

ПОЛИТИКИН

1
ДИНАР

ГОДИНА
XXX
БРОЈ
889
10. I 1969.

ЗАБАВНИК

ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ

БРЖИ ОД АЈКУЛЕ

СТРАНА 23.

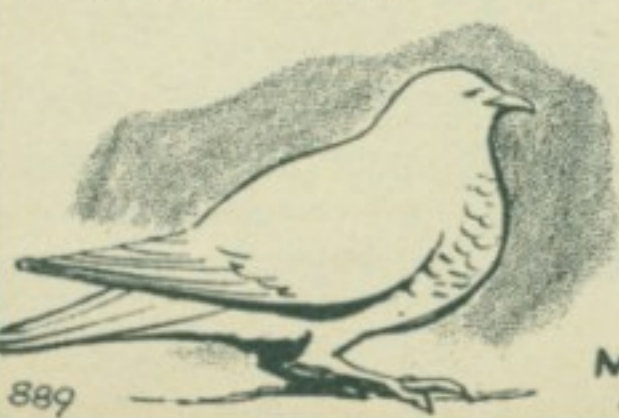

БИТ-СКУЛПТУРА. — Амерички скулптор Џорџ Сегал постигао је огромн успех својом поп-скулптуром „Три музичара“. Пред његовим музичарима — једним гитаристом, бубњаром и певачицом високим 180 сантиметара — који у својим рукама од гипса држе праве инструменте, увек се нађе група омладинаца, присталица бит-музике.

ЗЛАТНА КИША. — Дванаестогодишњи Холанђанин Хентје Симонс постигао је ове године успех каквим се не могу похвалити ни најпознатији светски певачи добио је недавно десету златну плочу. Та последња, десета, златна плоча уручена му је у Минхену где му је додељена, додуше незванична, титула „мини Карузо“. Плоче су од чистог злата (а не само позлаћене) и представљају читаво богатство.

АЛФРЕД РИД ЗА МАЊЕ ОД 7 МЕСЕЦИ ПРЕПЕШАО ЈЕ ОД НОРТ КЕПА ДО БЛАФА (Н. ЗЕЛАНД) РАСТОЈАЊЕ ОД 2600 КИЛОМЕТАРА И УЗ ПУТ СЕ ПОПЕО НА ПЛАНИНУ НГАУРУХОЕ ВИСОКУ 2300 МЕТРА **КАД ЈЕ ИМАО 85 ГОДИНА.** У 90-ТОЈ ГОДИНИ ПРЕВАЛИО ЈЕ ПЕШИЦЕ 1000 КИЛОМЕТАРА ИЗМЕЂУ СИДНЕЈА И МЕЛБУРНА.

ЈЕДАН БЕЛИ ГОЛУБ КОЈИ ЈЕ НА СВЕТ ДОШАО СЛЕП У ПТИЦЕМ АЗИЛУ У САМТЕРУ **МОГАО ЈЕ ДА ЛЕТИ САМО УНАЗАД.**

Веровати или не!

СПОМЕНИК ПРОЛАЗНОСТИ

У ЛИБЕКУ КОЈИ ПРЕСТАВЉА МИША КАКО ГРИЦКА КОРЕН ЖБУНА РУЖЕ ПОДИГНУТ ЈЕ ДА БИ ПОДСЕКАО ЛУДЕ КАКО СУ **СВЕ РАДОСТИ У ЖИВОТУ ПРОЛАЗНЕ.**

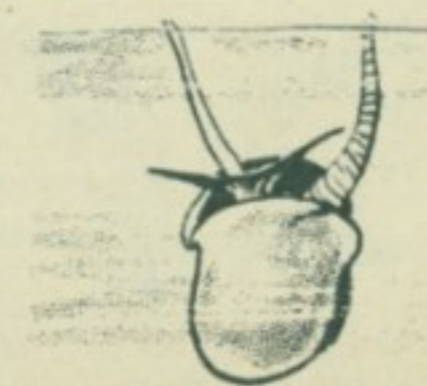

ПОДВИГ ПРОСЛАВЉЕН У ПАРИСКИМ ЗАЛАГАОНИЦАМА

САНТОС-ДИМОН ПИОНИР ФРАНЦУСКОГ ВАЗДУХОПЛОВСТВА ОПИСАО ЈЕ 1901. ГОДИНЕ ДИРИЖАБЛОМ КРУГ ОКО САМЕ АЗФЕЛОВЕ КУЛЕ И ЗА ТО ЈЕ ДОБИО НАГРАДУ ОКО 30 МИЛИОНА СТ. ДИНАРА. ОД ТОГА ЈЕ **ТРЕТИНУ** ДАО СВОЈИМ ПОМАГАЧИМА А ОСТАТКОМ ОД 20 МИЛИОНА ОТКУПИО ЈЕ И ВРАТИО ВЛАСНИЦИМА СВЕ АЛАТКЕ ЗАЛОЖЕНЕ У ПАРИСКИМ ЗАЛАГАОНИЦАМА.

ЛЕОН ГАМБЕТА (1838-1882), ПРЕДСЕДНИК ФРАНЦУСКЕ ВЛАДЕ, ЗНАО ЈЕ НАПАМЕТ СВЕ ВАЖНИЈЕ ГОВОРЕ ВОЂА ФРАНЦУСКЕ РЕВОЛУЦИЈЕ И СВАКУ РЕЧ КОЈУ ЈЕ НАПИСАО РАБЛЕ. УЗ ТО, **МОГАО ЈЕ ПО СЕКАЊУ ДА ПОНОВИ ЦЕО БУЏЕТСКИ ИЗВЕШТАЈ ИЗ БИЛО КОЈЕ ГОДИНЕ И ДА НИКАД НЕ ПОГРЕШИ НИ У ЈЕДНОЈ ОД ХИЉАДЕ КОЛОНА ИЛИ БРОЈКИ.**

ПУЖ С ПЕРИСКОПИМА

КАД ЈЕ ПОД ВОДОМ УДИШЕ ВАЗДУХ **КРОЗ ДВЕ ЦЕВИЦЕ КОЈЕ ИЗБАЦУЈЕ НА ПОВРШИНУ.**

ЗЕМЉА ВИЂЕНА С МЕСЕЦА

ОАЗА У СВЕМИРУ — НАША ЛЕПА ПЛАНЕТА ЗЕМЉА

Тројица становника наше планете Земље — Френк Борман, Џејмс Ловел и Вилијам Андерс — ишли су у походе Месецу. Ова три храбра човека утврдила су да Месец никако није романтични Земљин сапутник. На-

против, сва тројица су рекла да је Месец непријатна сива маса, негостољубива па чак и застрашујућа. Вилијам Андерс је изјавио да сваки делић Месеца изгледа као бомбардован метеоритима.

Међутим, и поред тога што су становници Земље дошли надомак Месеца, он је остао тајна. Али, само још кратко време.

Њихово дуго путовање кроз свемир открило нам је да је планета Земља права оаза у свемирском пространству, окружена веселим плаветнилом које као да нуди добродошлицу. Овде објављујемо фотографије Земље виђене с Месеца и верујемо да ће оне најбоље објаснити речи тројице космонаута.

Тројица храбрих Американаца својим подвигом доказали су да су човеку, становнику планете Земље, доступна пространства Сунчевог система, али и још нешто: да је свима нама планета Земља — права домовина. Ми смо од тог дана, када су се њих тројица отргли од силе Земљине теже, постали свесни тога да смо не само грађани једне или друге државе већ становници Земље. То ће нас, свакако, натерати и да другачије размишљамо.

ПРЕГЛЕД ПУТОВАЊА ДО МЕСЕЦА И НАТРАГ НА 16. И 17. СТРАНИ

АВАНТУРЕ ПАЈЕ ПАТКА ЧИТАЈТЕ НА 30. СТРАНИ.

ВРЕМЕПЛОВ ДОРИЈАНА СУРУТКЕ

ДРАГИ ТЕЛЕГЛЕДАОЦИ
ПОДСЕТИКУ ВАС НА НЕ-
КЕ ВАЖНЕ ДОГАЂАЈЕ
ИЗ ДАВНО ПРОШЛЕ 1968.
ГОДИНЕ. БИЛА ЈЕ ТО
ГОДИНА ВЕОМА БОГА-
ТА ЗБИВАЊИМА.

У БЕОГРАД ЈЕ 1968. ДОШАО
АНТОАН. ОБОЖАВАТЕЉКЕ СУ
МУ ПОЦЕПАЛЕ И ПОЈЕЛЕ МА-
РАМУ. НА СЛИЦИ: МОЈА МА-
МА ЕЛЕОНОРА УЧИ МЕ 1968.
ГОДИНЕ ДА ПЕВАМ
„ТРАМОНТАНУ.“

ПРЕ ТРИ ДЕЦЕНИЈЕ
БЕОГРАДСКЕ УЛИЦЕ СУ
БИЛЕ СМЕШНЕ ЈЕР ЈЕ
НА ЊИМА БИЛО
МНОГО ПЕШАКА. АУТО-
МОБИЛА ЈЕ БИЛО САМО
100.000, А ДАНАС ИХ
ИМА ДВА И ПО МИЛИОНА.

ОВАЈ ВИДИТЕ ЈЕДАН СНИМАК
ОД ПРЕ 30 ГОДИНА СА СТА-
РИМ ТЕЛЕВИЗИЈСКИМ СИСТЕ-
МОМ. ЧУДНО ЈЕ ДА СУ ЉУ-
ДИ ТАД МОГЛИ ДА ЖИВЕ БЕЗ
ТРОДИМЕНЗИОНАЛНЕ ТЕЛЕВИ-
ЗИЈЕ. ТАДА ЈЕ БИО ПОПУЛА-
РАН ЈЕДАН ГЛУМАЦ ЗВАНИ
ЧКАЉА, КОЈИ ЈЕ УВЕК ИЗГО-
ВАРАО РЕЧ САЧУЛАТАЦ.

ШТА ЋЕ ПОСЛЕ 30 ГОДИНА ПРИЧАТИ
НА ТЕЛЕВИЗИЈИ ДОРИЈАН СУРУТКА
АКО НАСЛЕДИ СВОГА ОЦА БРАНИ-
СЛАВА У ЕМИСИЈИ ВРЕМЕПЛОВ

СИТУАЦИЈА ЈЕ 1968. ГОДИНЕ
БИЛА НЕЈАСНА ЈЕР СУ У
МОДИ БИЛЕ И МИНИ СУКЊЕ
И МАКСИ КАПУТИ СА КРЗНОМ.

ЈУГОСЛОВЕНИ СУ БИЛИ
1968. ГОДИНЕ ВЕОМА
НЕПИСМЕНИ И МОРАЛИ
СУ ДА УЧЕ АЗБУКУ ПРЕ-
КО ТЕЛЕВИЗИЈЕ. БИЛА
ЈЕ ТО НАПОРНА ГОДИ-
НА ЗА СВЕ НАС, А НА-
РОЧИТО ЗА МЕНЕ ЈЕР
САМ СЕ ТЕ ГОДИНЕ
РОДИО.

ВАШАР

СА СВИХ КОНТИНЕНАТА

НАЈЛЕПШИ СНЕСКО. — У Боневалу на Арку, у Са-
војским алима, приређен је конкурс за најлепшег Сне-
сика Белића. У том такмичењу не би било ничег нео-
бичног да организатори нису одлучили да првонагра-
ђену снежну фигуру спакују у нарочити фрижидер
и авионом је пошаљу граду-антиподу. А то је Ноумент
на Новој Каледонији. Тако ће и Полинежани имати при-
лику да једном виде прави снег и Снесика.

ОДИСЕЈЕВИМ ТРАГОМ. — Двадесет шестогодишњи
Грк Петрос Клаудес кренуо је славом на исто путовање
за које је Хомеровом јунаку Одисеју било потребно
десет година. Од Троје до Итаке, са свим скретањима
и уснутним задржавањима описаним у Хомеровој „Оди-
сеји“, Петрос је пловио свега три и по месеца. Разуме
се да на његовом путу није било киклона, сирена, На-
усикаје и Кирке.

ПАЖЉИВИ ПРОВАЛНИЦИ. — У кућу Кристифора
Флориса, добављача бомбона и чоколаде за енглески
двор, упала су три провалника и покупила крзна и на-
кит у вредности од 60 милиона старих динара. Провал-
ници су везали Флориса и његову жену а да им ве-
занима не би било досадно укључили су им телевизор.
При поласку обећали су домаћинима да ће о провали
обавестити полицију. Обећање су одржали.

КАПЕТАН Кејт

КЕЈТ ЈЕ УСПЕЛА ДА СТУПИ У ВЕЗУ С НАТАНОМ
АЛИ, КАД ЈЕ КРЕНУЛА ПРЕМА СВОМ БРОДУ...

ПОШТО НИСАМ СА ЈА ДРОНОМ, АНЖЕЛИКА ГА
ЈЕ СИГУРНО НАГОВОРИЛА ДА ПРОВЕРИ
ДА ЛИ САМ НА БРОДУ!

НИСАМ БАШ ОБУЧЕНА
ЗА ПЛИВАЊЕ АЛ'
МОРАМ СТИЋИ ДО
БРОДА ПРЕ ЊИХ...
ДА НЕ БИ
ПОСУМЊАЛИ!

ТРЕБА МИ
ХИТНО ВАШ
КАПЕТАН!

А КЕЈТ СЕ ЈОШ НИЈЕ
ВРАТИЛА! НЕШТО НИЈЕ
У РЕДУ! МОРАМ
ПОКУШАТИ ДА ГА
ЗАДРЖИМ!

ЗАР НЕ БИСТЕ МОГЛИ
ДА ПРИЧЕКАТЕ ДО ЈУТРА,
ПУКОВНИЦЕ? КАПЕТАН
НЕ ВОЛИ КАД ЈЕ
УЗНЕМИРАВАМО У
ОВО ДОБА НОЋИ!

У ГУСАРСКОМ БРАТСТВУ
ЈА ДРОН ЈЕ КРАЈ! ОН
НЕ ЧЕКА!
НАРОЧИТО КАД
НЕКО ПОКУШАВА
ДА САКРИЈЕ...

... ДА ЈЕ
КАПЕТАН КЕЈТ
ОДСУТ...

ЗАР НИЈЕ МАЛО
КАСНО ЗА ПОСЕТУ,
ПУКОВНИЦЕ? УПРА-
ВО САМ ОПРАЛА КОСУ
И НАМЕРАВАЛА
ДА ЛЕГНЕМ!

БАТИНЕ КОЈЕ СЕ ПАМТЕ НЕПРАВЕДНИ ПРОФЕСОР

ЗА ЧИТАЊЕ
НАСТАВНИЦИМА
И РОДИТЕЉИМА

Никад нећу заборавити батине које сам добио у трећем разреду гимназије у Херцег-Новом, то је као данас седми разред осмољетке.

Не знам туку ли данас родитељи децу и како она то подносе ако их туку, али верујем да бар у школама ђаци не добијају батине. Прерата, кад сам ја добио страшне батине о којима ћу причати, нас децу тукли су као зликовце и код куће и у школи.

У гимназију у Херцег-Новом дошао сам као сељачко дете (из села Баошића) и то је била моја велика несрећа. Осећао сам се међу градском децом као изгубљен и као сиромаш, али то бих некако подносио да није било једног професора који нас сељачку децу није могао да види очима. Просто нас је мрзео.

Тог професора назваћу Н. Н. јер је још жив, а не желим да му као старом човеку нешто нажао учиним, пошто се после покајао, али испричаћу ипак све друго тачно онако како је било јер такав доживљај боли цео живот.

Дакле, професор Н. Н. делио је шамаре нама сељачкој деци. Он је мислио вероватно да ми са села не треба да учимо већ само градска деца. Са страхом смо ишли у школу и били смо срећни кад нисмо имали његов час. Предавао је српскохрватски језик замрзли смо свој рођени језик због њега. Да га директор гимназије није спречавао, све би нас својим батинама растерао из школе.

Једног пролећног дана дошао сам веома весело у школу јер по распореду нисам имао српскохрватски.

Али догодило се да се професор који је предавао историју разболео. На моју несрећу дошао је професор Н. Н. да га замени и још са врата почео да нас грди и да дели шамаре. У почетку је мене поштедео јер му ни сам био на дохвату руке. Почео је да пропитује најновије пређено градиво и прозвао свог миљеника. То је био ђак чији је отац био господин и важан човек у граду. Зато што му је отац био важан, тај ђак је и постао миљеник професора Н. Н. због тога му је и давао високу оцену. Али миљеник није знао лекцију. Када ни после многих настојања професора, мој школски друг није могао да састави ниједну једину правилну реченицу, професор је експлодирао као вулкан.

Зацрвенео се, па помодрео и почео да виче. Није викао на њега већ на све нас, а посебно на нас сељачку и сиромашну децу. При томе се шетао, или боље речено јурио по учионици називајући нас свакојаким именима из зоологије. Сасвим случајно зауставио се код мене.

Знао сам да се нећу лепо провести, али да ће ме тако тући нисам могао ни помислити! Ударао ме је где год је стигао. Болело ме је ужасно, али морао сам да трпим пошто сам знао шта ме чека ако се браним или побегнем. Плакао сам, али не толико од бола колико због тога што сам ја ту лекцију знао и што сам све лекције српскохрватског учио унапред да он не би имао разлога да ме туче. Ко зна колико би те батине потрајале и како би се то све завршило да није звонило за крај часа. Спасео ме, дакле, гонг.

Покупио сам књиге и решио да не идем кући на село. Оцу нисам смео да се пожалим, он није могао да разуме да ме професор бије само што сам сељачко дете. Нисам ишао ни у школу.

Скривао сам се неколико дана од свих, па и од својих другова како ме не би издали код родитеља. Да сам имао новца, побегао бих негде у свет и никад се

ЗНАО САМ ДА СЕ НЕЋУ ЛЕПО ПРОВЕСТИ, АЛИ ДА ЋЕ МЕ ТАКО ТУЋИ НИСАМ МОГАО НИ ПОМИСЛИТИ!

не бих вратио. На крају сам се гладан и неиспаван покуњено вратио кући, где сам

добио неколико шамара од оца. Морао сам да претрпим и ту неправду. Дао сам

се на учење мислећи да једино ако будем школован нећу бити више сиромаш.

После рата као одрастао видео сам се са професором Н. Н. и разговарао о неправедно добијеним батинама. Рекао ми је да је тукао нас сељачку децу јер је морао да истражи свој бес кад неко не зна лекцију, а децу из прада није смео да бије јер су им родитељи господа од које се и сам прибојавао. Нисам ово професорово оправдање примио. Могао је бити праведнији а не да ми незаштићени ђаци страдамо ни криви ни дужни.

Ово су ми биле најтеже и најнеправедније батине али морам се пожалити и на друге. Отац ме ужасно истукао док сам још био ђак на селу зато што сам са неким друговима шутирао лопту. Истукао ме јер је од мене тражио да радим и учим, говорио је да за нас сиромашну децу није игра. Колико сам батина добио од учитеља на селу више и не памтим. Сећам се само да је увек тукао мене и моје другове, нарочито нас који смо долазили у школу боси, а мање оне обуване, из богатих кућа који су му доносили поклоне.

Душан Ђурковић
председник Туристичког друштва Херцег-Нови

АДВОКАТ ЗА ДЕЦУ

Из поверљивих извора „Политикин забавник“ је сазнао да многа деца добијају батине и да трпе разне друге казне. Догађа се да понекад деца нису праведно кажњена, а још чешће се догађа да одрасли повређују разна дечја права. Кад одраслима нешто није право, онда се они саветују са адвокатом да виде могу ли истерати своје право. А деца? Она немају свога адвоката иако би се радо и она посаветовала да сазнају дали се с њима праведно поступа.

„Политикин забавник“, који је увек бринуо да деца живе што веселије, позвао је адвоката Праводољуба Добрића (није род познатом карикатуристи (Добрићу) и замолио га да постане дечји адвокат.

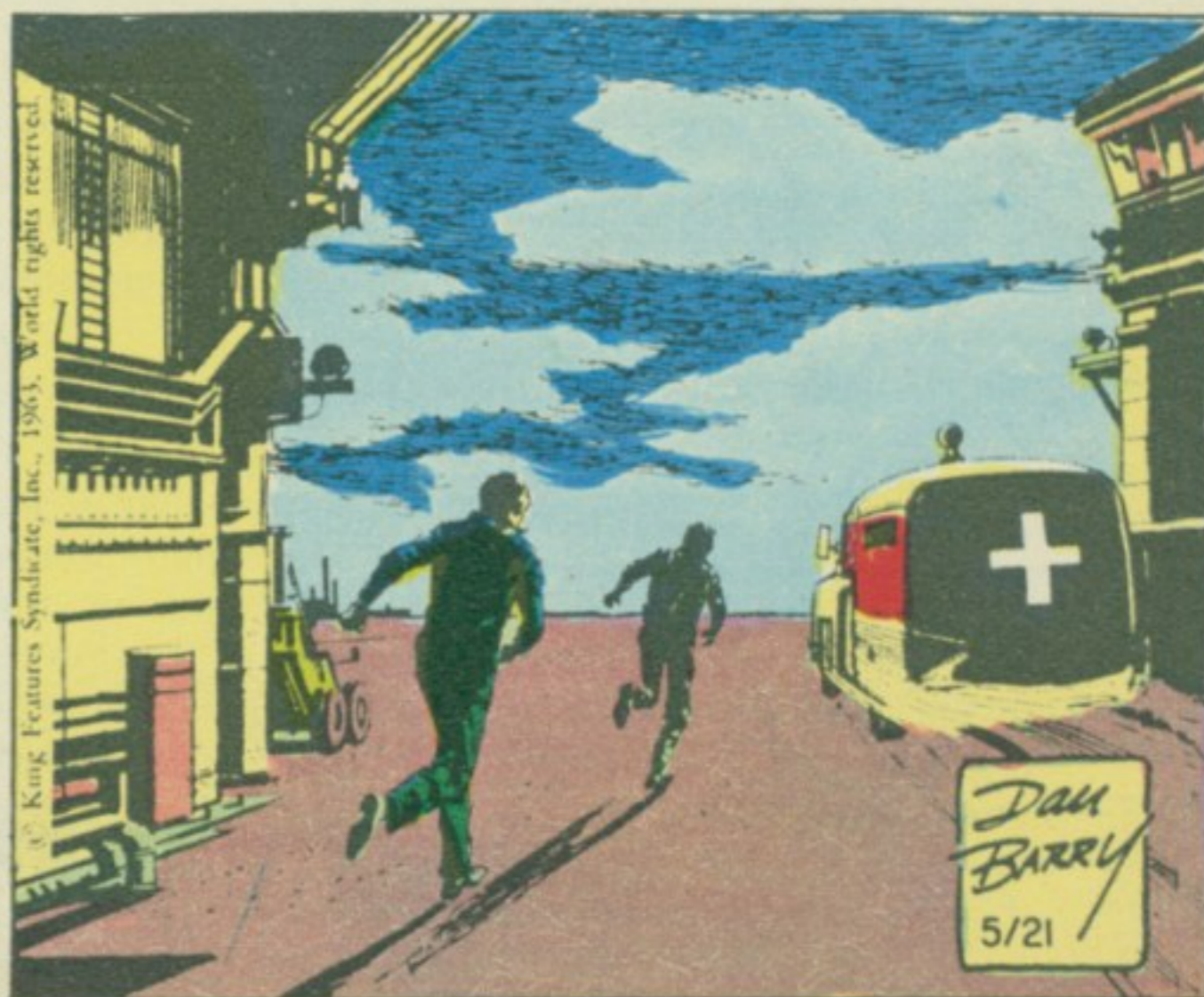
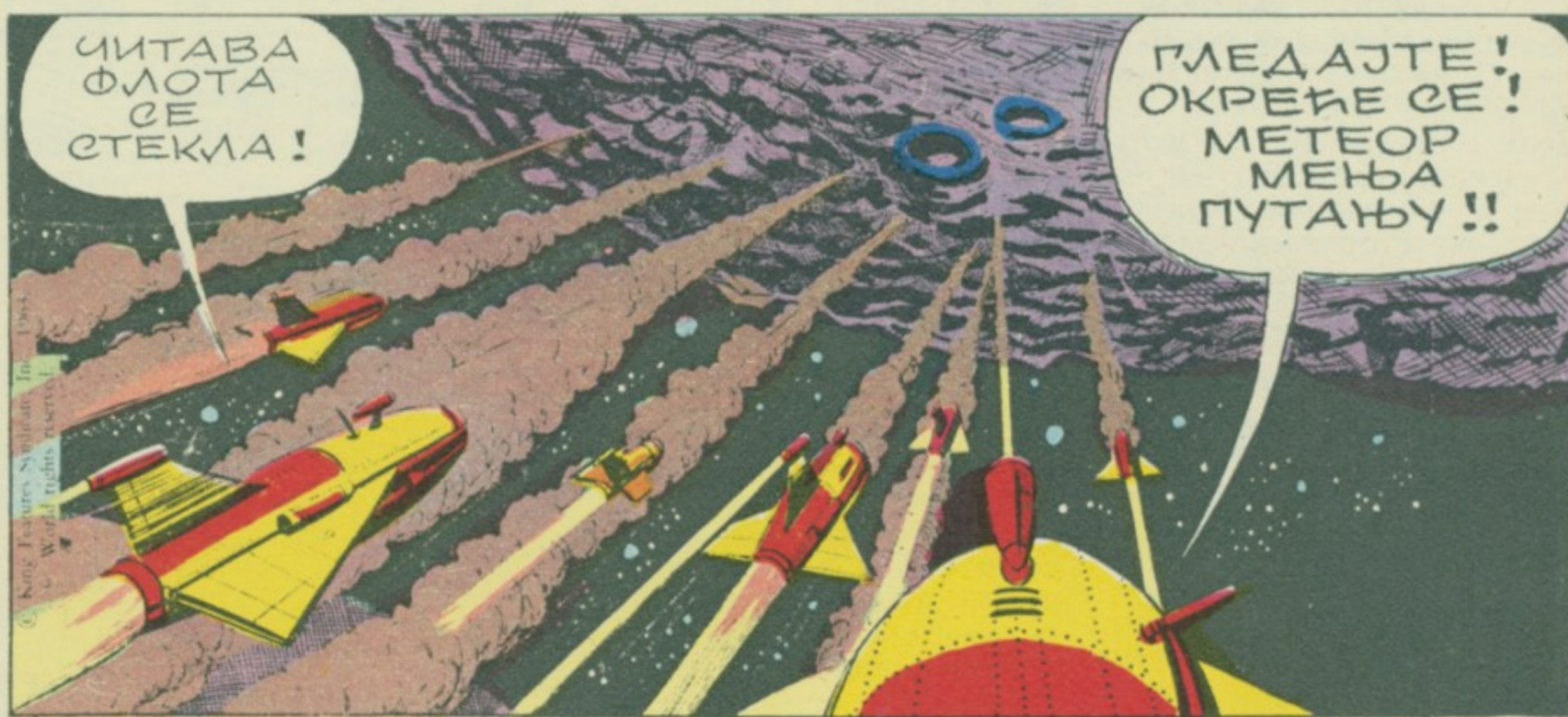

Друг Праводољуб радо се одазвао на „Забавников“ позив и рекао је да он одавно жели да заступа дечја права. Обећао је да ће у Забавнику отворити адвокатску канцеларију и да ће давати адвокатске савете деци која му буду писала.

Тако ће и деца најзад имати свога адвоката.

Дечји адвокат очекује питања из области дечјег права, разне жалбе, притужбе итд. на адресу ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК, за дечјег адвоката, Београд, Македонска 29.

ДЕЦО! АКО СТЕ У НЕВОЉИ ПИШИТЕ СВОМ АДВОКАТУ!

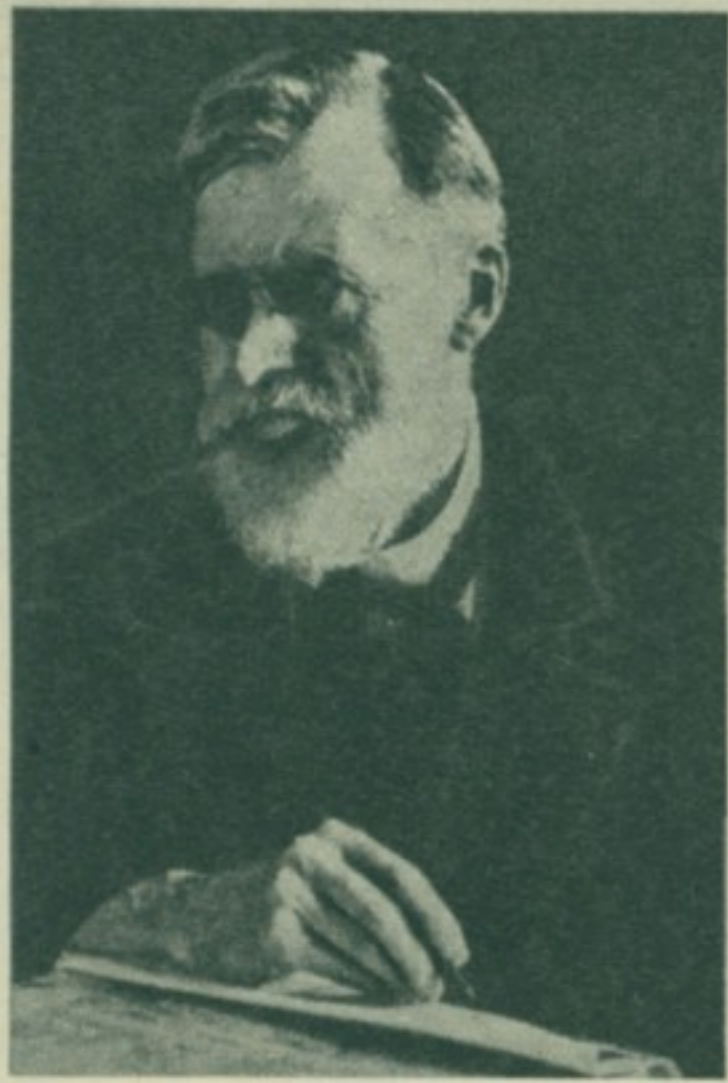
ПОЛИТИКИ
ЗАБАВНИК

ФРАНСОАЗ ДРДИ

Зову је и „Франсоаз Саган француског певања“ мада стихови које она сама пише за своје песме немају велику литерарну вредност. Међутим, она је у Француској, као и у осталим земљама веома популарна и то не само као поп-певачица већ и као манекен (прва је у Француској имала смелости да понесе мини-сукњу) и глумица. Прва њена композиција била је „Моја срећа“ а први филм „Луди Бретонац“ у којем више пева него што глуми. По мишљењу француских слушалаца Франсоаз се у 1968. години налази на трећем месту ранг-листе певачица са композицијом „Кругови на води“. Њена најновија песма носи име „Жеља“.

ДАНАШЊИ СВЕТ ВИЂЕН ИЗ 1883.

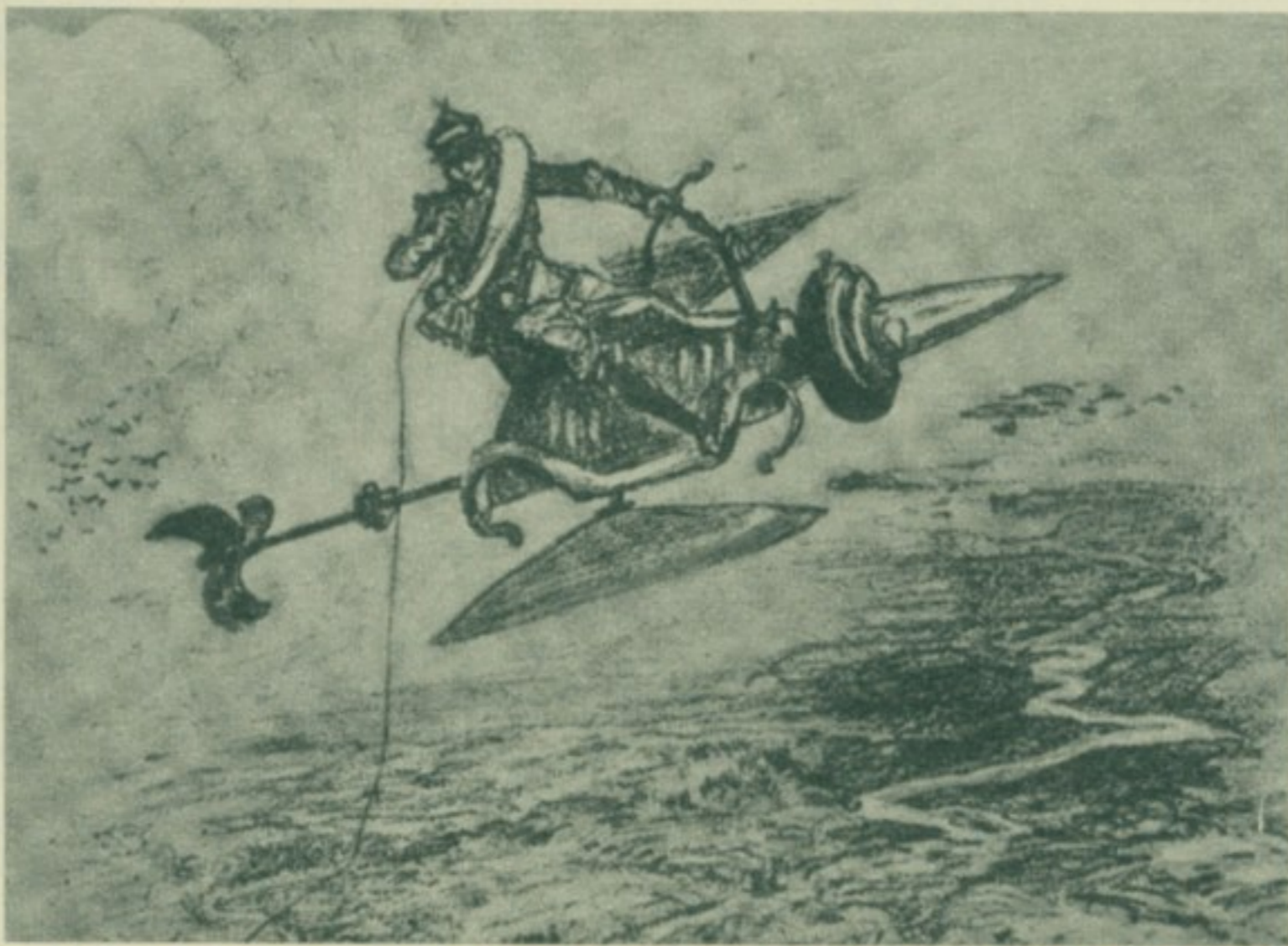

АЛБЕР РОБИДА, ПИСАЦ И ИЛУСТРАТОР КЊИГЕ „ДВАДЕСЕТИ ВЕК“ КОЈА ЈЕ ШТАМПАНА 1883.

САВРЕМЕНИК ЖИЛА ВЕРНА ИЛУСТРАТОР РОБИДА НАЦР ТАО ЈЕ КАКО ЋЕ ИЗГЛЕДАТИ СВЕТ У КОМЕ ЖИВИМО

У њему је Робидо покушао да опише како ће изгледати живот људи у далекој бу-

дућности, односно око 1960. године. А то је ово наше, данашње доба.

ВОЈНИК У ХЕЛИКОПТЕРУ ДОБИЈА НАРЕЂЕЊЕ ТЕЛЕФОНОМ. ДАНАС ПОСТОЈЕ ХЕЛИКОПТЕРИ КОЈИ НОСЕ САМО ЈЕДНОГ ПУТНИКА

ТЕЛЕВИЗИЈА РОЂЕНА ПРЕ ВРЕМЕНА

Робидо је био сведок првих корака у коришћењу електричне енергије, али то је било са свим довољно да му електрика послужи као основа за најфантастичније снове о будућности. Знајући за телефон, он предвиђа и опису-

је „телефоноскоп“, чудо које омогућава људима да виде и чују саговорника удаљеног на хиљаде километара. Позоришта такође имају хиљаде гледалаца који седе код куће. То им омогућава Универзална компанија позоришног телефоскопа, која је основана 1945. године и има сто хиљада претплата из целог света. Гледаоцима је чак омогућено да пошаљу аплауз у салу у којој се одржава представа! Захваљујући томе што постоји „теле“ (Робидина скраћеница), људи могу на исти начин да наручују робу и обављају куповину, а да не излазе из кућа.

Музика долази директно у стан цевима Велике музичке компаније. Претплатник само треба да отвори славину. Људи пре него што пођу у град остављају своје поруке у фонограф да би их он преносио ономе ко се буде јавио. Уопште, поруке се шаљу фонографским путем, тако да је све мање писања. Штавише и роба се превози „колекторима-трговачким цевима“ постављеним испод улица. Више се и не кува. Храна се може цевима достављати директно у стан, а за њено припремање брине се Ком-

ЕВО КАКО ЈЕ РОБИДА ЗАМИШЉАО ТЕЛЕВИЗИЈУ: УВЕЧЕ, НЕ НАПУШТАЈУЋИ КУЋУ, ЉУДИ МОГУ ДА ПРАТЕ НА КРИСТАЛНОЈ ПЛОЧИ ПОЗОРИШНИ КОМАД ПО СВОМ ИЗБОРУ. ТО ЈЕ ТЕЛЕФОНОСКОП КОЈИ ИСТОВРЕМЕНО ПРЕНОСИ И ЗВУК И СЛИКУ — ОДНОСНО НАША ДАНАШЊА ТЕЛЕВИЗИЈА. РОБИДА ЈЕ ПОЈАВУ ТЕЛЕВИЗИЈЕ ПРЕДВИДЕО ЗА 1950. ГОДИНУ.

панија за исхрану. Високе пећи ове компаније у станију су да испеку 20 хиљада пилића одједном.

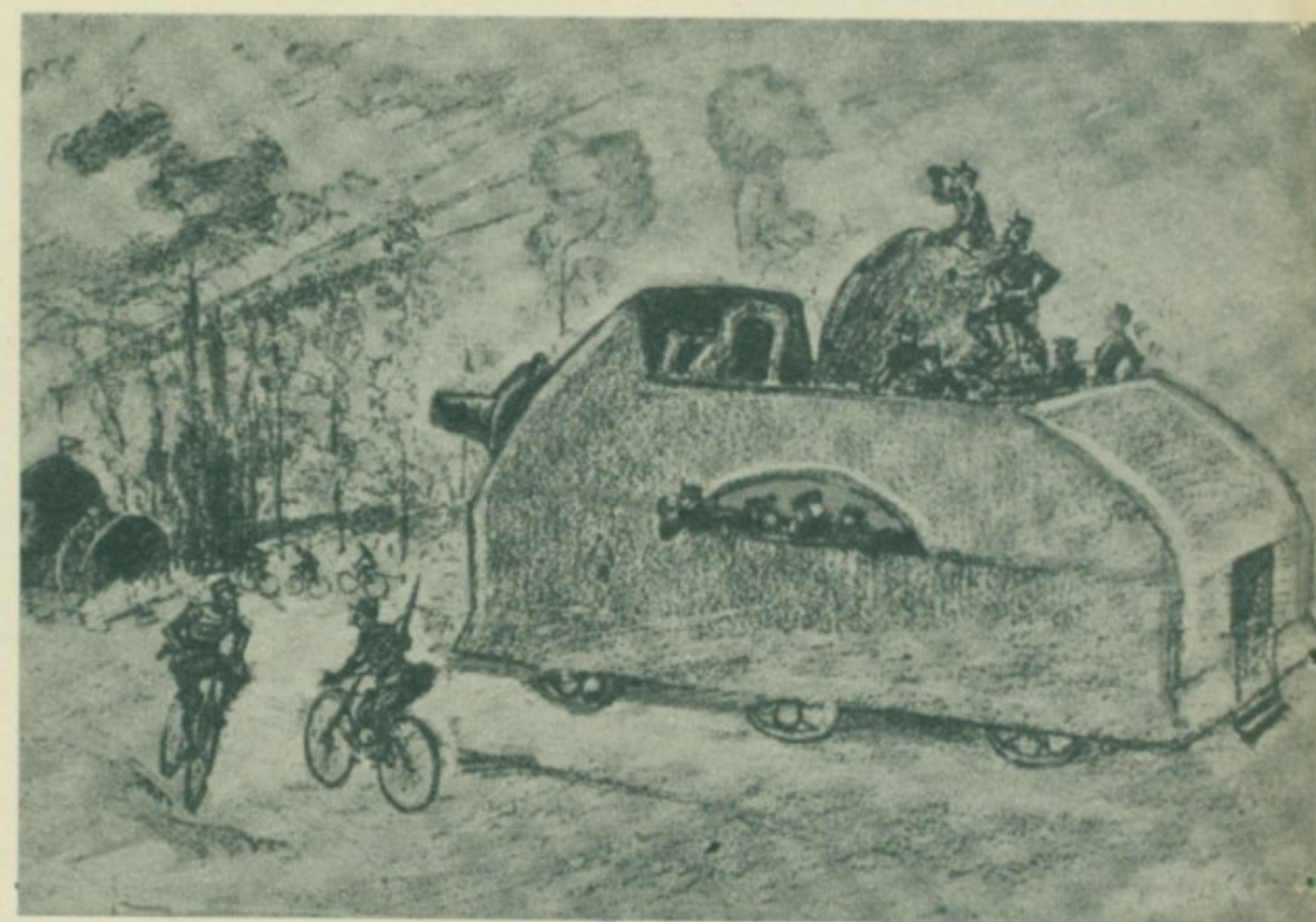
Али, није све у том свету тако ружичасто, Робидо види и другу страну XX века. Ваздух и реке су загађени. У једној капљици воде има 600.000 микроба. Људи физички пропадају и оболевају од болести које доноси

Робидо предвиђа и ратове. Велики рат, по њему, одиграва се 1910. године. За тај рат није потребна велика храброст: воде га медицинске трупе које имају хемијску артиљерију. Оне испуштају микробе, гасове, и спарења. Уз то има и борних кола, ваздушних ескадра извиђача, торпиљера.

Албер Робидо ништа ни-

РОБИДИН ЦРТЕЖ ДИРЕКТНОГ ТЕЛЕВИЗИЈСКОГ ПРЕНОСА. РАТНА РЕПОРТАЖА СА НЕКОГ ФРОНТА У АЗИЈИ. ДАНАС СЕ ПРЕКО ТВ ДАЈУ ТАКВИ ПРЕНОСИ ИЗ ВИЈЕТНАМА.

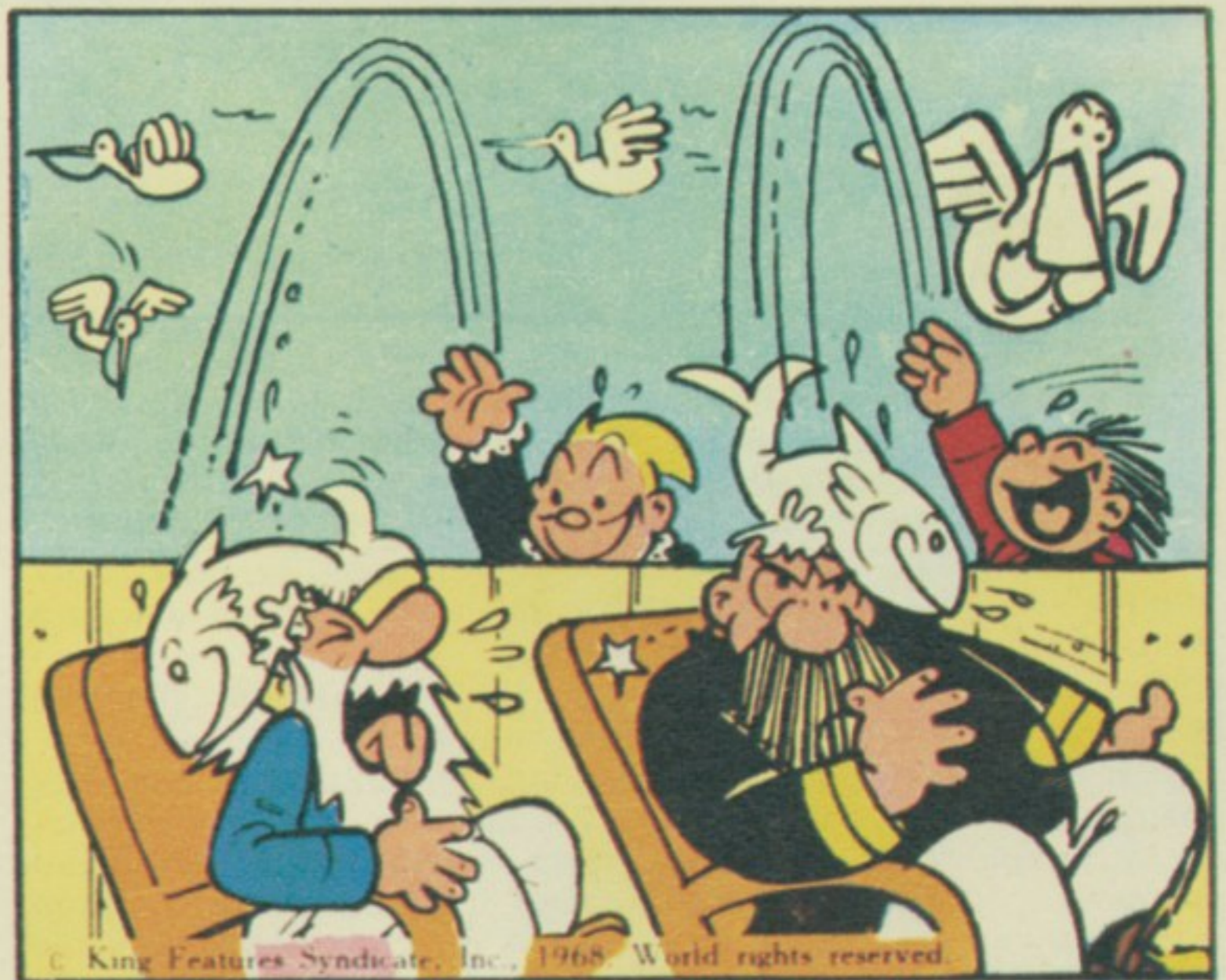
ПУТЕВИМА СЕ КРЕЂУ ОКЛОПНА КОЛА НА ЕЛЕКТРИЧНИ ПОГОН, НЕКА ВРСТА ПРЕТХОДНИКА ДАНАШЊИХ БОРНИХ КОЛА.

индустријализација. Зато се оболели и преморени „конзервирају“ на неко време док се не опораве, или се шаљу у националне паркове у којима нема ни трага од индустријализације и где се живи као у средњем веку.

је заборавио у својој књизи. Предвидео је телевизију, измену многих обичаја еманципацију жена итд. Али, истовремено није ни сањао да ће постојати атомска бомба или да ће бити могуће пресађивање људског срца.

Бум и Бум

JOE MUSIAL

Церонимо је био ратник Мангуса Колорада. Родио се 1834. године на извору реке Циле. Деда му је био поглавица Моголонса а отац се оженио девојком из племена Мимбрено Апача. Дечак је, према томе, припадао племену Мимбрено.

Додио је име Гојатлеј, Онај који зева, можда зато што је као дете био помало лењ. Али његове праве особине ускоро су се показале. Када је, још веома млад, изгубио оца обећао је да ће се бринути о мајци коју је обожавао. У први лов отишао је када му је било десет година и понео се као одличан и храбар ловац. Затим је, док су се ратници тукли с Мексиканцима, убио ножем непријатељског војника који је покушао да украде коње.

ПОКЛАЛИ СУ ЖЕНЕ И ДЕЦУ

Овај подвиг му није био довољан и ускоро је са два друга кренуо да освоји тврђаву у близини Трес Аламоса. Почео је напад са три стране, као да има читаву војску људи. Три дечака, одапињући запаљене стреле, успели су да изазову страشان пожар. Мексиканци су бежали у паничном страху, а Гојатлеј и његови другови убијали су их не промашивши ниједног.

Када су Мимбрено Апачи сазнали о овом подвигу, одлучили су да незгодно име Гојатлеј претворе у Церонимо и да младића приме у савет ратника. Добио је дозволу да се ожени и он је узео своју љубав, индијанку Алопе. Ускоро је добио троје деце и био срећан. Али, срећа је веома кратко трајала.

У лето, 1858. године Мимбрено Апачи кренули су на југ, у Стари Мексико, ради трговине. У то време мир је владао између њих, суседних племена и Мексиканаца. Пре него што су стигли у Каса Гранде, зауставили су се у околини мексичког села Каскијех. Свакога дана одлазили су у село и трговали док је мања група ратника чувала логор.

Једне вечери, док су се враћали, срели су групу Мексиканаца, који су им казали да је војска из неког другог места напала индијански логор, поубијала ратнике, покупила оружје и намирнице, поклала жене и децу. Том приликом Церонимо је изгубио целу породицу: мајку, децу и жену.

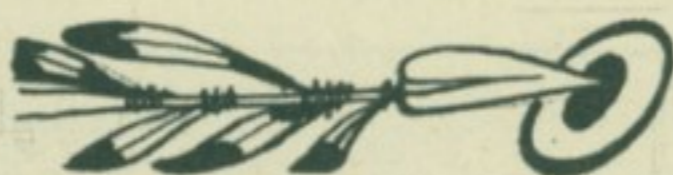
Овај покољ извршио је мексички генерал Карасо, привучен високим награда-

ПРЕДАШ СЕ, ЦЕРОНИМО!

— ТИ И ТВОЈИ РАТНИЦИ МОРАТЕ
ДА ПОЛОЖИТЕ ОРУЖЈЕ. АКО СЕ НЕ
ПРЕДАШ СВЕ ЋУ ВАС ИСТРЕБИТИ

ма које су власти давале за сваки индијански скалп.

Те ноћи Апачи су сазвали хитан савет ратника. На ње му је одлучено да се што пре дочепају Аризоне јер их је било остало свега осамдесетак и то без оружја. Освета је одложена.

ПОЧЕО ЈЕ КРВАВИ РАТ

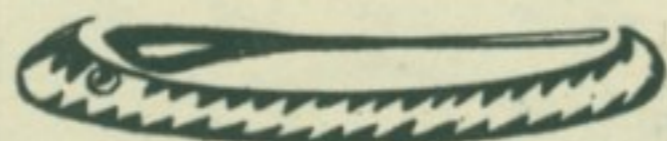
Племена је освету поверило Церониму а придружиле су му се и поглавице Чирикау и Недни Апача, Кочиз и Вхоа, са својим ратницима.

У лето 1859, скоро годину дана после покоља у Каскијеху, Апачи су дошли до мексичке границе спремни да почну крвави рат. Кријући се у шипражју ушли су у Сонору и, идући у правцу југа, прешли Квитако, Накозари и друга места и утаборили се у околини Ариспе. Осморица Мексиканаца који су изишли да преговарају били су убијени и скалпирани. Апачи су на тај начин хтели да изазову мексичку владу. Истога дана напали су један конвој и снабдели се муницијом, оружјем и храном.

Сутра ујутро напала их је мексичка војска: две чете лаке коњице и две чете пешака. Церонимо је препознао коњанике: били су то исти људи који су поубијали његове најближе. На раздаљини од 400 метара пешадија је отворила ватру.

При крају борбе само четири Индијанца била су на ногама: Церонимо и још тројица. Стрела више није

било, копља су слоњена у телима противника, а једино оружје преживелих биле су руке и ножеви. Али, сви непријатељи били су мртви.

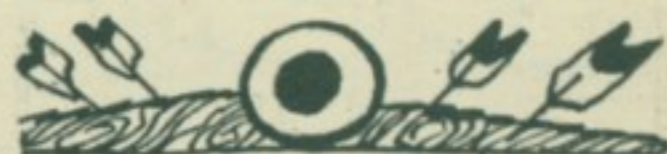
ИНДИЈАНСКИ РОБИН ХУД

Ситуација се погоршала када су навалили Американци, трагачи за златом. Церонимо је желео да са њима живи у миру али је убрзо увидео да је то немогуће. Тада је решио да оружјем истера људе. Он није био окрутан, а прича се чак да је једном помогао рањеном Мексиканцу, превео га и показао му пут. Ни када није својим људима дозволио пљачку, непотребне свирепости. После битке узимао је само оружје, муницију и храну. Алкохол је просипао и строго кажњавао ратнике коју су га узимали. Али, он је веровао да ће цивилизација белих људи победити и то га је и натерало да положи оружје.

Пре тога прошле су многе године, тешке године и за Мексиканце и за Јенкије. године када су бледолики називали Церонима индијански Робин Худ.

Немоћни да савладају Церонима у борби, белци су смислили превару. Знајући да је гостопримство за Индијанце светиња, позвали су неколико Церонимових сарадника на свечаност којом би био потврђен мир између два народа. Апачи су отишли али чим су ушли у

снашли, шатор је био срушен. Апачи су побегли крчећи пут ножевима.

МИЛО ЗА ДРАГО

После ове гозбе неколико Апача отишло је Американцима. Тамо су изјавили како су напустили Церонима и, ако бледолики желе, одвешће их у његов логор. И одвели су их до једног кањона у коме су се видели шатори. Ништа се није чуло и Американци су били уверени да ће Церонима изненадити на спавању. Војници су појурили с пушкама на готовс. Али, Церонимо их је са својим ратницима чекао скривен. Ниједан бели војник није се спасао.

Ускоро после овог догађаја власти су одлучиле да нека индијанска племена

ЦЕРОНИМО ИХ ЈЕ СА СВОЈИМ РАТНИЦИМА ЧЕКАО СКРИВЕН. НИЈЕДАН БЕЛИ ВОЈНИК НИЈЕ СЕ СПАСАО.

логор речено им је да су за робљени. Индијанци су се, и поред изненађења, бацили на све четири стране и пре него што су се војници

силом сместе у резерват Сан Карлос. Многи су тада пребегли Церониму који је преузео улогу осветника повукавши се све до Кали-

форнијског залива. За њим су остала згаришта, мртви и рањени.

Побеђивао је, али ове победе нису ништа мењале. — Могао бих — говорио је он — да овако наставим до краја живота. За мном не би плакали жена и деца. Али, морао сам да мислим на свој народ.

Јануара 1886. године дошло је до сукоба између Американаца које је предводио капетан Емет Крафорд и Церонимових Апача. Бледолики су били опкољени када је Церонимо поручио да жели да преговара.

БЛЕДОЛИКИ СУ ОПКОЉЕНИ

Крафорд се упутио мирно, знајући да Индијанац

држи реч и не издаје госта, чак и када је непријатељ. У том тренутку неки мексички војници, који су се борили на страни Американаца, отворили су ватру. Узалуд је Крафорд викао да не пуцају. Одлични стрелац Маурицио (исти који је убио Викторија) нанишанио је и Крафорд је пао. Заподела се битка између Мексиканаца и Американаца, а Церонимо је мирно посматрао. Победили су Американци. Тада

је Церонимо позвао Мариона Мауса, Крафордовог поручника: — Док сте се тукли ја сам стајао по страни и могао сам да вас побијем. Још сте у мојим рукама јер смо вас опколили. Али, ја ћу вас пустити и то ти показује моје намере. Волео бих да о томе говориш с генералом Крукком.

ПРЕГОВОРИ У КАЊОНУ ДЕС АМБУДОС

Сусрет Церонима и Крука одиграо се у Кањону дес Амбудос 25. марта 1886. године. Први је говорио Церонимо. Објаснио је због чега је дошло до крвопролића, рекао да мржња разара и да је мир неопходан. Тражио је само да са својим људима оде на Флориду где је имао рођаке. Тамо би живео од лова и риболова.

Али, Крук је захтевао безусловну предају: — Ти и твоји ратници морате да положите оружје. Ако се не предаш, све ћу вас истребити па макар за то употребио и педесет година!

Церонимо се дубоко замислио: „Ми Апачи смо једна породица. Дозволи да се посаветујем са својима“.

Апачи су сазвали савет. Седећи на трави, окружен ратницима, Церонимо је рекао: — Бледолики су нас увредили и ми смо се борили. Рат је трајао много година, задали смо непријатељу тешке ране. Али, рат не може вечно да траје. Непријатељ је јачи и не можемо га истребити. Мислим да треба да закопамо ратну секиру. Генерал Крук тражи да се предамо. Нека сваки од вас каже своје мишљење.

Проговорио је најстарији ратник: — Церонимо нас је увек мудро водио. Ако он каже да треба закопати ратну секиру, онда и ми тако желимо.

БЕКСТВО У СИЈЕРА МАДРЕ

Али, није им се дало. Исте ноћи када је склопљен мир један војник из пратње генерала Крука напио је Апаче вискијем. Мислећи да је то нова превара Церонимо се са двадесетак ратника бацио у седло и одјездио у Сиера Мадре да поново организује борбу.

Генерал Крук био је одмах смењен а на његово место постављен генерал Милс, који је наредио да се

Индијанци истребе по сваку цену.

Ређале су се борбе и остајали мртви и рањени. Церонимо је побеђивао и бежао као муња, али су Апачи већ били на измаку снага. Због тога је опет почео преговоре. Генерал Милс послао је поручника Чарлса Гејтвуда. Церонимо је рекао: — Моји очеви и очеви мојих очева живели су на овој земљи која сада припада бледоликима. Апачи су живели слободно као птице а њихови коњи јурили су по овим долинама. Сада смо само шачица људи а не пријатељ је свуда око нас. Реци ми услове предаје.

— Предај се — одговорио је Гејтвуд — и дозволићемо ти да одеш на Флориду. Ако наставите рат, уништићемо вас!

Сазвавши последњи ратнички савет Церонимо је казао: — Генерал Милс поручује да можемо на Флориду ако ратна секира буде закопана. Бледолики никада нису одржали реч. Нека говори ко жели.

НА ВАТРЕНОМ КОЊУ

Нико није узео реч. Апачи су седели на трави и у тишини посматрали земљу која је била њихова успомена и њихов живот. А далеко преко хоризонта чекала их је судбина побеђених. У ћутању је зашло сунце а небо се покрило звездама. Сваки ратник знао их је по имену још од детињства. Када је свануло јутро, Церонимо је отишао на реку и гледајући у даљину рекао: — Духови неба, духови земље, духови мојих отаца, поздрављам вас. Одлазим одавде. Природа која нам даје живот носи у себи и смрт. — Затим је отишао Гејтвуду: — Предајемо се. Можете све да нас постројите и стрељате. Свеједно нам је. Убили смо много бледоликих због зла које су нам чинили. Али никада нисам упрљао руке крвљу немоћних, жена и деце.

Тако су последњи апачки ратници одведени вагонима за стоку, не у Флориду већ у Алабаму, јер се влада у Вашингтону покајала због Гејтвудовог обећања. Церонимо је био затворен у тврђаву Форте Сил у Оклахоми где је и умро 1909. године.

Одмах после смрти почела је да кружи легенда: прича се да Церонимо није отишао у вечна ловашта већ да на ватреном коњу јаше и дању и ноћу кроз зелена поља.

Б. Д.

Прирога

ЧУВАР

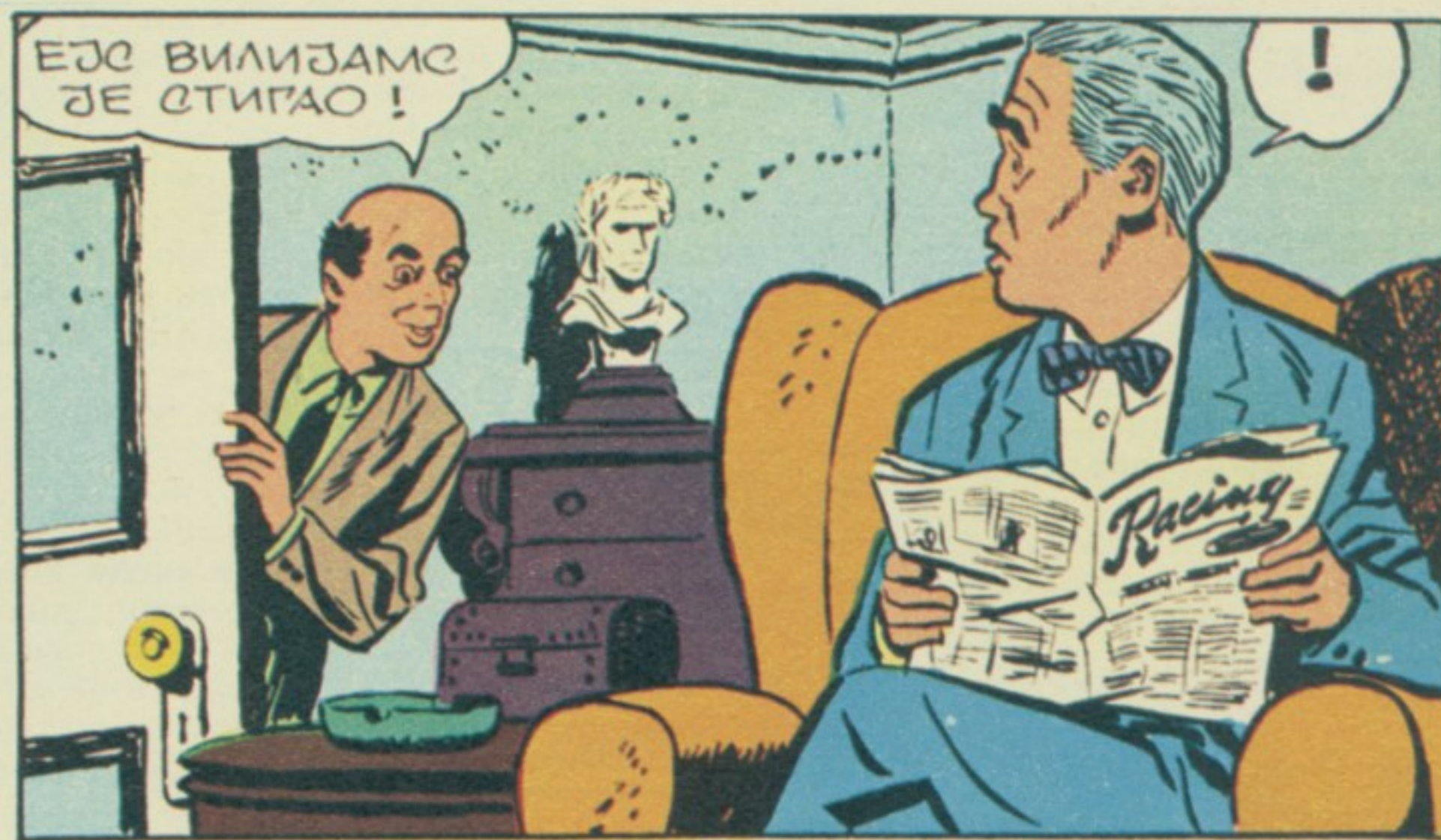
Бохана Дортикос из Акапулка има два љубимца: маче Пуси и пса Пакита који се, и поред разлике у годинама, величини и снази, слажу. А обоје су веома привржени својој господарници. И док је она на плажи, њих двоје је стрпљиво чекају на оближњој ливади. А пошто на ливади нема дрвета за који би господарница везала Пакита, као што то прописи захтевају, улогу дрвета преузима -- Пуси.

ПРИЈАТНО

Типи, маче Сицилијанке Лучије Ривали није пробирач. Кад нема млека и цигерике, хране коју највише воли, оно са задовољством изгрицка клип младог кукуруза.

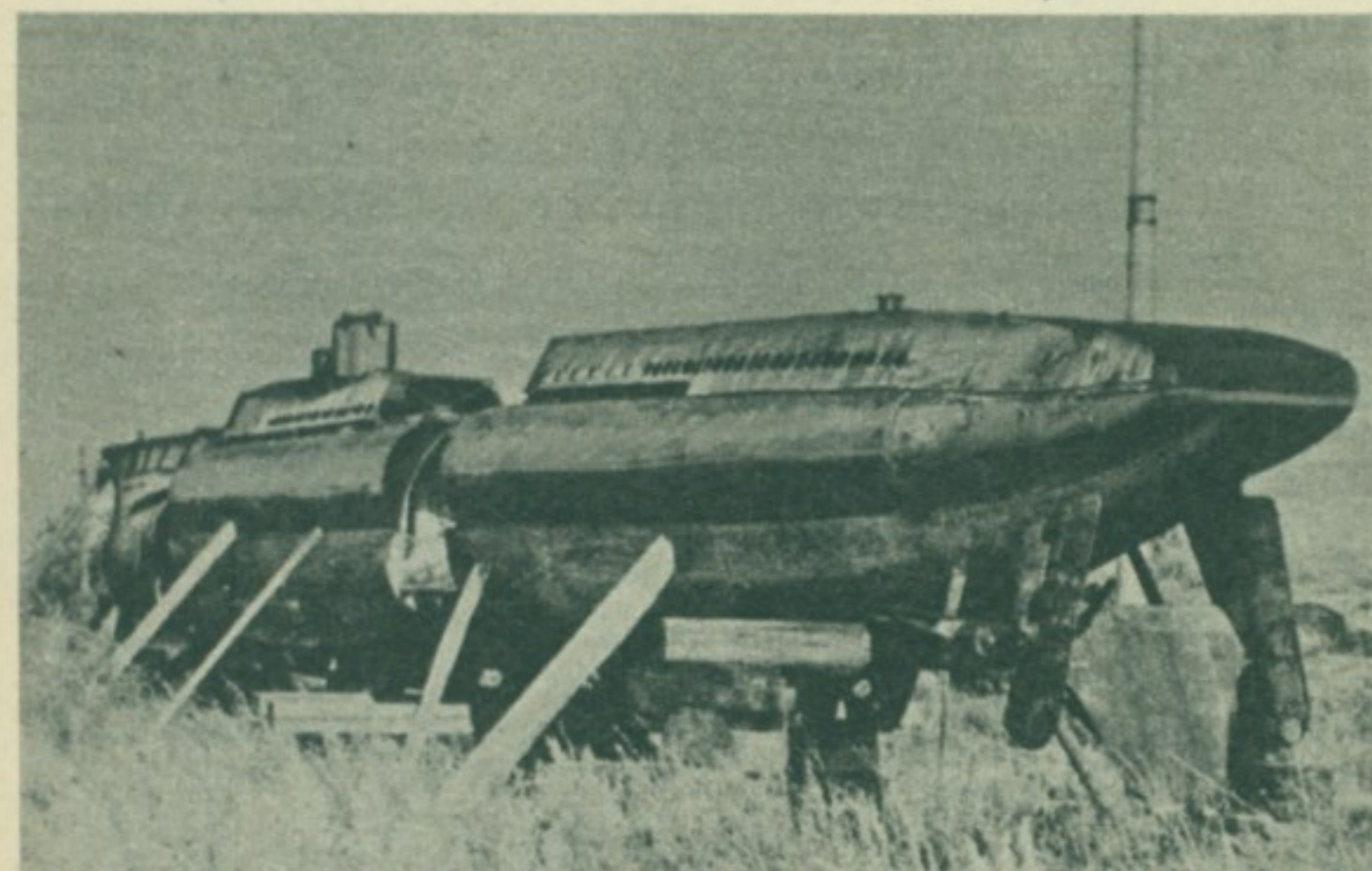
НИКАД ДОСАДНО!

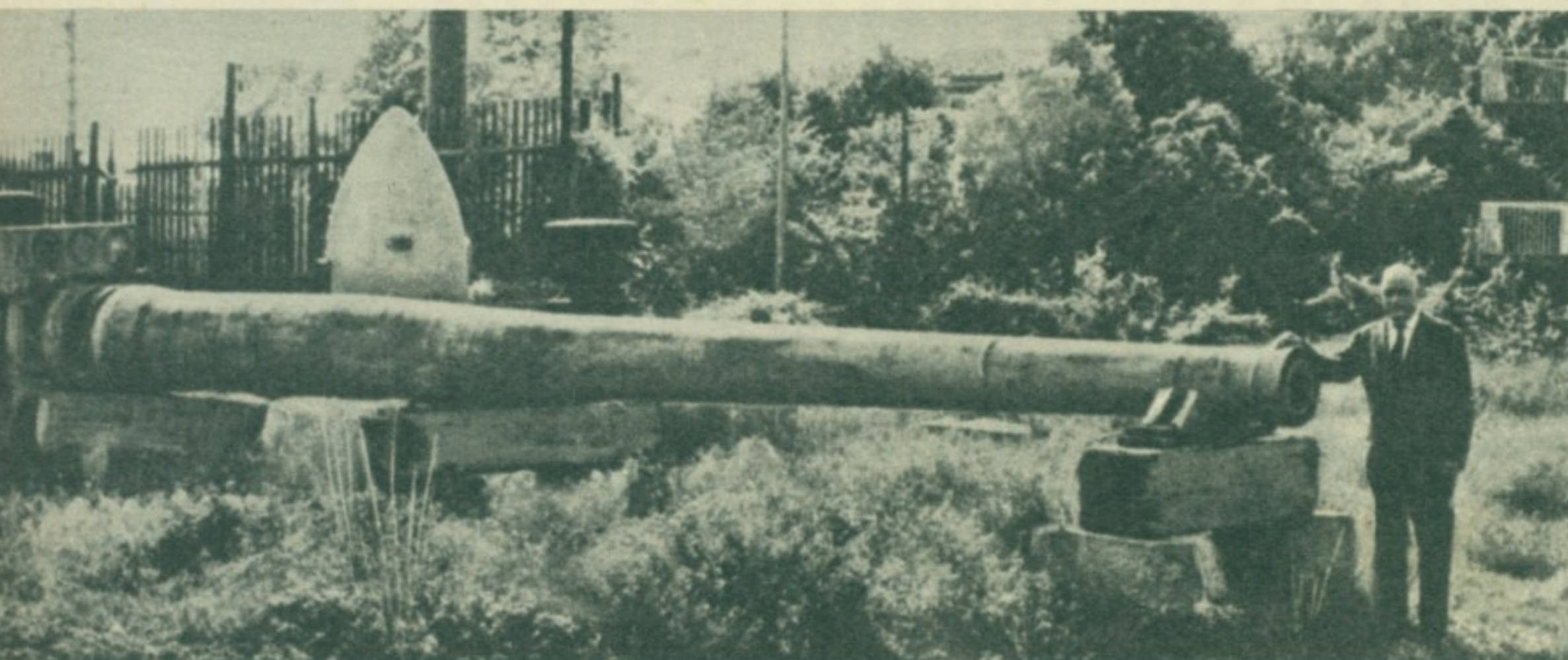
ЗБОГОМ ОРУЖЈЕ!

ХЕНРИКЕЗ ДРЖИ У РУКАМА „КАТАР“, ЈЕДНУ ВРСТУ ИНДИЈСКОГ БОДЕЖА С ТРИ СЕЧИВА.

ИТАЛИЈАНСКА ПОДМОРНИЦА У ЈЕДНОМ ОД ХЕНРИКЕЗОВИХ СКЛАДИШТА.

ТОП С ИТАЛИЈАНСКЕ КРСТАРИЦЕ „ТРИЕСТЕ“ ДУГАЧАК 12 МЕТАРА, ТЕЖАК 26 ТОНА.

КАД ОРУЖЈЕ ПРЕСТАНЕ ДА СЛУЖИ, ТРШЋАНИН ДИЈЕГО ДЕ ХЕНРИКЕЗ ГА УКЉУЧУЈЕ У СВОЈУ ЗБИРКУ КОЈА ЈЕ НАЈВЕЋА НА СВЕТУ

Шест хиљада пушака и митраљеза, сто артиљеријских оруђа од којих шест топова великог калибра — дванаест авиона, педесетак тенкова, троја оклопна кола и шест подморница — само су део приватне колекције Тршћанина Дијега де Хенрикеза. Ово „благо“ је Хенрикез сместио делимично у својој кући у Трсту, а остатак у два наест складишта у околини.

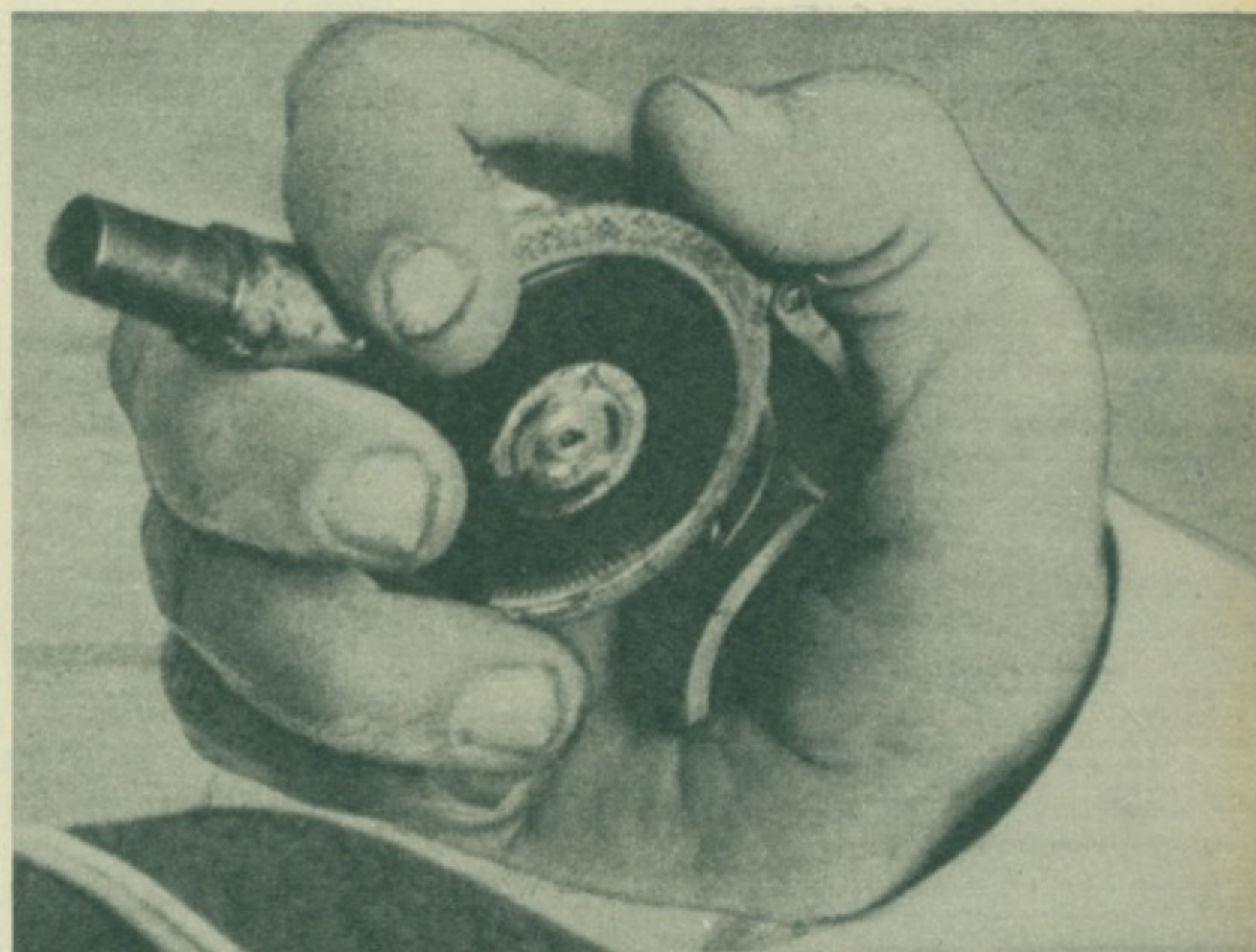
Према његовим речима он поседује највећу приватну збирку оружја на свету: од стрела из каменог доба до атомског топа.

Хенрикез је почео да скупља оружје још као петогодишњи дечак, а ту љубав наследио је од предака, пореклом Португалаца, који су вековима били војници и поморци. У 18. веку емигрирали су у Аустрију и наставили војничку традицију. Први, мањи део збирке наследио је од рођака, а остало је сакупио путујући по Европи, Африци и Азији. С једног од таквих путовања донео је веома леп етруски штит из VIII века пре наше ере, који је сам ископао. Међу осталим занимљивим предметима у његовој колекцији налази се и пиштољ који има бодаж сакривен у дршци кишобрана; пиштољ из Чикага назван због свог необичног облика „цедиљка за лимун“ как-

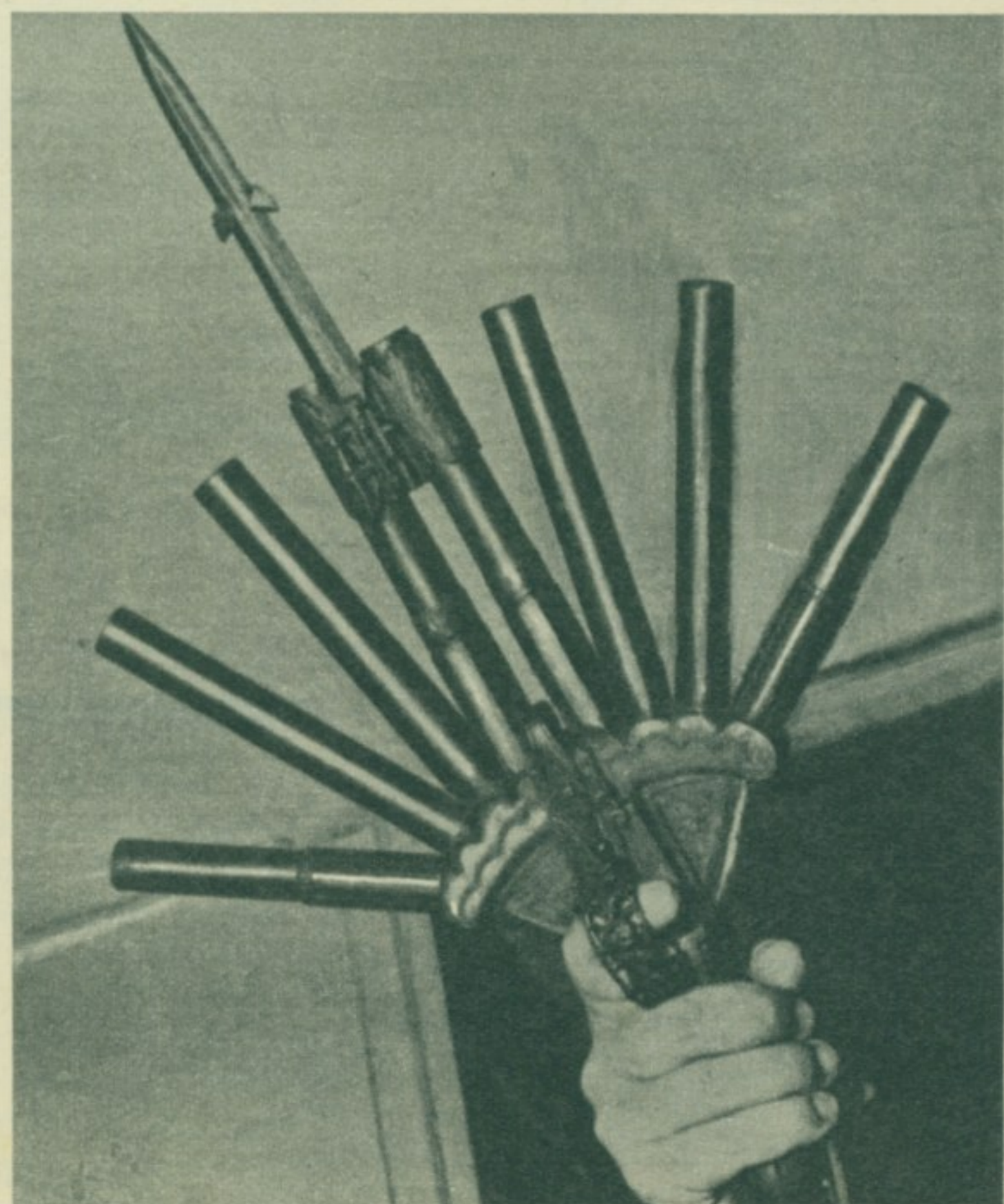
вим је 1901. године био убијен амерички председник Мак Кинли; ловачка пушка израђена у Француској специјално за папу Леона XIII да би њоме ловио птице по баштама Ватикана; јапански мач на чијој су дршци од слоноваче изрезбарене сцене из Будиног живота;

пиштољ са осам различитих цеви снабдевен бајонетом и жезлом у облику буздована.

Поред оружја Хенрикез скупља и — мостове! Досад је сакупио стотину плакета и макета мостова од којих три у природној величини.

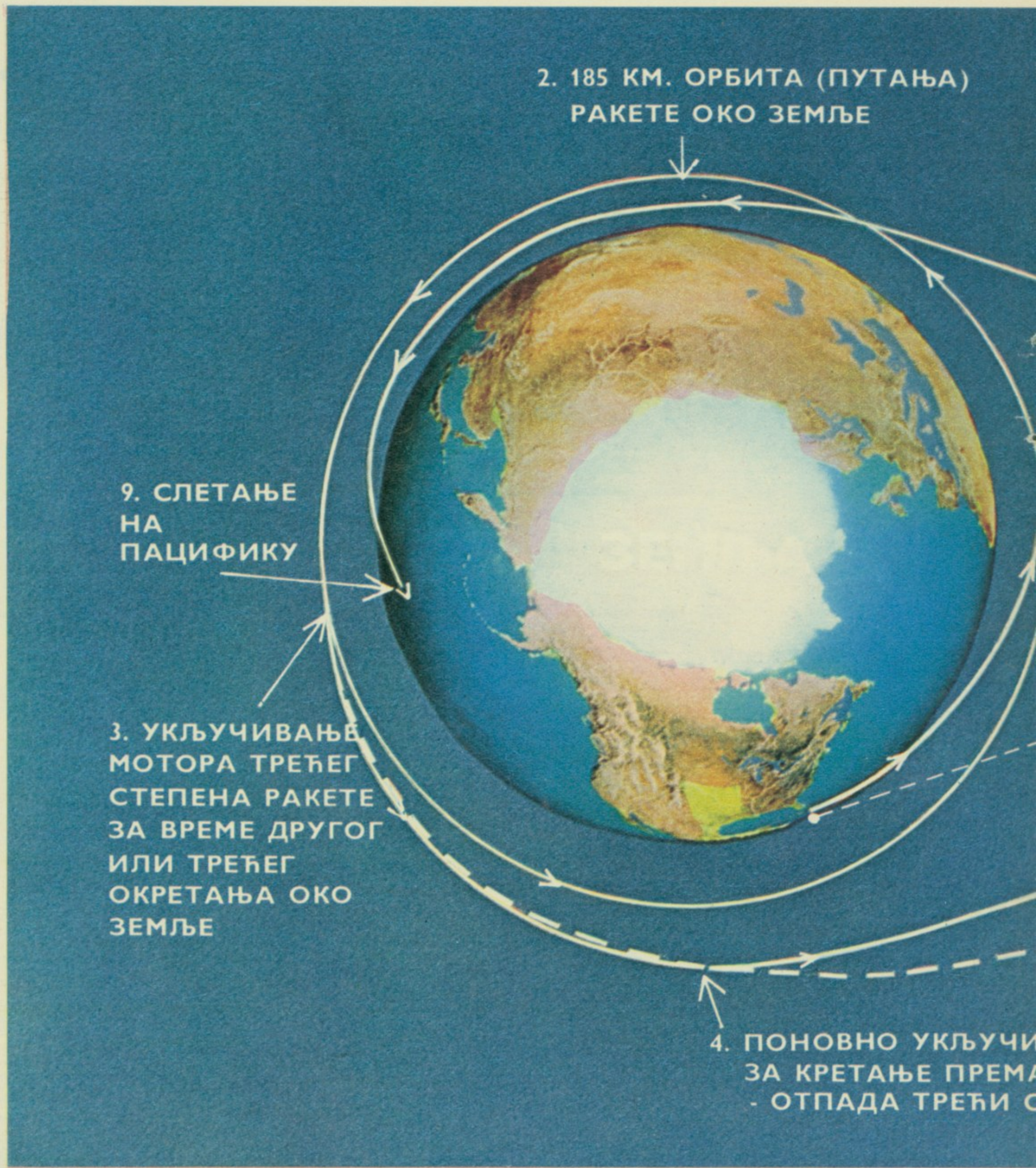
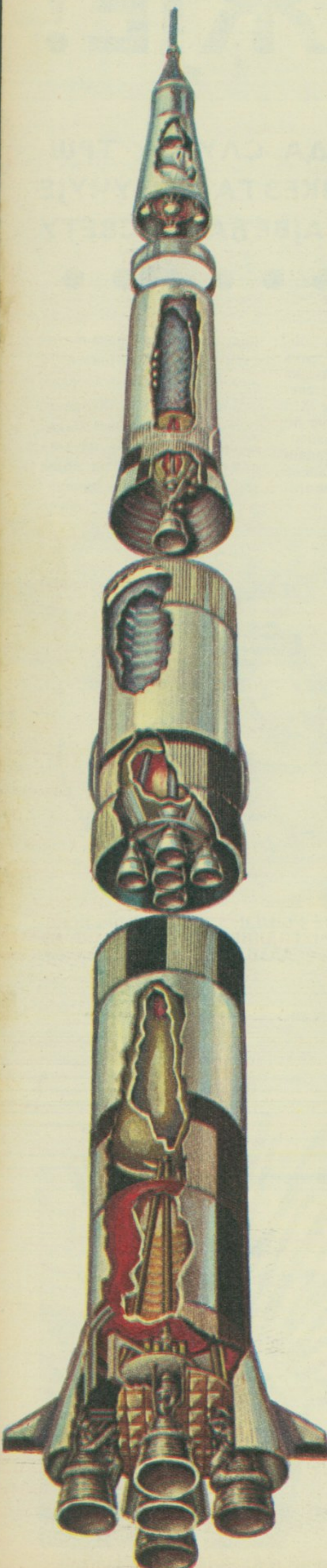

ПИШТОЉ КАКВИМ ЈЕ УБИЈЕН АМЕРИЧКИ ПРЕДСЕДНИК МАК КИНЛИ, 1901. ГОДИНЕ МОЖЕ ДА СТАНЕ НА ДЛАН.

ПИШТОЉ СА ОСАМ ЦЕВИ И БАЈОНЕТОМ ИЗ XVII ВЕКА

ДО МЕСЕЦА

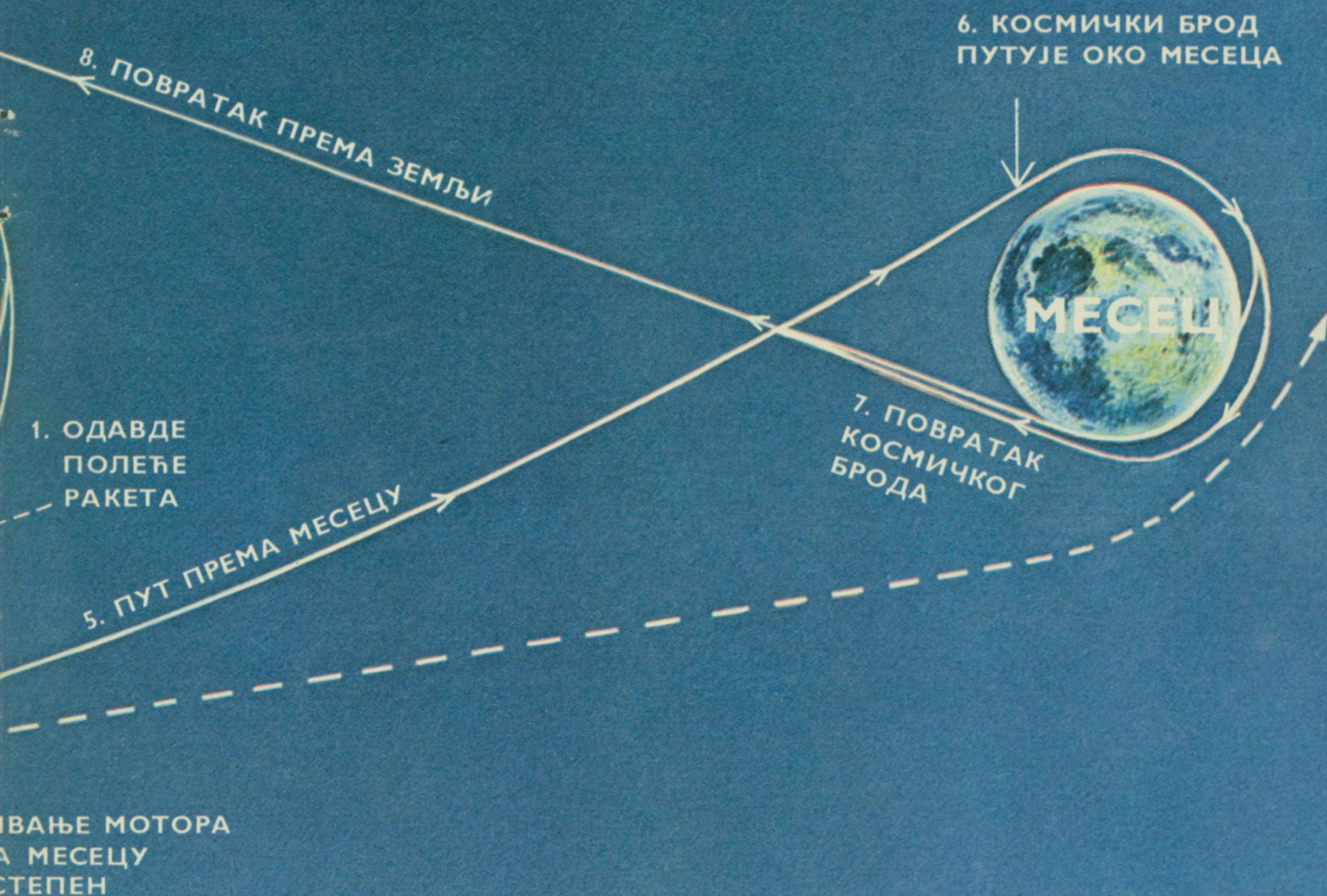
ЕКСПЕДИЦИЈА »АПОЛО-8«

Америчка ракета-носач Сатурн 5 која је понела космички брод Аполо 8 према Месецу имала је три степена од којих је сваки сачињавао посебну целину. Трећи степен на свом врху носио је космички брод. Својим снажним ракетним моторима степени су давали космичком броду потребну брзину најпре за лет на путањама око наше планете, касније према Месецу, око Месеца и назад до Земље. Када би погонска група једног степена утрошила своје гориво, тај степен се одвајао од ракете. На крају од трећег степена се одвојио космички брод који је васионским простором пловио до Месеца, облетео га десет пута и после тога се упутио назад ка Земљи. Сам космички брод Аполо 8 имао је моторе који су му служили за евентуалну корекцију, односно исправљање путање.

Десно је слика космичког брода изнад Месеца.*****

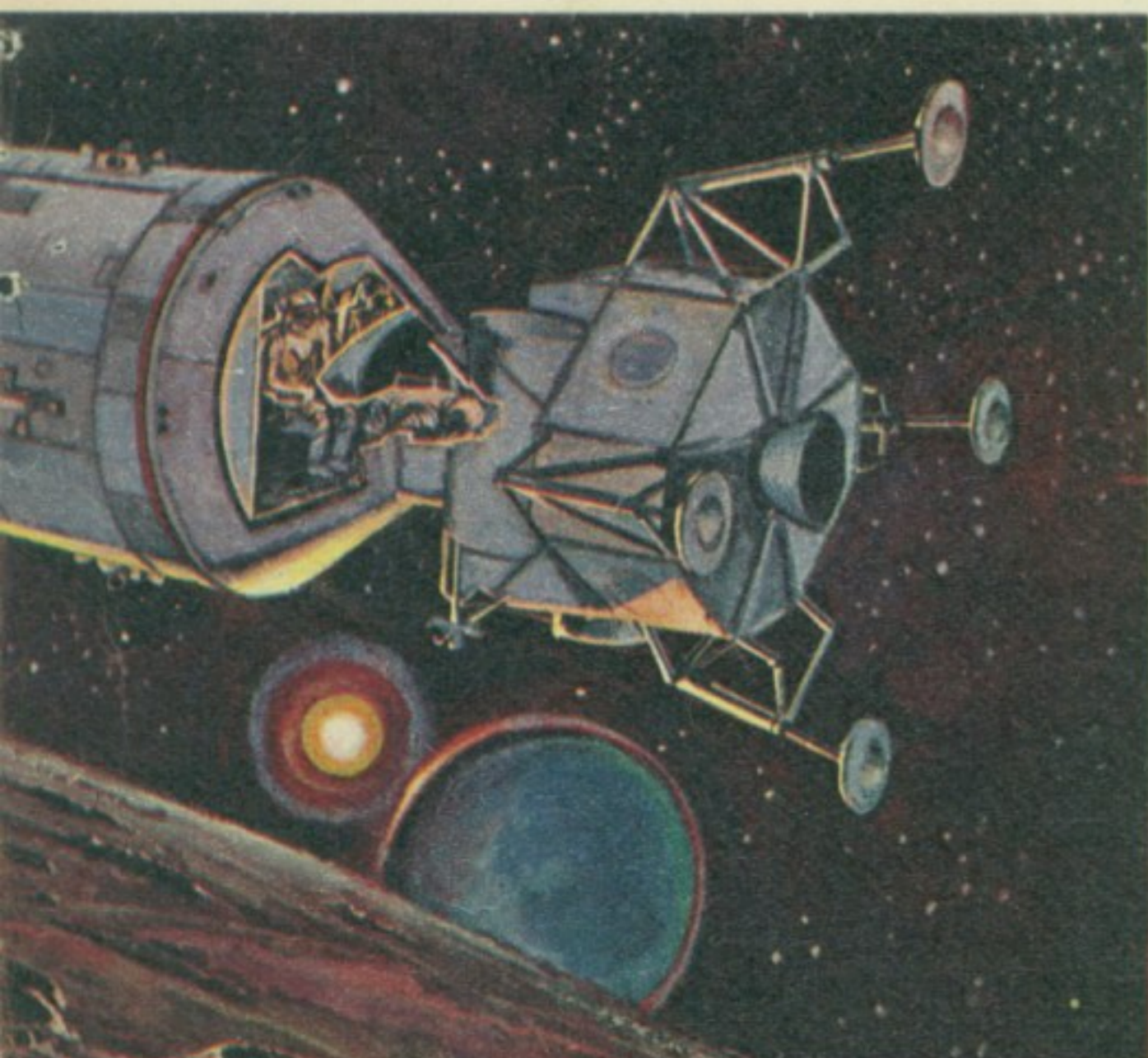
ДА И НАТРАГ

КАКО ЈЕ НА МЕСЕЦУ?

Месец је удаљен од наше планете око 386.000 километара. Његов пречник износи 3.474 километра док је пречник Земље готово четири пута већи. Укупна површина нашег првог васионског суседа је приближна површини америчког континента. Али, то не значи да на Месецу нема ничег грандиозног по нашим, земаљским мерилима. На пример, неки Месечеви кратери имају пречник од 150 до 200 па и више километара. Таквих појава нема на Земљи. Његове највише планине достижу висину од 8 километара.

Месец је тамна планета, светли само одбијајући Сунчеву светлост. Према Земљи је увек окренут једном страном. Око себе се окрене за 29 наших дана. Дужина дана на Месецу износи 14,76 наших дана. Исто толико траје и Месечева ноћ. Сматрало се да је небо Месеца увек као мастило тамно. Посада Аполо 8, међутим, каже да је запазила плаветнило неба око Месеца. Ова појава тек треба да буде испитана. Сила теже на Месецу је 6,1 пута мања од Земљине силе теже. Зато ће, на пример, човек тежан на Земљи 80 килограма на Месецу тежити свега 13 килограма.

ЗВУЧНИ МАМАЦ ЗА РИБЕ

Џозеф Д. Ричард, истраживач Хидробиолошког института Универзитета у Мајамију, Флорида, измислио је чудесан звучни уређај помоћу којег ће рибари моћи лако да улове чак и рибе које живе у највећим дубинама.

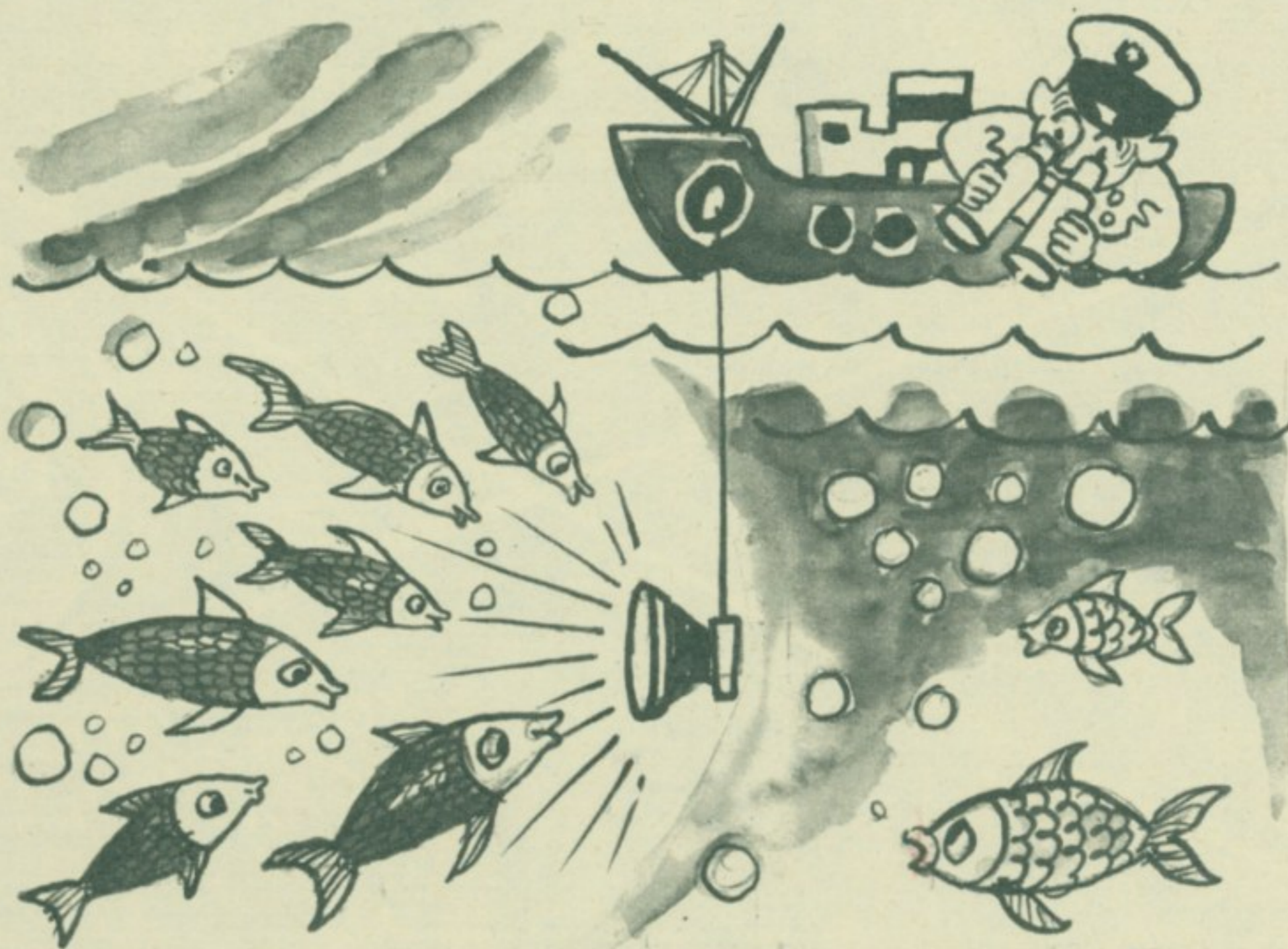
Годинама су се биолози питали како се рибе споразумевају, како јављају осталом јату да су нашле храну. Научници, за разлику од ланка, нису веровали да су рибе неме и извели су низ испитивања не би ли успели да забележе њихов „говор“. Наравно, ни Ричард а ни његови сарадници не заваривају се да ће рибе моћи да „причају“ као делфини, сисари чији је језик тако подешен да је амерички неуролог Џон Лили успео да с неким од њих води праве правце разговоре.

С делфинима се, захваљујући њиховој изразитој интелигенцији, изводе експерименти да би се пронашао систем правог усменог споразумевања. Говор риба изучава се међутим, из сасвим практичних разлога: да би се усавршили најбољи мамци.

Због тога је Ричард стрпљиво забележио хидродинамичке звуке који

не звуке: од више трептаја у секунди до неколико у минути. Поред одашиљача поставио је и телекамеру. Убрзо су научници на екрану угледали јата разних риба како као без главе пливају у правцу емитованих звукова. Међу њима биле су кирње, морски пси, циновске корњаче, а и многе рибе дубоког мора које до тада људско око није видело али које су такође припадале рибама-грабљивицама. Према емитованим звуцима остале су, међутим, сасвим равнодушне рибе биљождери.

Научници Хидробиолошког инсти-

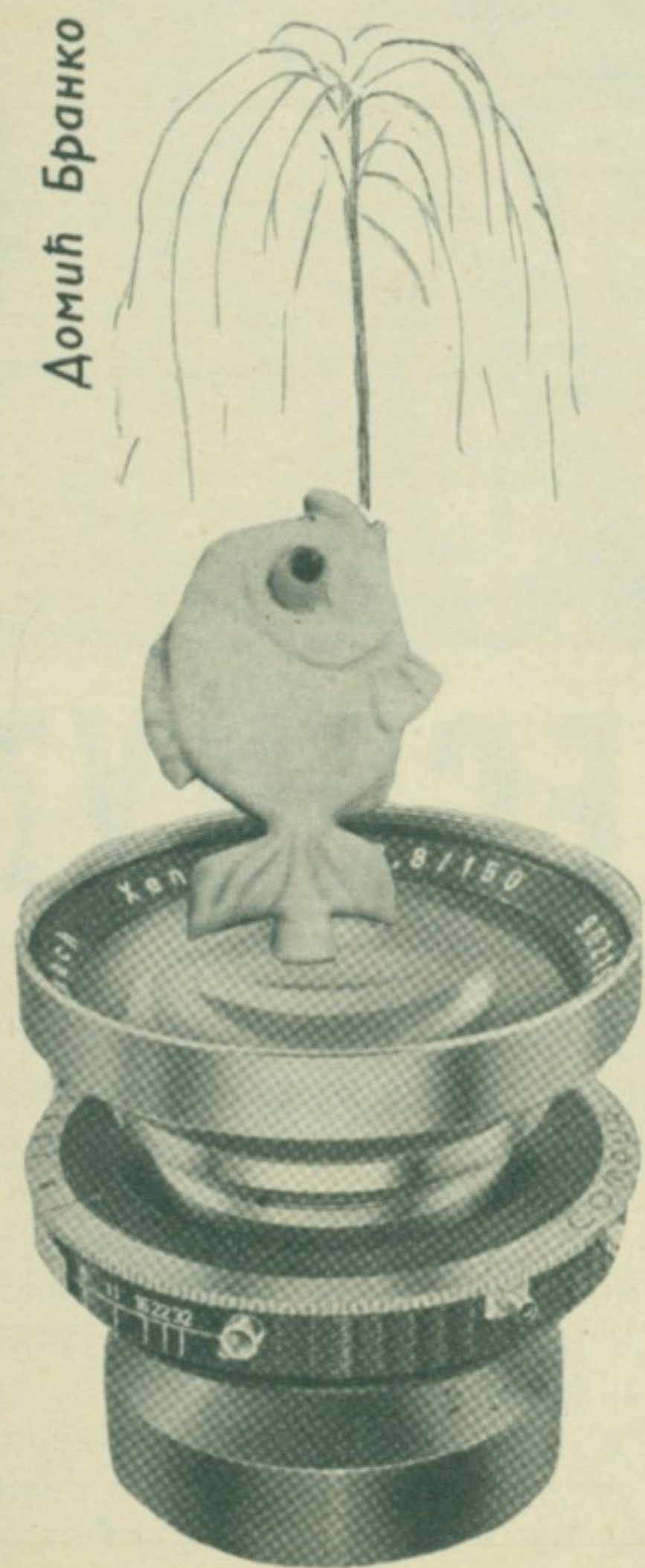

се увек чују када се јата риба скупе у некој морској зони богатој храном. Проучавајући затим, ове звуке Ричард је направио скалу која се креће између 25 и 50 херца. Пошто је поставио одашиљач на дубину од двадесетак метара, Ричард је на разне начине емитовао забележе-

тута из Мајамија наставиће своја истраживања у заједници с великим индустријским предузећима за конзервирање риба. Ради се на усавршавању ових звучних мамаца поред којих ће бити постављене мреже да би се хватале најкрупније и најкусније рибе.

ФАНТА-МОНТАЖА

Домин Бранко

Песма недеље

Овог пута тема за песму недеље био је догађај године — путовање на Месец. У редакцију је стигло тачно 116 песама. Жири је одлучио да награду додели Драгану Божовићу уч. V-а раз-

реда из Тузле. Честитамо! За идући пут напишите песму о зимском распусту. Молимо младе песнике да нам своје радове шаљу на дописници и да их читко пишу и потписују.

ПУТОВАЊЕ НА МЈЕСЕЦ

Већ видим Мјесец и његове угасле вулкане, али нигдје живота нема, ни деце, ни мачке ни баште, ни куће.

Рајалостих се и вратих ракету на своју родну и лијепу планету.

Драган Божовић
уч. Vа Осн. шк. „Браћа Рибар“
Тузла

управа лондонског Зоолошког врта недавно је обложила зидове и таванице просторија у којима животиње спавају плавим плочицама. Тако, жирафе и антилопе кад поћу увече на спавање

имају утисак да се налазе под ведрим плавим небом своје постојбине.

на италијанском острву Сан Ђорџо недавно је отворена „клиника“ за борбу против „рака“ за необичне пацијенте: старе, драгоцене и

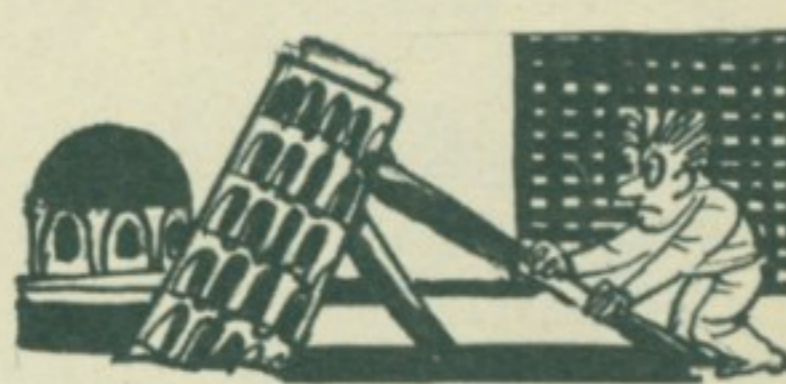
ретке књиге нападнуте извесним микроорганизмима који се брзо размножавају и уништавају пожутеле странице као што то рак чини с људским организмом.

реч мишић настала је од латинске речи „*muskulus*“: мали миш. Некада, давно, на староримским трговима рвачи су пред гледаоцима пока-

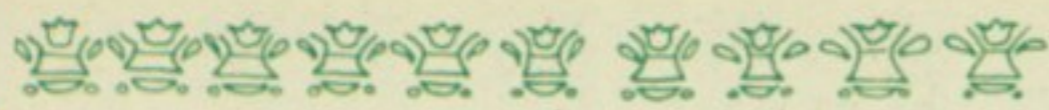

зивали мишиће на рукама грчећи их и при том говорили одушевљеним гледаоцима: „Дивите се малим мишићима који трче испод коже.“

урбанистички завод града Пизе примио је недавно на свој захтев 1720. предлога како да се чувена крива кула сачува од пада. Један од најнеобичнијих предлога послао је Енглез Ерик Вименс: целу

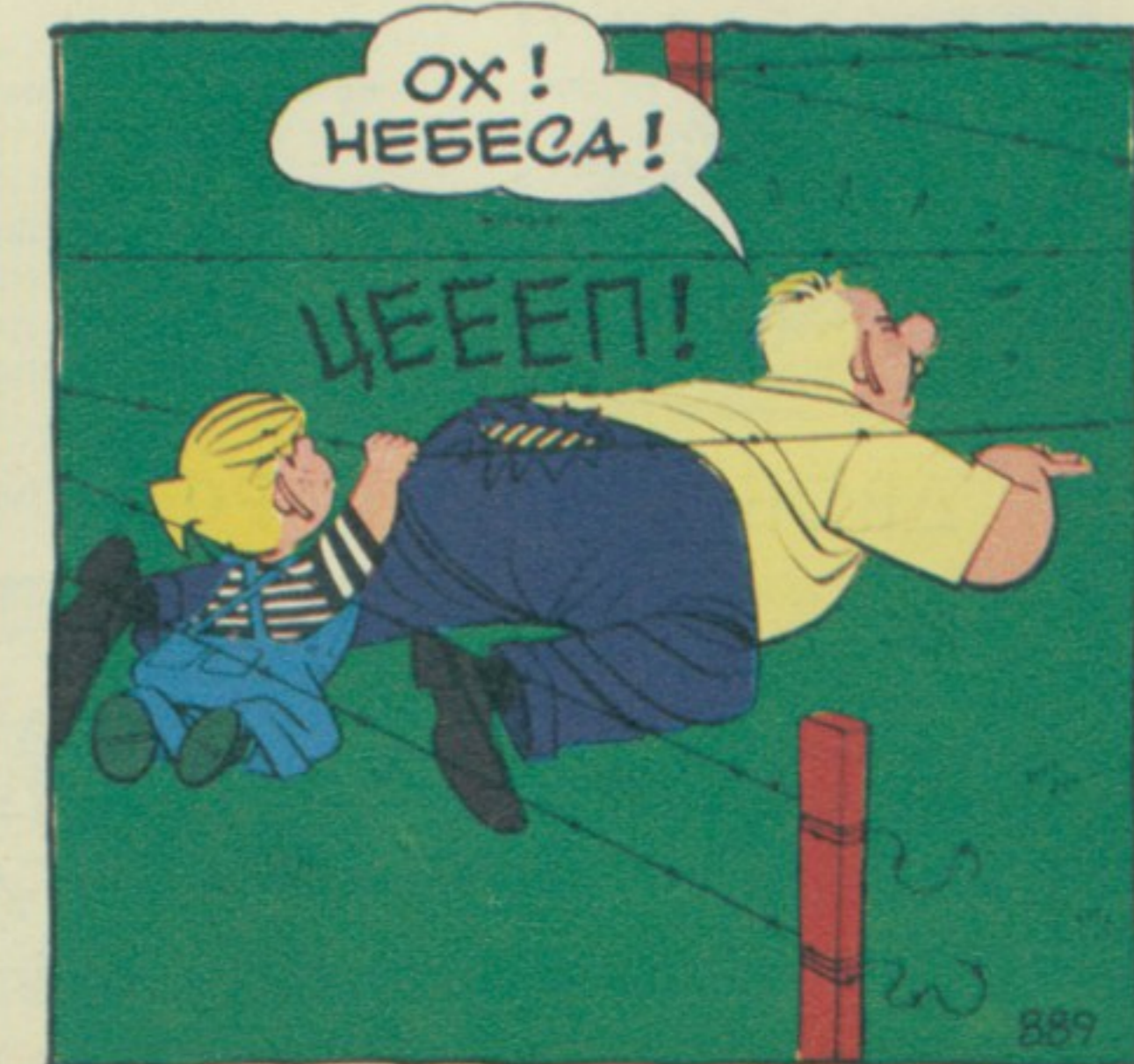
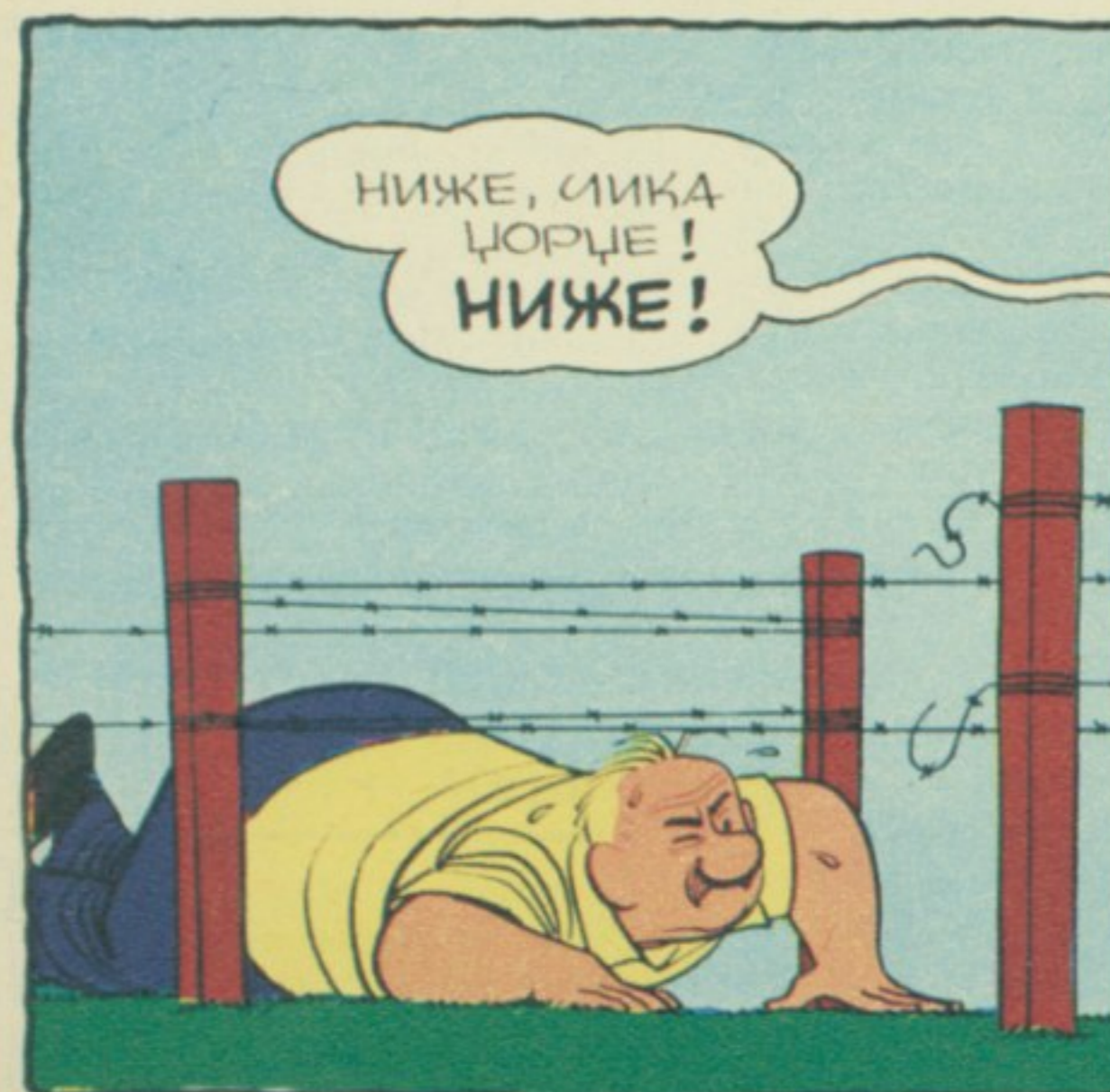
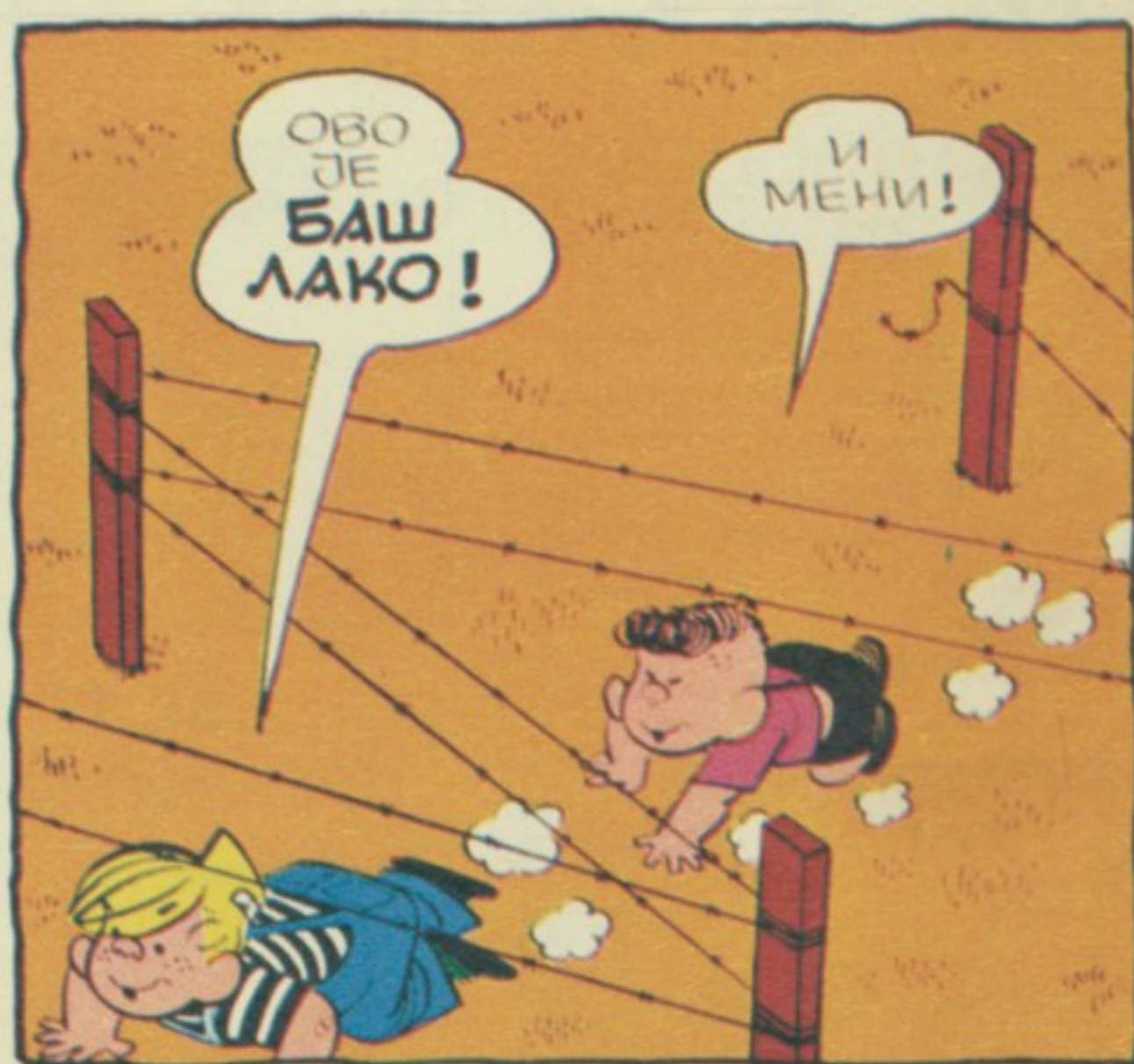
кулу треба окружити цилиндричном навлаком од бетона, затим је напунити водом. Тако ће кула утонути у њу. Затим воду треба замрзнати и тако замрзнуту управити заједно с кулом помоћу снажних дизалица.

СВЕ СВОЈЕ СОБОМ НОСЕ. — Половином XVI века центар моде сели се у Шпанију, а шпанска одећа, и женска и мушка, представља врхунац средњовековне кројачке уметности. Преовлађује строга геометријска линија: круг, купа и обруч обавијају тело сакривајући његове праве облике. И даме и господа искићени су скупocenим накитом из освојених прекоморских колонија. Пошто још нису измишљене банке, најсигурније је све драгоцености носити на себи. Модних новитета има напретек. Први пут у историји појављују се вунене чарапе: први пар понео је владар Хенрик VIII, 1547. године и отада су чарапе припијене уз ногу сасвим замениле

панталоне. Мушкарци и даље носе прслук али веома крут и постављен на грудима и стомаку тако да личи на оклоп (последњи цртеж слева). Завршава се високим оковратником који иде до браде и држи главу у укрућеном и надменом положају (први, трећи и последњи слева). Високи набрани оковратник носе и даме (други, четврти и пети слева). Кажу да га је лансирала шпанска краљица која је хтела да сакрије ружан врат. У женској гардероби појављује се први пут и кринолина, сукња постављена крутим обручима и стегнута у струку (други и четврти слева). Горњи део тела утегнут је прслуком — корсетом на коме је оковратник кас расцветала ружа.

ДЕНИС ШАМПИОН

ЗНАТЕ ЛИ

Обележите право значење речи. Ако имате свих пет погодака, дајте себи оцену — одлично са похвалом. За четири поготка оцена је — одлично, за три — врло добро, за два — добро и за један — довољно.

1. КОМПЈУТЕР

1. Свемирски брод, 2. Електронски рачунар, 3. Електрични часовник.

2. ИКРА

1. Жар, 2. Полуострво у Јадранском мору, 3. Риба јаја.

3. СИНТАКСА

1. Део граматике, 2. Запаљење средњег ува, 3. Општински порез.

4. ОДМАЗДА

1. Бекство, 2. Рат, 3. Освета.

5. ПОДНЕВАК

1. Биљка која цвета у подне, 2. Замисљени полу-круг који на Земљи спаја два пола, 3. Подневна жега.

ОДГОВОРИ:

1. Електронски рачунар, такозвани електронски мозак.
2. Риба јаја.
3. Део граматике који се бави реченицом и њеним саставним деловима.
4. Освета.
5. Замисљени полу-круг повучен на Земљи од једног до другог пола. Сва места на истом полу неку имају подне у исто време.

КРОКОДИЛ НИЈЕ ИЗВЕЛИЦА

СПОРТСКИ КАЛЕИДОСКОП

САЛОМОНСКИ СТИЛ

Краул, најбржи начин пливања, настао је угледањем на стил којим пливају домороци Саломонских острва. Они пливају изврсно без тренера и стручних расправа о пливачкој техници.

СУСРЕТ ПЛАШЉИВИХ

Године 1871. сусрели су се на рингу енглески првак у боксу Џек Мејс и Американац Џо Коберн. После једног часа и 17 минута судије су

прекинуле меч јер су се за читаво то време противници само „испитивали“ и ниједном се нису додирнули.

СВЕ ЈЕ ПРЕДВИЂЕНО

Правилник за чувену бициклическу трку Тур д'Франс предвиђа све могуће случајеве. Тако је на пример, овим правилником предвиђено шта треба учинити у случају да наиђе циклон мада су овакве врсте непогода тога непознате у Француској. Главни судија има право да због циклона прекине трку и резултате те етапе поништи.

ДВОБОЈ БИЛИЈАРСКИМ ШТАПОВИМА

Два Француза посвађала су се на смрт за време партије билијара и одлучила су да сукоб реше двобојем. Као оружје изабрали су билијарске штапове. Двобој није дуго трајао јер су се штапови веома брзо сломили.

И између крокодила и буве нема разлике — каже он. — Али, само када је у питању начин дресуре. И једне и друге треба водити: крокодиле дршком метле, а буве златном жицом.

Највећи део времена про водим са својим питомцима који живе у два пространа, застакљена и решеткама ограђена покретна базена. У ствари ови базени су део мојих циркуских кола којима целе године идем с вашара на вашар.

Дресура је једино занимање у мојој породици од 1830. године. И мој деда и отац били су дресери, само не крокодила већ — бува! Нормално је било да и ја наставим традицију. Али, како сам имао јаке и неспретне руке за дресуру ситних животиња одлучио сам се за крокодиле према који ма сам још одмалена осећао велику наклоност.

Данас имам два базена. У једном, који садржи 500 литара млаке воде, живи крокодил звани Матурен, стар 16 година, тежак 200 килограма а дугачак скоро три метра. У другом који је про странији, живи десетак његових рођака, од којих нај-

мањи има само пола метра а највећи око два.

Туца у базену

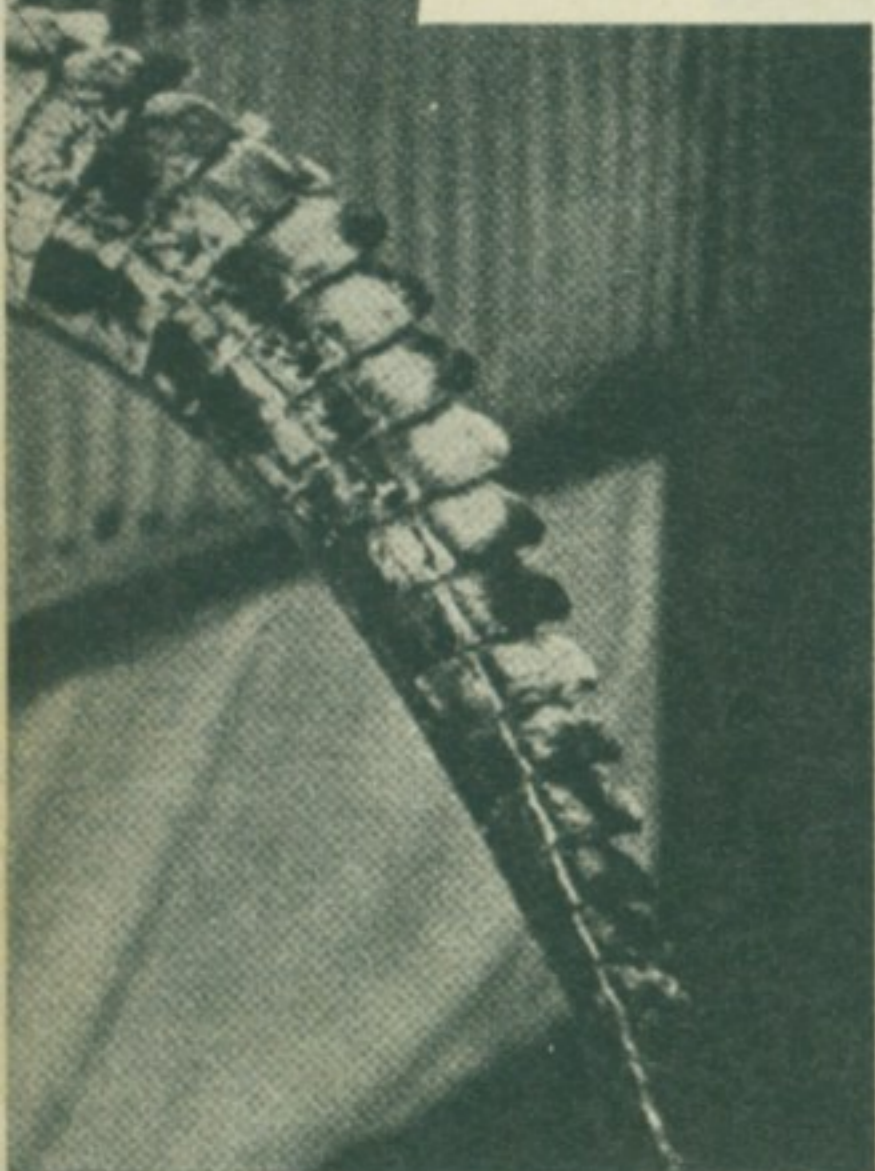
Крокодил је углавном непомичан, али баш је то највећа опасност по дресера, јер никад не зна како ће ова животиња реаговати. Ако је у једном тренутку потпуно непомичан, чак и кад га гађате каменчићем, другог је већ спреман да вас уједе за руку, наравно ако вас затекне неспремног.

Крокодили нису мирољубиви ни један према другом. Недавно су се моји крокодили Мине и Франк „потукли“. Призор је био ужасан. Крв је бризгала на све стране. Из битке је као победник изашао Мине, једва жив. Франк је после краћег времена угинуо. Минеа сам лецио антибиотикима и сад се добро осећа.

Нејријашељ број 1

Иначе, дресер нема проблема са здрављем њих животиња сем у једном случају, кад је хладно. Највећи непријатељ крокодила је хлад

ЈОЗЕФ ШМИТ, УКРОТИТЕЉ КРОКОДИЛА УСПЕО ЈЕ ДА ОЖИВИ СВОГ ЗАЛЕЂЕНОГ ПИТОМЦА

нима и у специјалним сандуцима, угину за време пута. Поред тога, кад промене средину, крокодили често одбијају храну.

Иако је велик, крокодил — супротно укорененом веровању — мало једе. На пример мој Матурен, који је дугачак скоро три метра, поједе у току дана свега пола килограма меса или је дну мало већу рибу.

Ни дресура ових животиња није нарочито тешка. Само, човек мора да их воли; затим ове животиње најпре морају да упознају дресера, његов глас и да реагују на његове команде штапом. Свака од мојих животиња има своју тачку. На пример: Матурен треба на команду да се окрене око себе, да отвори чељусти и да подигне или спусти очни капак. Други треба на команду зубима да упали или угаси транзистор. Ове животиње добро упознају ритам команди и ако увод, по њиховом „мишљењу“ траје нешто дуже, узнемире се и почињу да ударају репом по води. Жило, мој питомац, зна да треба тачно четири пута у току представе да упали и угаси транзистор.

ноћа, а ја се непрекидно седем, путујем из топлих у хладније крајеве и обратно. Због тога кад је хладно време морам да пазим на грејање шатора и базена. Једном сам на турнеји по Француској — те године била је изузетно хладна зима — изгубио два крокодила. Сећам се и једне хладне зимске ноћи, такође у Француској. Већ сам тада имао Матурена, главну звезду моје труппе. Око три часа после поноћи отишао сам да проверим грејање. На несрећу боца с бутаном је била празна, а у шатору је ужасно хладно. Матурен, мој најбоље дресирани крокодил лежао је у ledenој води као клада. По његовим плочицама већ је почела да се хвата танка скрама леда.

Најпре сам помислио да донесем нову боцу с бутаном за малу гасну пећ и загрејем воду у базену и шатору. Али, сетио сам се шта се 1932. године догодило је дном познатом дресеру крокодила који је поступио баш тако и за једну ноћ изгубио 17 животиња. Уместо да их постепено загрева, он је одједном повисио температуру воде и они су угинули. Због тога сам само за неколико степени загрејао воду и шатор. Већ у осам часова ујутру Матурен је жмирнуо једним оком, у десет је подигао шапу, а око једанаест је већ нормално реаговао на мој глас.

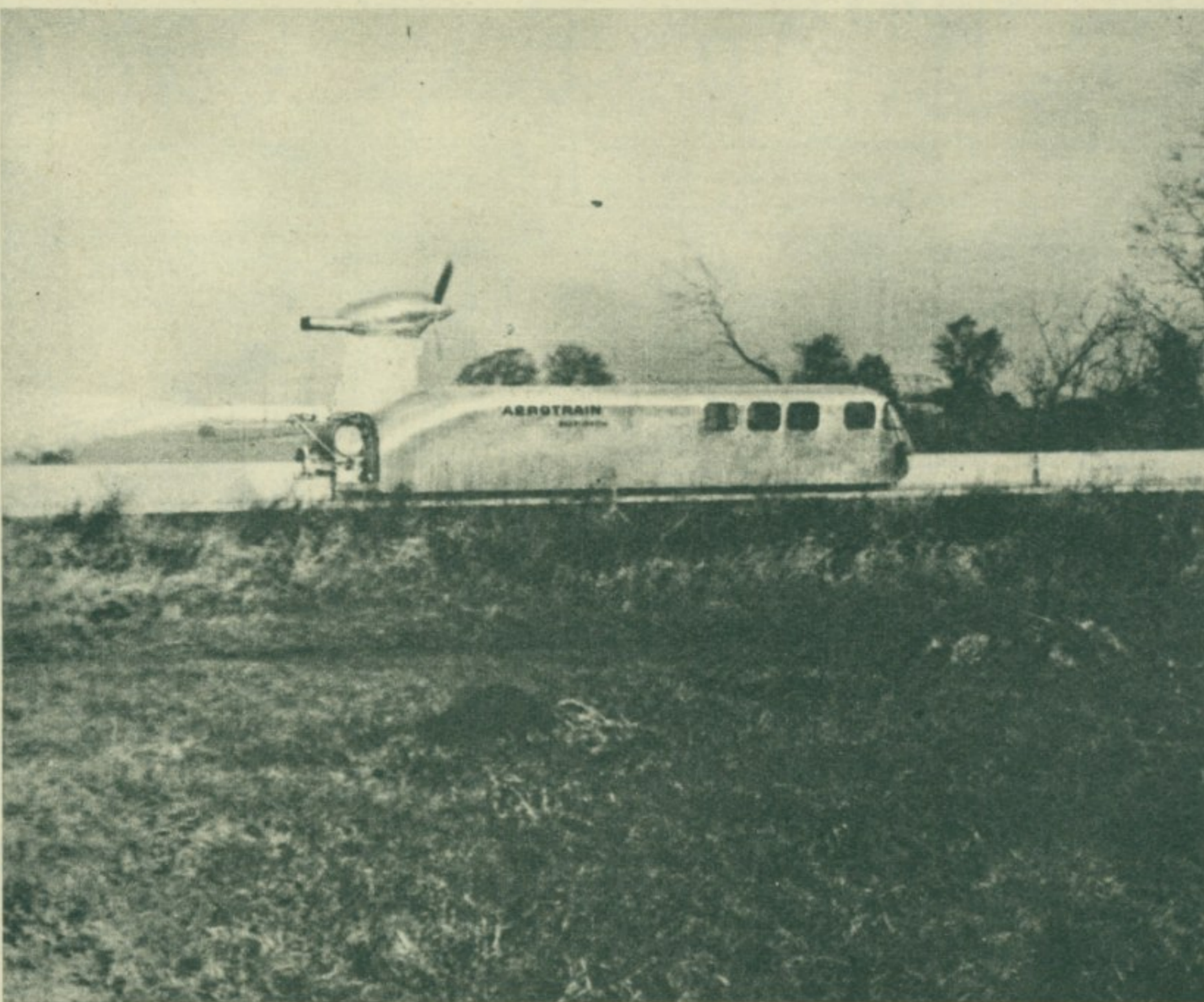
Жило Јаси Франсисџор

До крокодила не долазим баш лако. Набављам их преко посредника у Хамбургу и Амстердаму али многи од њих, иако их преносе авио-

Јунак с мејлом

У базен с крокодилима улазим „наоружан“ дршком од метле, а на ногама имам високе гумене чизме. Дршку завучем у „пазухо“ од крокодилских предњих шапа и лако га ударам по ребрима и одређујем му правод кретања. Животиња се у почетку буну, бесно удара репом по води, скаче, покушава да шчепа дршку од метле и најзад заморена смирује се поред мојих чизама.

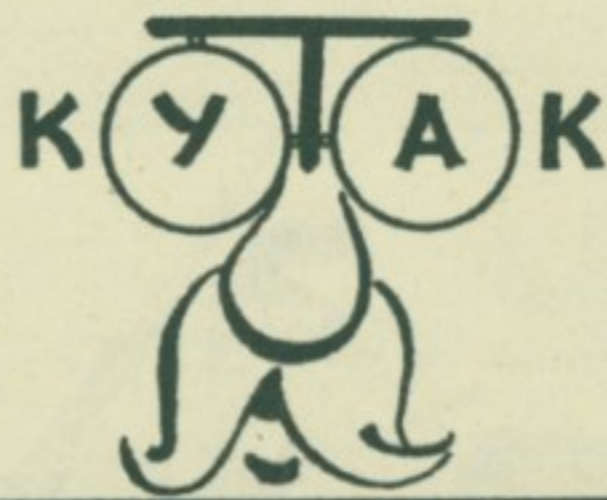
Међутим, са Матуреном, мојом главном звездом, радим другачије. Прво, зато што је он далеко крволочнији од осталих а и много снажнији. Његова дресура изгледа овако: са штапом у руци нагнем се над његов базен. У почетку он не реагује на ударце дршке. А онда се изненада као муња окреће и напада отворених чељусти. Ударац мотке у десни враћа га у стварност. Због тога с времена на време изгуби по неколико зуба. Срећом за ове животиње то није велики губитак јер им се зуби обнављају сваких петнаестак дана. А ја морам понекад и да ударим јер треба да зна да сам му ја господар и да ми се покорав.

СУПЕРБРЗИ ВОЗОВИ

Јапански професор Хисаноје Озава израдио је планове за воз који треба да се креће брзином око 1000 километара на час! Прва макета овог воза већ је направљена: дугачка је 3,5 метра а тешка 46 килограма. Локомотива има два реактивна мотора помоћу којих прелази 300 метара за 1,97 секунди, што одговара брзини од 920 километара на час. Композиција правога воза биће дугачка 220 метара а локомотива ће има-

ти четири реактивна мотора од којих ће сваки тежити десет тона. Овај воз ће раздајину Токио—Осака прелазити за свега 35 минута. Предвиђа се да ће овакви возови саобраћати на овој прузи тек кроз пет година. Досад је најбржи воз онај који саобраћа у Француској, а конструисао га је инжењер Бертен. Он прелази 300 километара на час.

ВЕСЕЛОГ
архивара

ВЕЛСОВА ЗАХВАЛНОСТ

Енглески књижевник Х. Ц. Велс имао је толико велику главу да је врло тешко могао да нађе шешир који би му пристајао. Једном, када је за време путовања по Сједињеним Америчким Државама посетио Харвардски универзитет, приметио је у гардероби шешир који му је потпуно одговарао. Шешир је био својина председника општине. Велс се на то није обазирао: ставио га је на главу и напустио универзитетску зграду.

Када се вратио у Енглеску написао је председнику општине: „Узео сам ваш

шешир. Свиђа ми се ваш шешир. Задржаћу ваш шешир. Кад год га будем погледао сетићу се вас и изврсног ликера којим сте ме послужили. У знак поздрава скидам вам ваш шешир. Искрено ваш, Х. Ц. Велс.“

ПАМЋЕЊЕ ЈЕДНОГ ИСТОРИЧАРА

Енглески историчар Томас Меколи (1800—1859) имао је невероватну моћ запажања и још невероватније памћење. Био му је довољан само један поглед па да схвати садржину целе једне странице у књизи а кад би прочитао једно поглавље запамтио би га од прве до последње речи. Једном је Меколи за опкладу за једну ноћ научно напамет цео Милтонов „Изгубљени рај“.

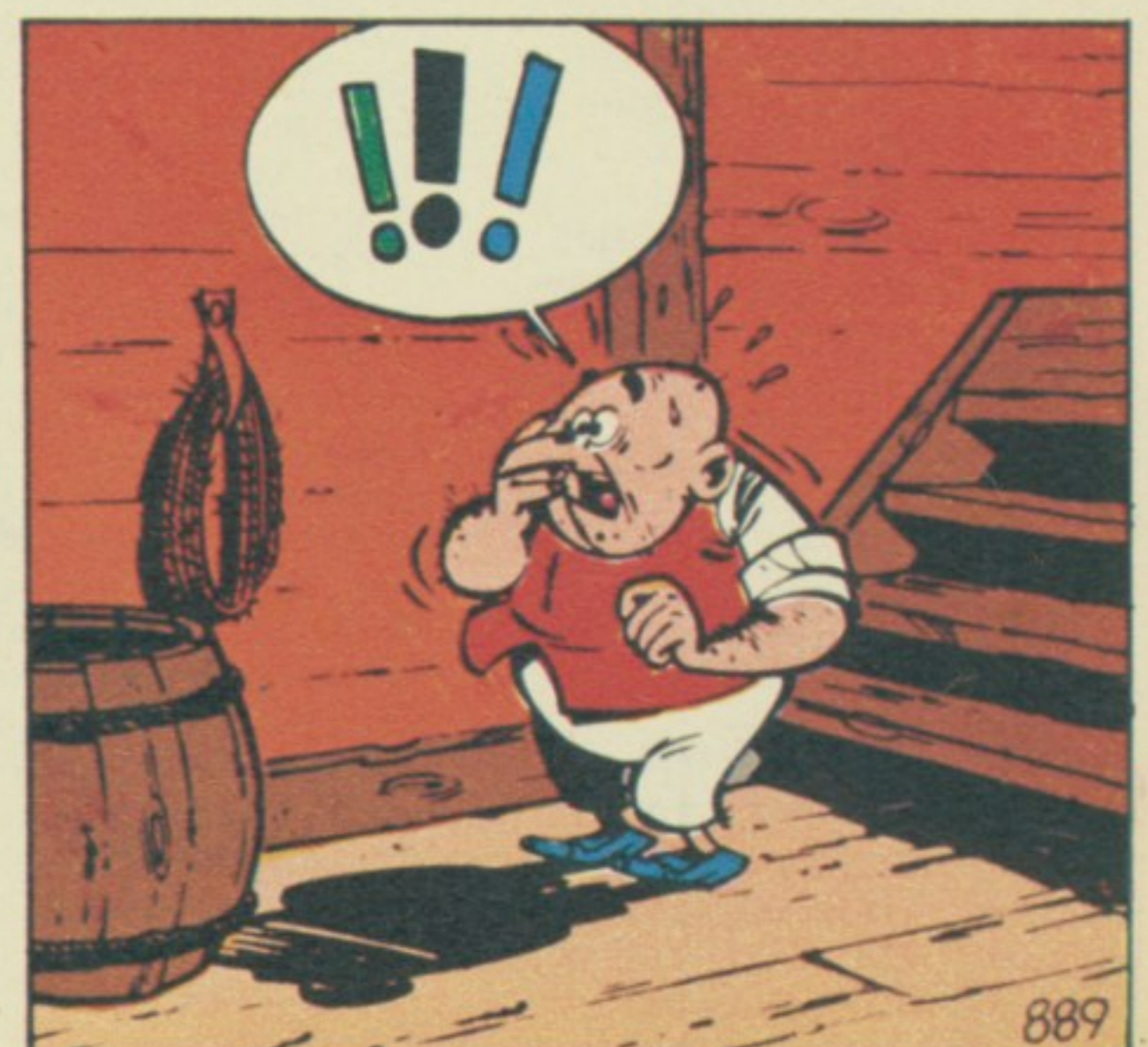
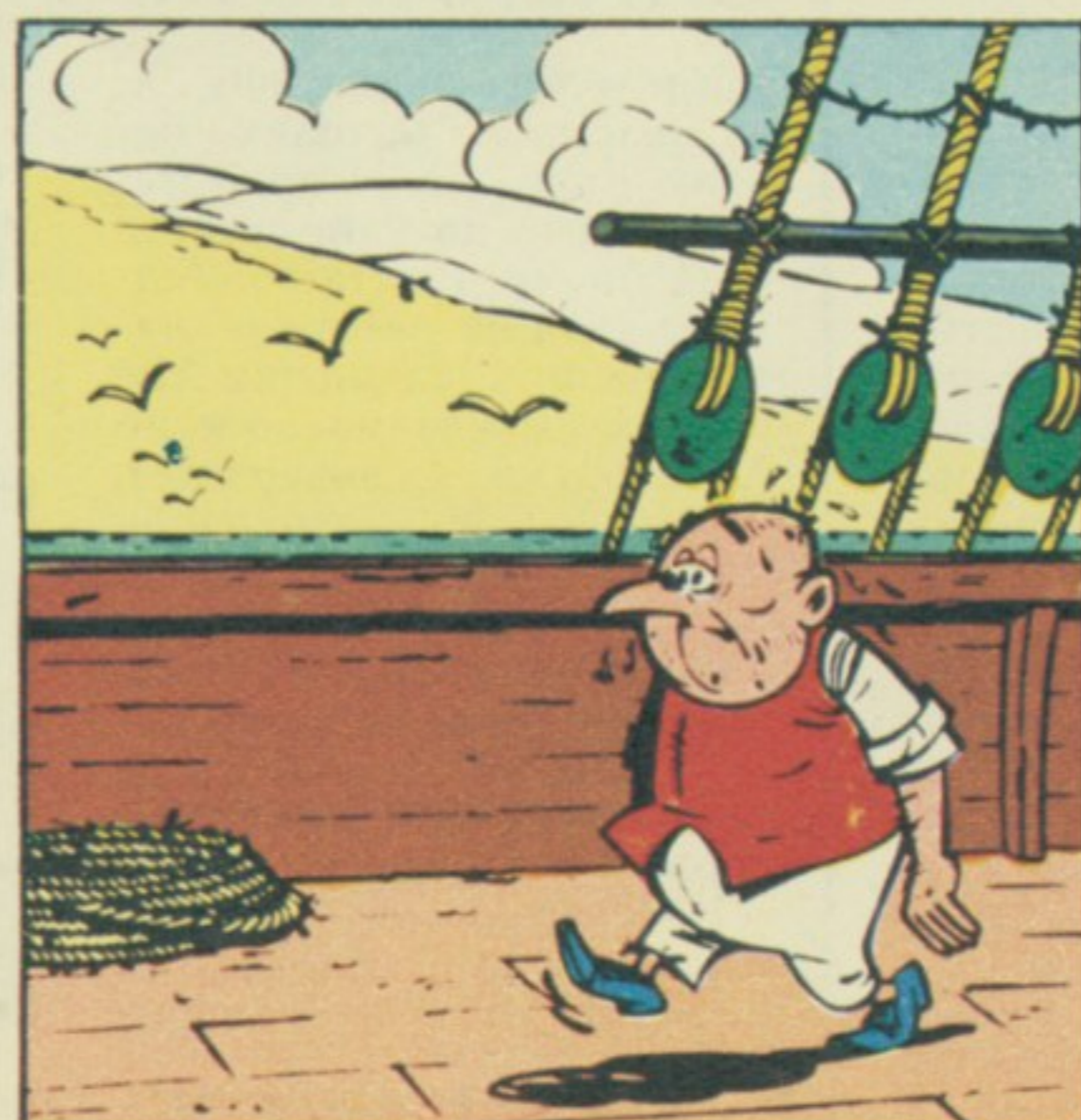
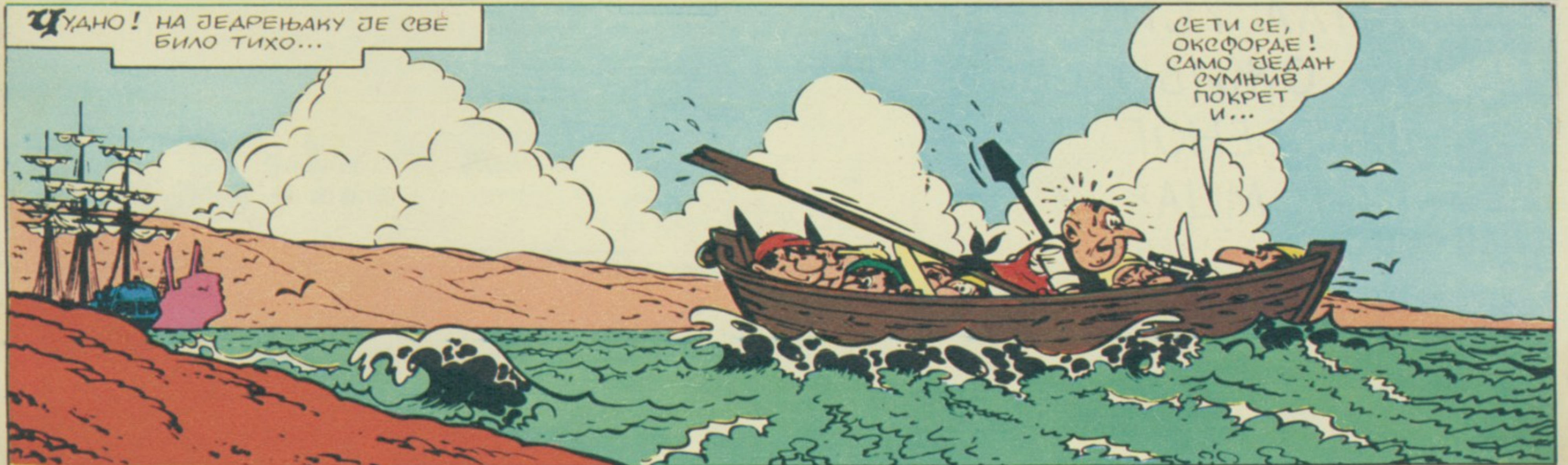

МАЧКЕ И ПОРЕЗ

У првој четвртини 18. века у индијској области Бенгалу они који су избегавали да плате порез кажњавани су на тај начин што су их приморавали да обуку веома широке панталоне у које би затим стрпали неколико живих мацака. Дужник је морао да носи такве панталоне све док не би исплатио дуг. Захваљујући оваквом „утривању пореза“ пореске власти нису морале дуго да чекају на подмиривање дуга.

ОСТРВО С БЛАГОМ

ТЕКСТ: А. РЕЗМОНД
ЦРТА: М. РЕМАКЛ

БРЖИ ОД АЈКУЛЕ

Неко је упорно куцао на врата. Верн је савииво промрмљао неколико љутитих речи и кроз отворен прозор бацио поглед на ведро небо изнад малог летовалишта у Калифорнији. Погледао је на сат: девет часова. Зашто га буде? Данас је његов слободан дан. Куцање није престајало.

Устао је из постеље и отворио врата. Млади Мексиканац, један од хотелских момака, почео је узбуђено да му објашњава.

— Извините, сењор. Сењор Телез каже да одмах дођете у његову канцеларију. Само у гаћицама за купање. Догодила се несрећа.

Верн је клигнуо главом и затворио врата. Шта се догодило? Да није неко од пијанаца нађен у води? А онда, размишљајући о онима који су прошле ноћи пили сетии се игранке и девојке Мери Лохер, своје ученице.

ДЕВОЈКА СЕ НИЈЕ ВРАТИЛА

Уздахнуо је, почео да скида пижаму, а затим је обукао гаћице за купање. При томе је кроз прозор гледао у траку плавог мора у којем се тако добро сналазио. Верн је био инструктор пливања и роњења хотелских гостију. Учио их је како да употребе маску за дисање, пераја и водио их у дивне подводне баште. Али, море је волео највише у поподневним часовима, када би сам истраживао неко њему још непознато место тога огромног океана. Додуше, није се удаљавао много од обале, јер је, хтео то да призна или не, стрепео од сусрета с ајкулом. Сама помисао на ајкулу згрчила је његово лице и он је брзим корацима изишао из собе.

Ричард Телез га је очекивао.

— Жао ми је што вас узнемиравам, али ово је хитан случај. Знате Лохерове, оног младића и његову сестру? Јутрос су сами отишли да роне крај потонуле јахте коју сте им јуче показали. Верн је осетио како се у њему нешто следило. То је било опасно место и увек је опомињао своје ученике да му не прилазе уколико се и он не налази с њима.

— Девојка се није вратила — додао је Телез.

Верну је мало лакнуло. Значи дечаку је добро. Али се одмах забринуо што се

његова старија сестра није вратила из морских дубина.

— Рекао сам им да не иду без мене — казао је Верн и истог тренутка схватио колико је та примедба у овом тренутку излишна. А онда се прибрао:

— Колико је дуго под водом? Да ли вам је њен брат могао то рећи? Када се он вратио?

— Он мисли око пола часа, тридесет и пет минута. Верне, има ли икакве наде? Како питање помислио је, Верн. Ко зна шта се човеку све може догодити под водом.

— Не знам — одговорио је. — Који је апарат понела?

— Двоструки! — брзо је одговорио Гелез, а онда је ухватио Верна за руку — То значи да има више ваздуха, зар не?

— Пустите ме — рекао је Верн нестрпљиво. — Хоћу што пре да се спустим.

Пошао је ка обали и иза себе чуо Телеза како говори — Верн Граф је отишао, дечаче!

Није желео сада да га види. Плашио се суза, али он је потрчао за њим, стигао га и без иједне речи наставио да корача крај њега. Ипак, упитао га је шта се догодило.

— Сестра је желела да ближе испита олупину и ушла је у, како се то каже, командну кабину. Ја сам се плашио, али она је пошла низа степенице и нисам је више видео. Чекао сам је али било је тако мрачно, понестало ми је ваздуха и... Верне, све ће бити у реду, зар не?

— Да — одговорио је и не погледавши га.

Дечак је пошао натраг у хотел, а онда је застало и довикнуо му:

— Верне, буди опрезан, молим те. Тамо је ајкула, видео сам је када сам одлазио.

НИКАД САМ

Ушао је у чамац, а лекар и Телез за њим. Осећао је да га страх парализује: ајкула у води. За тренутак је помислио да ће вриснути од ужаса. Осврнуо се и видео да се дечак вратио на обалу. А онда је још једном проверио подводну пушку коју је држао у руци.

— Зашто нисте повели неког од момака? — упитао га је Телез.

— Не, сам ћу — одговорио је Верн и спустио се из чамца у воду. Знао је да је

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

У СВОМ МАЛОМ МОЗГУ АЈКУЛА ЈЕ ТАЧНО ЗНАЛА КО ЈЕ КРИВ ЗА БОЛ КОЈИ ЈОЈ ЈЕ НАНЕТ

оставио Телеза збуњеног, јер је било познато да је Верн све своје ученике упозоравао да не роне сами — правило које је Верн кршио сваког поподнева а крши га и сада, суочен са опасношћу.

Плашио се сусрета са ајкулом, али мање када је био сам — у том случају мора остати и борити се, не може побећи. Да, тако је било у Индијском океану када је са једном експедицијом снимао под водом и када се догодило оно с Томијем Сатлифом. Томи је био Вернов партнер — храбри гњурац који је сматрао да је море његово царство. — Томи је северно од Суматре погодио баракуду, једну од оних највећих. Био је то добар погодак али баракуде не умиру лако. Повукла је Томија, а Верн је пошао за њим надајући се да ће Томи пресећи уже и пустити рибу која је обилно крварила. А ајкуле су дан раније виђене у тим водама. Али, Томи није попустио, чак ни онда када је прва ајкула почела да кружи око њега. Убрзо је од Томија остала само пушка. Верн је побегао на површину у сигурност чамца. Сто пута је саме себи рекао да ништа није могао учинити и у томе је имао право. Али је такође знао још нешто: и да је могао нешто учинити, опет би побегао. Он се плашио ајкула.

Верн је био већ крај јахте. Слободном руком је уклањао морску траву и пробијао се све дубље. Сетио се дечаковог лица. Ако Мери умре, Стив никада више неће погледати неког гњураца.

Јахта је већ годину дана лежала на морском дну и вода ју је полако разједала. Наједном је зачуо неки шум. Осврнуо се и угледао ајкулу како кружи. Шта тражи овде? Па нема крви у води! Почео је да лупа ногама и ајкула се удаљила. Погледао је на сат: 9,27. Ако та девојка има још ваздуха, биће право чудо.

Хајде, само напред. Она се исто толико плаши тебе

колико и ти ње. Хајде, мораш пронаћи девојку — храбрио је самога себе.

Једно је било сигурно: ајкула није могла да се увуче међу олупине брода, бар не лако. Ушао је у унутрашњост јахте. Ишао од кабине до кабине. Ево га у купатилу у којем је узнемирио једну јегуљу. Остала је још просторија са машинама, са да је и њу осветлио. Тачно, као да је наслоњена на машину стајала је Мери Лохер. Танак црвени млаз текао је од ње. У води је било крви!

У тренутку је схватио шта се догодило: девојка се провукла кроз отвор, вероватно оклизнула, повредила руку и од пада се оневестила. Разуме се, ајкула је осетила мирис крви и неће се маћи одавде.

Обухватио је девојку и подигао је. Да није све узалуд? Не, још је дисала, иако веома неправилно. Хајдемо, девојко. Верн ће уплашити ову неман. Стигли су до палубе и морска трава му је пала на лице. За тренутак га је ухватила паника. Полако, полако, проћи ће. Колико пута је већ био овде, ово је био као његов дом. Више него његов дом, његово царство. Не, и Томи је тако мислио, а шта му се догодило. Мери, јеси ли се уплашила ајкуле? Знаш ли шта је то страх? Знаш ли да је твој инструктор кукавица? Јесте, Успевао је да све вара годинама, све сем самога себе.

ИНСТРУКТОР — КУКАВИЦА

Верн је наставио да плива ка површини. Дуга црна сенка помаљала се са десне стране. Пустии је девојку и прихватио се пушке. Плава неман је застала на четири метра, а онда се нагло окренула. Верн је поново обухватио девојку.

А онда је осетио присуство непријатеља страшнијег од ајкуле који је покушавао

да завлада његовим телом и умом. Страх! Могао је оставити девојку, зубата неман би се тиме задовољила. Њега, Верна, оставила би на миру...

Уперио је пушку на ајкулу. Верн је чуо звекет метала: харпун је излетео из пушке. А онда, угледао је ајкулу како као помахнута плава у круг.

ЗАЈЕДНИЧКА ТАЈНА

Извукао је девојку на површину, једном руком скинуо маску и викнуо:

— Помоћ! Помоћ!

Затим је поново заронио, на коначни обрачун са ајкулом. Извадио је нож и чекао је. У свом малом мозгу ајкула је тачно знала ко је крив за бол који јој је нанет — Верн и њега треба уклонити. Долазила је према њему, видео је њен бео стомак и баш на њега хитноу нож. А онда је брзо испливао.

Телез му је помогао да се попне у чамац. Лекар се бавио са Мери Лохер. Погледао је Верна и упитао га:

— Је л' све у реду?

Са Вернових груди цурила је крв.

— Само сам се огребао. Како је девојка?

— Мислим да ће се извући — одговорио је лекар. — Тешко је озледила руку. Биће јој потребна трансфузија.

Верн је запалио цигарету коју му је Телез понудио, а онда погледао мирно море у заливу. Не, никоме неће рећи за свој сусрет са ајкулом, чак ни Мери. Он и ова девојка још у несвести сачуваће тај непријатни доживљај као своју заједничку тајну.

Р. Олтер

ТАЈАНСТВЕНА МАДАМ ЦЕК-ЦЕ ПОНУДИЛА ЈЕ ЏОНИЈУ МЕСТО ПИЛОТА КОЈИ БИ С њЕНЕ ПЛАНТАЖЕ ПРЕНОСИО ЧАЈ У БАНГКОК. њИХОВ РАЗГОВОР ПРЕКИНУО ЈЕ ДОЛАЗАК...

ЏУДАС СНОУ... НАДЗОРНИК МОЈЕ ПЛАНТАЖЕ... А ОВО ЈЕ ТУАН ХАЗАРД, ПИЛОТ КОГА ЋЕМО НАГОВОРТИ ДА НАМ ПОМОГНЕ!

СЈАЈНО! СВАКО ОДЛАГАЊЕ ЗНАЧИЛО БИ ПРОПАСТ ЗА НАШЕ НЕЖНЕ ЛИСТИЋЕ ЧАЈА!

КАД БИСТЕ САМО МОГЛИ ДА ГА УБЕДИТЕ, СНОУ... БОЈИ СЕ СУДБИ НЕ НАШЕГ ПОСЛЕДЊЕГ ПИЛОТА!

ПОСАО НИЈЕ БЕЗ ОПАСНОСТИ, АЛИ ЈЕ НАГРАДА ВЕЛИКА! НАШ БИВШИ ПИЛОТ ОСТАВИО ЈЕ СВОЈИМ ДРАГИМ ЦИТАВО БОГАТСТВО!

О? ДОЛАЗИТЕ ИЗ БОЛНИЦЕ, ЏУДАС?

ДА! СИРОТИ МОМАК ЈЕ УМРО НЕ ДОШАВШИ СВЕСТИ!

ШТЕТА! ПРИЛИЧНО НЕЗГОДНА ВЕСТ КОЈА МОЖЕ ДА УПЛАШИ ТУАН ХАЗАРДА!

АЛИ, МИ НЕ ЖЕЛИМО ДА ИШТА КРИЈЕМО ОД ВАС!

ПРИЗНАЈЕМ ДА НАГРАДА ИЗГЛЕДА ПРИВЛАЧНА АЛИ...

МОРАО БИХ ДА РАЗМИСЛИМ! РЕЋИ ЋУ ВАМ УЈУТРО!

ВЕОМА МУДРО! МОЈИ ЛУДИ ЋЕ ВАС ВРАТИТИ КУЋИ!

КАД СУ СЕ ПРИБЛИЖИЛИ ЏОНИЈЕВОМ ПРИВРЕМЕНОМ СТАНУ...

ИЗГЛЕДА ДА ИМАМ ПОСЕТУ!

ВОЗИ ПОЛАКО ИЗА УГЛА! ИЗГЛЕДА ДА ОВАЈ АУТОМОБИЛ ПРИПАДА...

...НЕКОМ СТРАНОМ КОНЗУЛУ!

НУЛА X

ИЗДАЈНИЧКИ ОЖИЉАК

ЖУЛА X ПОЛЕТЕО ЈЕ СА ОРБИТАЛНЕ СТАНИЦЕ 158 ДА БИ ИСПИТАО СУПЕРСНАЖНЕ МОТОРЕ БН 33. АЛИ, КАПЕТАН ТРЕВЕРС И НЕ СЛУТИ ДА ИМА ЈЕДНОГ ПУТНИКА ВИШЕ...

БЕЗ ТОГА ЈЕ ИМАО ДОВОЉНО БРИГА...

МИ СМО САД НЕКА ВРСТА КОСМИЧКИХ ЗАМОРНИКА, ПОЛЕ!

У ПРАВУ СИ, ГРЕГ! БИЛО БИ СУВИШЕ ОПАСНО ИСПИТИВАТИ ОВЕ МОТОРЕ НА ЗЕМЉИ! КАД УКЛУЧИМ ПУНУ БРЗИНУ... КО ЗНА ШТА ЋЕ БИТИ С ОВИМ БРОДОМ!

ТРЕВЕРС ОРБИТАЛНОЈ СТАНИЦИ! ЛЕТ НОРМАЛАН! КАД ДА УКЛУЧИМО МАКСИМАЛНУ БРЗИНУ?

КАЖЕТЕ, НАРЕДНИКЕ, ДА ЈЕ УБИЦА ПОБЕГАО ИЗ СВОЈЕ ЈЕЛИКЕ?! АЛИ, КАКО?

ОНЕСВЕСТИО ЈЕ ЧУВАРА И... ПОБЕГАО!

ЗАСАД НИШТА НЕ МЕНЈАТИ! ЗАДРЖИТЕ ТУ ОРБИТУ! ОВДЕ ИМАМО НЕПРИЛИКА...

ТО ЈЕ ВЕОМА ОЗБИЉНО! УБИЦУ КОРГАНА ЈЕ ТРЕБАЛО ПРЕБАЦИТИ НА ЗЕМЉУ НА ИЗДРЖАВАЊЕ ДОЖИВОТНЕ РОБИЈЕ И САД ЈЕ НЕСТАО!

ДА! МОГАО ЈЕ САМО ДА...

ПУКОВНИК ЗОВЕ НУЛА X! ВЕРУЈЕМО ДА ИМАТЕ СЛЕПОГ ПУТНИКА! СМЕСТА ПРЕТРАЖИТЕ БРОД! БУДИТЕ ОПРЕЗНИ! ЧОВЕК ЈЕ ВЕОМА ОПАСАН!

889

БРЕДЕ, ЧУДЕШ ЛИ? ПОВЕДИ РЕЈА И ПРЕТРАЖИТЕ ЦЕО БРОД!

У РЕДУ, ПОЛЕ!

ЛАВИРИНТ - ТЕСТ

АКО ПРОЧИТАТЕ ЦЕО ТЕКСТ ЗА ЈЕДАН МИНУТ И ДОБРО ГА УПАМТИТЕ, ДОБИЈАТЕ ОЦЕНУ 5. СВАКИХ 15 СЕКУНДИ ДУЖЕ СМАЊУЈЕ ВАМ ОЦЕНУ ЗА 1

НЕ МОЖЕТЕ ПОРРЕШИТИ

АКО ПАЖЉИВО ПРАТИТЕ ТЕКСТ - НЕ МОЖЕТЕ ПОРРЕШИТИ

У ИЗДАЈИ ПОЛИТИКЕ И

БРОЈ ТО БИ

САМО ЈЕДАН ДИНАР

У ПРАВОМ СТЕ

У НОВОЈ ОПРЕМИ, НА ПОВЕЉАНОМ БРОЈУ ВЛИШЕВНИХ СТРАНА

БЕЗ РЕЧИ

ДОШЛИ СМО С ПРИЈАТЕЉСКИМ НА МЕРАМА И ДОНЕЛИ ВАМ ПОКЛОНЕ.

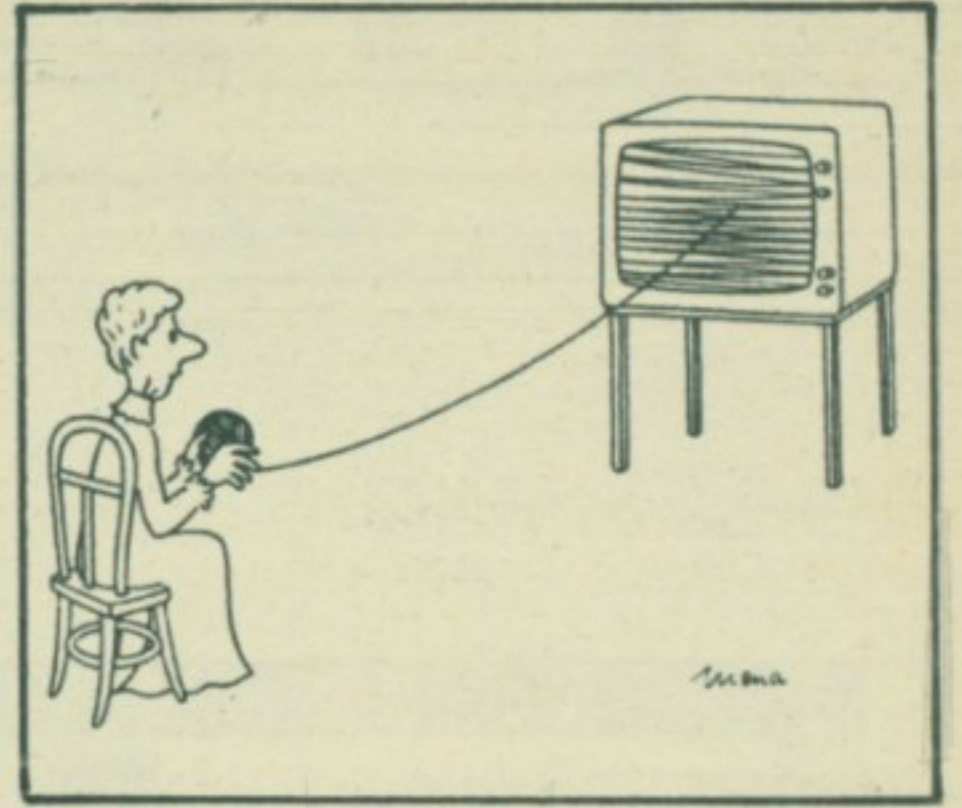
ОВО МОРА ДА ЈЕ НЕКИ ИНОСТРАНИ МОДЕЛ АУТОМОБИЛА!

ЗЕМЉАНИНЕ! ИЗВАДИ ПРСТ ИЗ УВА И САСЛУШАЈ МЕ!

ЈЕДНА АЛИ ВРЕДНА

РАНА КОЈУ ЗАДА ПРИЈАТЕЉ НИКАД НЕ ЗАЦЕЛИ.

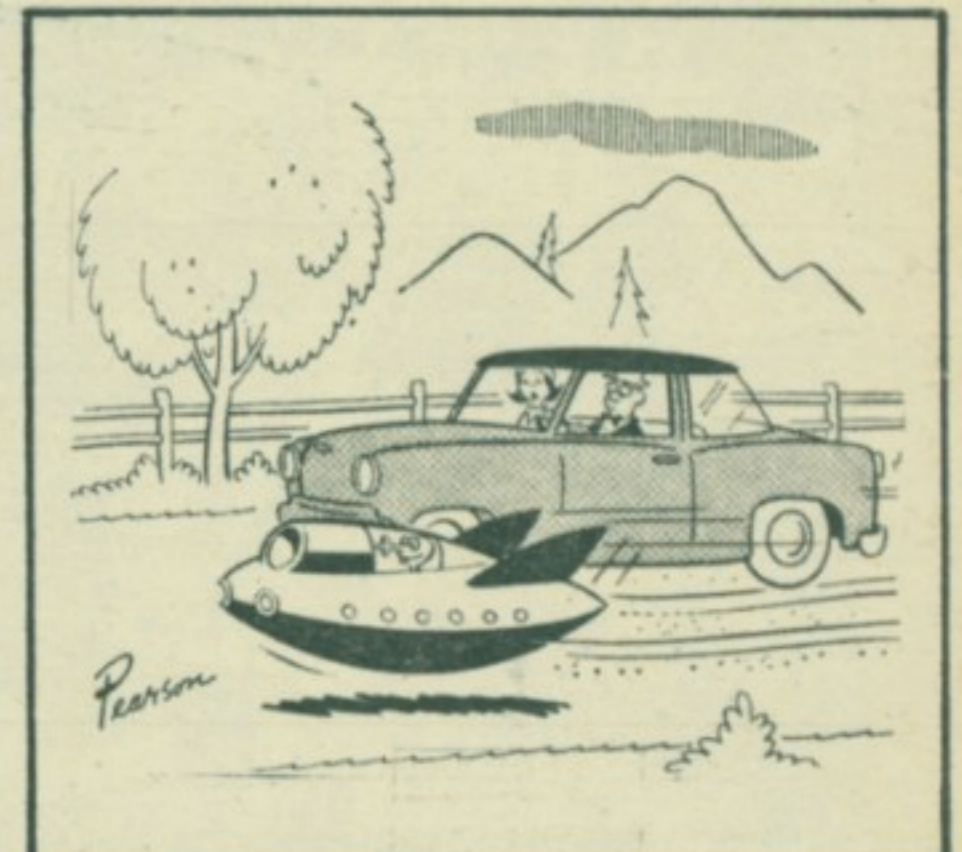
ХУМОР **

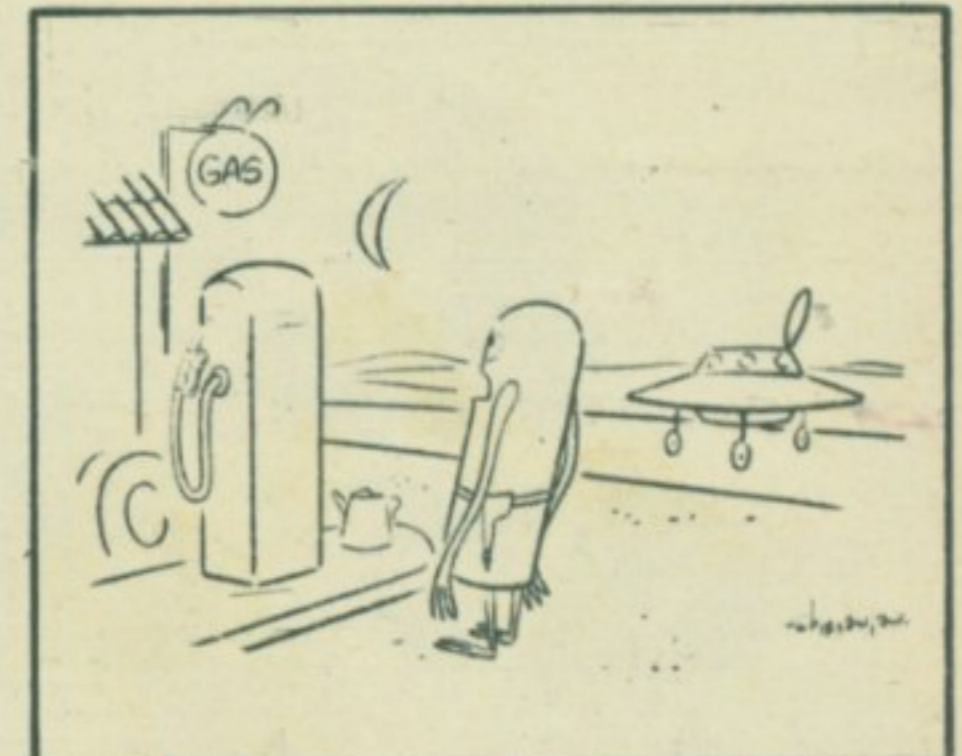
Без речи

— Дошли смо с пријатељским на мерама и донели вам поклоне.

— Ово мора да је неки инострани модел аутомобила!

— Земљанине! Извади прст из ува и саслушај ме!

ЈА ВОЛИМ
ЕВА САРДИНУ
СА ЗНАКОМ МОРЖА

СПАВАЈТЕ МИРНО

На молбу грађана општинске власти индијског града Арона укинуле су један стари обичај који се одржавао више од три стотине година. То је у ствари била последња привилегија месног махараџе. Пуна три века, тачно у три часа после поноћи са зидина

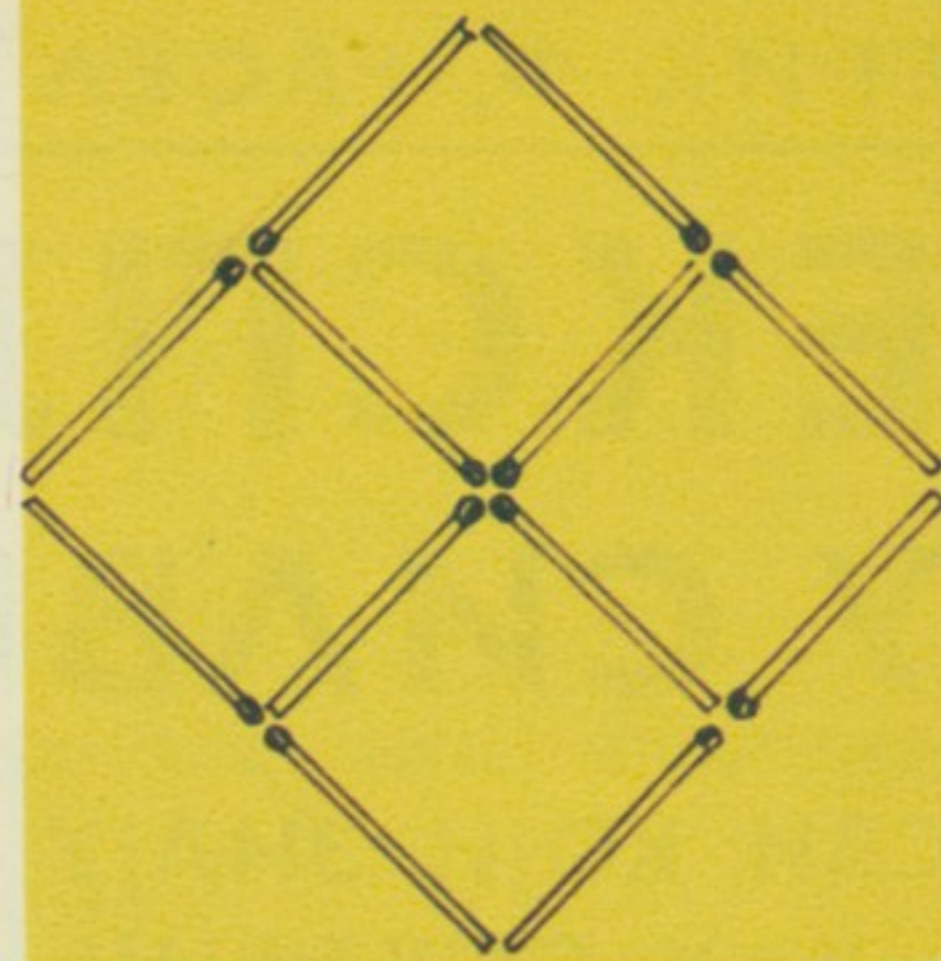
утврђеног града грунуо би топ, а грлати стражар продорним гласом објавио: „Тихо! Његово величанство спава!“

ЈЕДНА
АЛИ ВРЕДНА

РАНА КОЈУ ЗАДА
ПРИЈАТЕЉ НИКАД
НЕ ЗАЦЕЛИ.

(Конгоанска пословица)

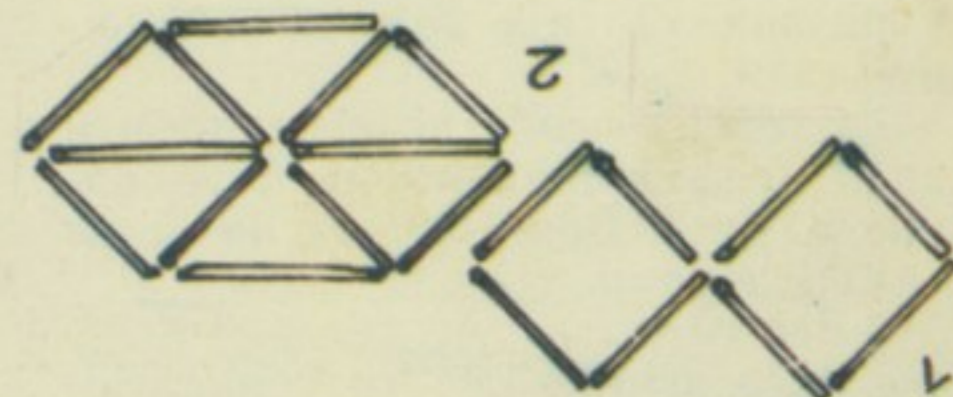
НЕВОЉЕ СА ВОДОМ

ИГРА ТРОУГЛОВА

Од палидрваца су, као што видите, направљени квадрати. Потребно је од ових квадрата, направити шест троуглова, померајући само четири палидрваца. Скрећемо вам пажњу да се овај проблем решава из два потеза.

Решење:

Први потез: уклоните четири палидрваца.
Други потез: сво наших троуглова.

ОСАМ РАЗЛИКА

Ова два цртежа нису иста: разликују се у осам појединости. Да ли су вам довољна три минута да их пронађете?

Решење:

1. Горњи лево абажур — 2. После ња десна реса абажура је лужа — 3. Лева друга наочара је краћа — 4. На ноћном сточићу недостаје једна црта — 5. Човекова десна рука мало је померена — 6. Један прмен косе је прав — 7. Нестата — 8. Разликује се лева шипка на таб-ли кревета.

ЕКСПЛОЗИЈА У СИЛВЕР СИТИЈУ

СВИ КОЈИ ЗНАЈУ БЈЕРСОНОВУ ФОРМУЛУ ОСУЂЕНИ СУ ДА УМРУ. КОЋЕ БИТИ СЛЕДЕЋИ?

Покојни Стефан Рид, који је био нежења, становао је у малој вили с домаћицом средњих година, материнског изгледа. Сем вођења домаћинства, она ништа није знала и кад су је агенти обавестили о трагичном свршетку њеног господара, није била у стању да изусти једну реч.

Повукла се у своју собу док су Вол и Грахам почели да претресају Ридову радну собу. Нашли су гомилу разних хартија које су пажљиво читали.

— Следећа особа које ће добити напад лудила биће мој шеф — од једном рече Вол, узимајући нови свежањ писама.

— Зашто?

— Зато што је све то у надлежности локалне полиције. Ударила би га кап кад би ме видео како претуррам по приватном стану ван његовог округа. Можда не знате, али ја овде ризикујем свој чин.

Грахам настави са претресом не осврћући се на Волове речи. После неколико тренутака заустави се с писмом у руци:

— Слушајте ово. Читао је наглас:

„Драги Стив, било ми је врло жао кад сам сазнао да вам је Мајо дао формулу. Знао да вас то много занима, али мој савет је да све одбаците и више не мислите на то. Биће много боље за вас, уверавам вас“.

Ледена језа

Подигао је очи:

— Ово му је послао Веб.

— Дрога се шета увек преко личног познанства, рекао сам вам — смешио се Вол. — Веб је покушао да обесхрабри Рида.

— Јер је познавање формуле ваше дроге значило смрт за кратко време и Веб је знао да су његови дани одбројани. Ништа није могао да учини за себе, али је покушао да спасе Рида.

— Направили сте одлично откриће! То значи да ће следећа погребна кола бити за нас.

Ледена језа прође Грахамовим леђима. Последњих дана то му се већ неколико пута догодило и он се стресао да одагна ово осећање. Било је као да постоји нека врста забране, као да је његов мозак имао право да чепрка у свим правцима сем једног. Сваки пут кад је кренуо у забрањеном правцу, чуо је у себи звоњење специјалног звонца за узбуну, и после тога, његов је мозак кренуо назад.

Гомилу писама вратио је гунђајући на њихово место:

— Ништа! Ништа друго сем прича о очним куглама и очним живцима. Изгледа да је Рид дању и ноћу мислио само о томе.

— Ни овде нема ништа! — рече Вол. — Увек исте приче. Шта је то коњуктивитис?

— Једна болест очију.

— Мислио сам да то има неке везе са граматиком.

Едвард Бич је још жив

У канцеларији Грахама је чекало изненађење. Сенгстер му је представио извесног пуковника Лиминтона који му је донео поруку да је заједно са целим случајем тајанствених смрти научника премештен из полиције у државну обавештајну службу.

Грахам обавести пуковника Лимитона да је телефоном од докторке Куртис сазнао нешто занимљиво: док је говорио о њој присутни су могли да примете како му се мења израз лица.

— Докторка Куртис је телефонски разговарала са професором Бичом, Едвардом Бичом, који јој је изразио своје жаљење због смрти Веба и Маја. Осим тога, професор је показао радозналост коју је докторка означила као врло необичну.

— А онда? — питао је Лиминтон нестрпљиво.

— Бич је био стари Вебов пријатељ. Он је пронашао апарат за ултраосетљиву стереоскопску фотографију коју полиција заједно са Дакиновим изумом употребљава за узимање отисака прстију. Бич ради у радионицама Нејшенел камера компани у Силвер Ситију, и ја бих од њега морао чути драгоцене појединости о Мају, Дакину и Вебу...

— Мало заћута а онда настави: — Утолико пре што је Бич питао докторку Куртис да ли зна да ли је Веб радио на Бјорнсоновој формули...

— Бјорнсен! — узвикну Сенгстер.

— Да, — рече Грахам — закључак би био следећи: Бич је повезан са осталим научницима, као што су сви били међусобно повезани дописивањем. Он има своје место у овом мрачном ланцу и ако га смрт још није погодила, он је једини који још може да говори. Погледа на сат: — Ако имам мало среће, стићи ћу на време да стратопланом одем у десет и тридесет за Боаз Ситл.

— Треба ли да вас пратим? — упита Вол.

— Не. Хоћу да идем сам.

Није

атомска печурка

Испод прамца ваздушног брода појавио се Силвер Сити. Беле зграде светледе су под сунцем. Резервоари Нејшенел камера компаније у облику кугле оцртавали су се на хоризонту. Град се тако јасно видео да се могао запазити и најмањи детаљ.

Тренутак касније нестао је у гигантском облаку који је експлодирао пут неба!

БОРБА ПРОТИВ НЕВИДЉИВИХ

3

Шта се
догодило?

Тамо где се до малочас налазио Силвер Сити, сада је зјапила огромна рана на десетине квадратних километара, посејана рушевинама, између којих су се извлачили тек по који преживели.

Пилот је морао да слети на једну ливаду. При слетању се сломило десно крило авиона, али се апарат, срећом, није запалио.

На стотину метара од њих један човек тешком муком се кретао. Одело му је било поцепано, а лице крваво.

— Кажите нам шта се догодило? — запита га пилот кад се приближио.

— Радио сам на једном димњаку кад је град експлодирао. Као да ме

— ЕКСПЛОДИРАЛИ СУ КОТЛОВИ С НИТРАТОМ СРЕБРА, АЛИ НИШТА ВИШЕ НЕ СМЕМ ДА ВАМ КАЖЕМ, ЗАБРАЊЕНО МИ ЈЕ — ПРОШАПУТА РАЂЕНИК

Лица људи су била скамењена.

Грахам се обрати пилоту једног туристичког авиона.

— Брзо! Одвезите ме у Силвер Сити. Државни задатак.

— Шта? — промуцао је пилот запањено.

— Силвер Сити — понови Грахам заповеднички. Ухватио је човека за раме и продрао га. — Највећом брзином!

је неко ухватио за врат, избацио у ваздух и поново вратио на земљу. Кад сам устао, Силвер Ситија више није било.

— Шта је могло да изазове ову експлозију? — упита Грахам.

— Криви су они у Нејшенел камера компанији. Радили су на нечему опасном. Нису марили какве последице то може донети! Најважније за њих било је да се њихова добит повећа за десет одсто!

Сиврашна несрећа

Ускоро су се појавили новинари, болничари, полицајци из суседног Боаза, у хеликоптерима, колима.

Један аеромобил умрљан крвљу, чији је возач ћутао, затворен у неку врсту немог запрепашћења, одвео је Грахама у Боаз. Отуда пуковнику Лиминтону. Овај му је рекао да је вест о катастрофи Силвер Ситија потресла цео свет.

— Покушавамо да одредимо да ли је та катастрофа нова Хиросима саботажа или несрећа.

— Није нова Хиросима — рече Грахам. Није била атомска експлозија. Радили су Гајгерови бројачи. Нема радиоактивних зрачења.

— Бич се није појавио?
— Вероватно, заузима деведесето место у нашем списку, баш као што сте се и плашили. Пуковнице, за сада немам још никакву замисао о томе шта се крије иза свега што се догодило, али имам утисак да је опасно о томе и говорити.

— Верујем да је опасно чак и мислити.

— Али то је немогуће! — рече Лиминтоне. — Телепатија у правом смислу те речи, не постоји процењена је чак и снага хипнотизма: не познајем никакав инструмент који би био у стању да прочита туђе мисли! Уосталом, како мислите да наставите с истрагом, а да не размишљате?

— Е, то је проблем — рече Грахам.

— Говорите ли озбиљно, Грахаме?

— У свом животу никад нисам био озбиљнији. Понекад ми изгледа да могу у свом мозгу да створим јасну слику без опасности; а понекад имам неко ужасно осећање, неописиво осећање да је свако размишљање о овом случају као да сам се изложио освети, не знам кога или чега. Можда сам ја мало ударен... али што више напредујем у том послу, све више сам склон да признам своје лудило.

— Али зашто?

— Зато што сам ја још у усправном... док су други у водоравном положају! — рече Грахам.

Не смем да говорим

На последњем спрату централне болнице у Боазу, који је био претрпан, шеф локалне полиције Корбе, једва је пронашао једног од преживелих у катастрофи Силвер Ситија, који је до часа експлозије радио у Нејшенел камера компанији.

Рањеник је био прекривен завојима, од главе до ногу. — Експлодирани су резервоари сребрног нитрата, рекао је.

— Коју сте врсту експеримента изводили кад је дошло до експлозије? — питао је Корбе.

— Не смем да говорим — шапнуо је човек.

Корбе паде у ватру, али Грахам га смири. Нагну се над болесника и рече му.

— Доктор Бич очекује да кажете све шта знате.

— Бич? — викао је болесник. — Али он ми је наредио да не говорим.

— Како рекосте? Бич вам је наредио...? Али кад вам је то наредио? Је ли дошао овамо? Грахам је био збуњен.

— Пре једног сата је био овде — рече рањеник.

Грахам је морао да уложи неопisivу снагу да не заурла: „Значи, Бич је жив! — али задржа се и рече мирним и сигурним гласом: — За један сат се може много шта догодити! Причајте нам без страха!

— НАСТАВИЋЕ СЕ —

ВУЛКАНСКО ПЛЕМЕ

ПОДСЕТНИК

Мала лампа за читање у постељи са штипаљком којом се закачи о књигу. Продаје „Радио-електро“, Змај Јовина 15, по цени од 19 динара.

ЗА ПОКЛОН

ПЛОЧА ЗА ВАС

НОВИ »ТИГАР« ИЗ ВЕЛСА

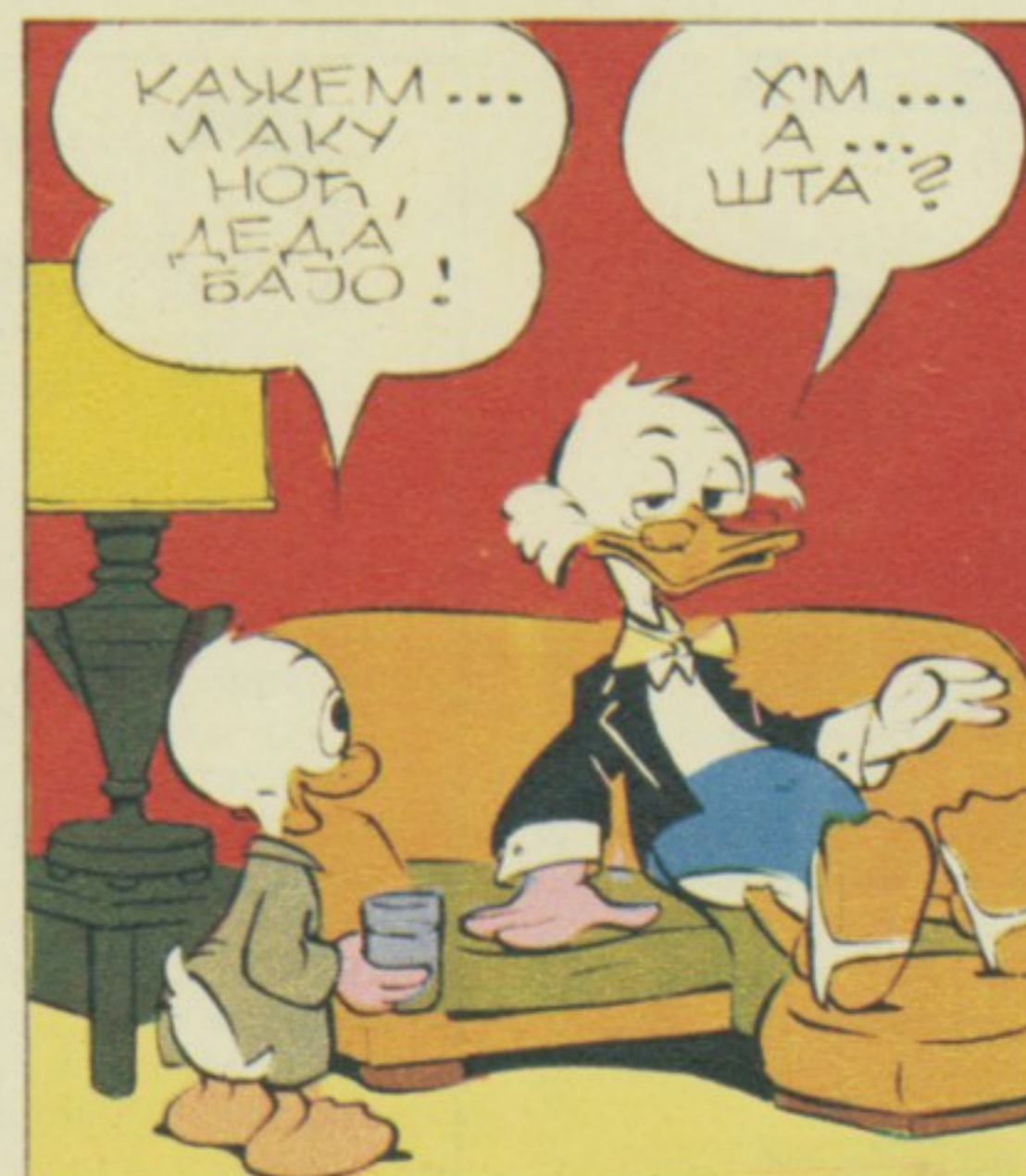
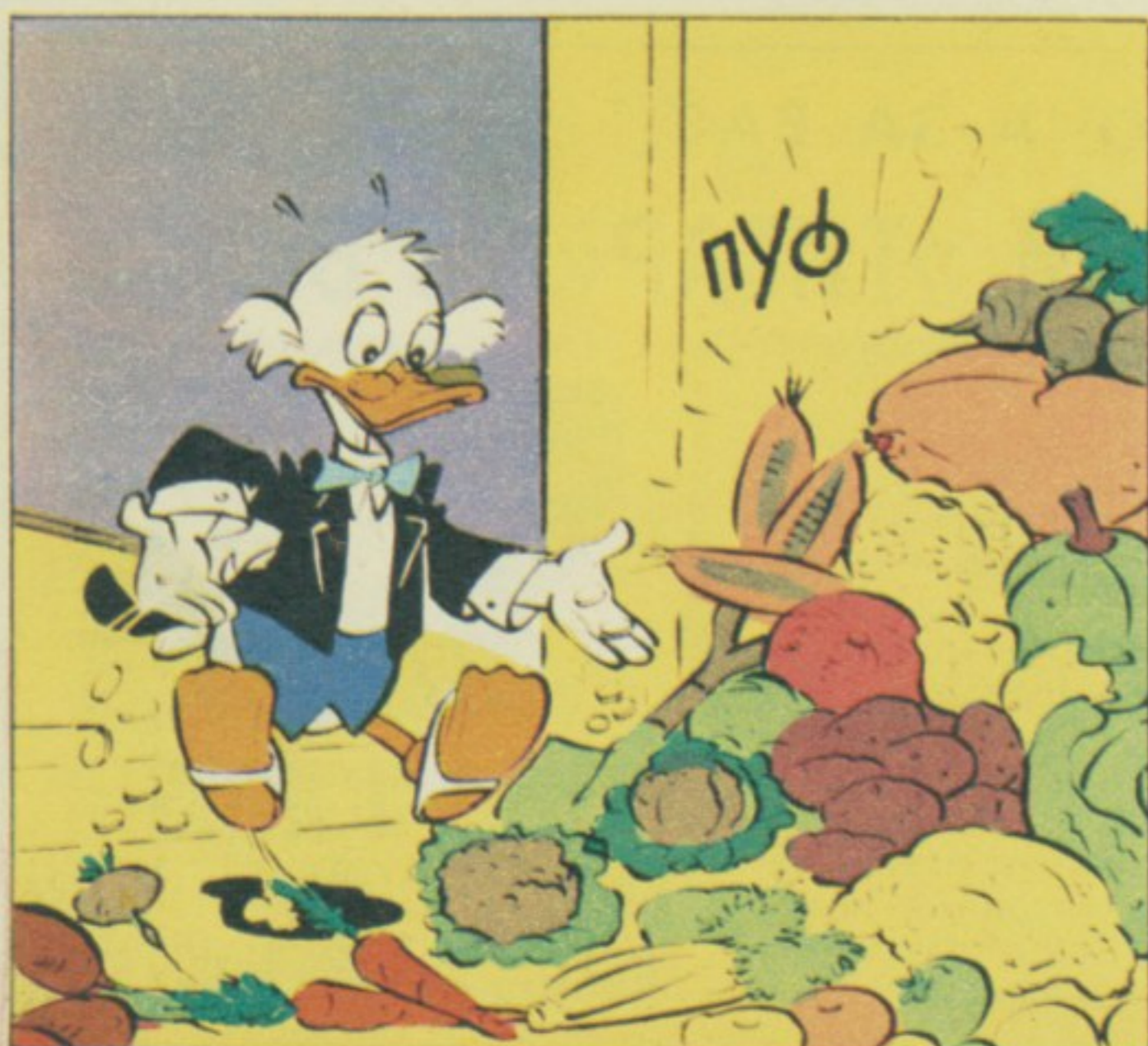
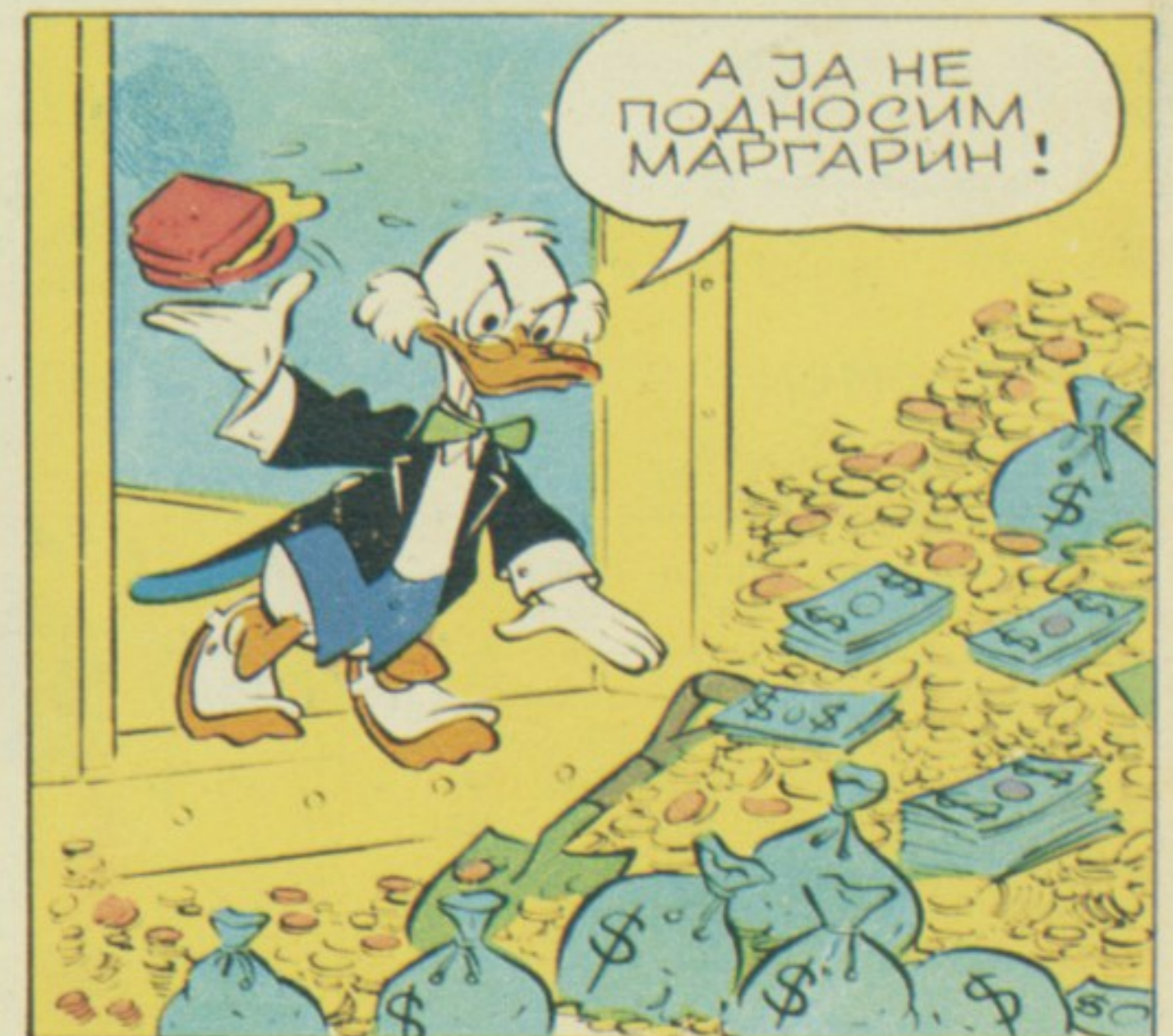
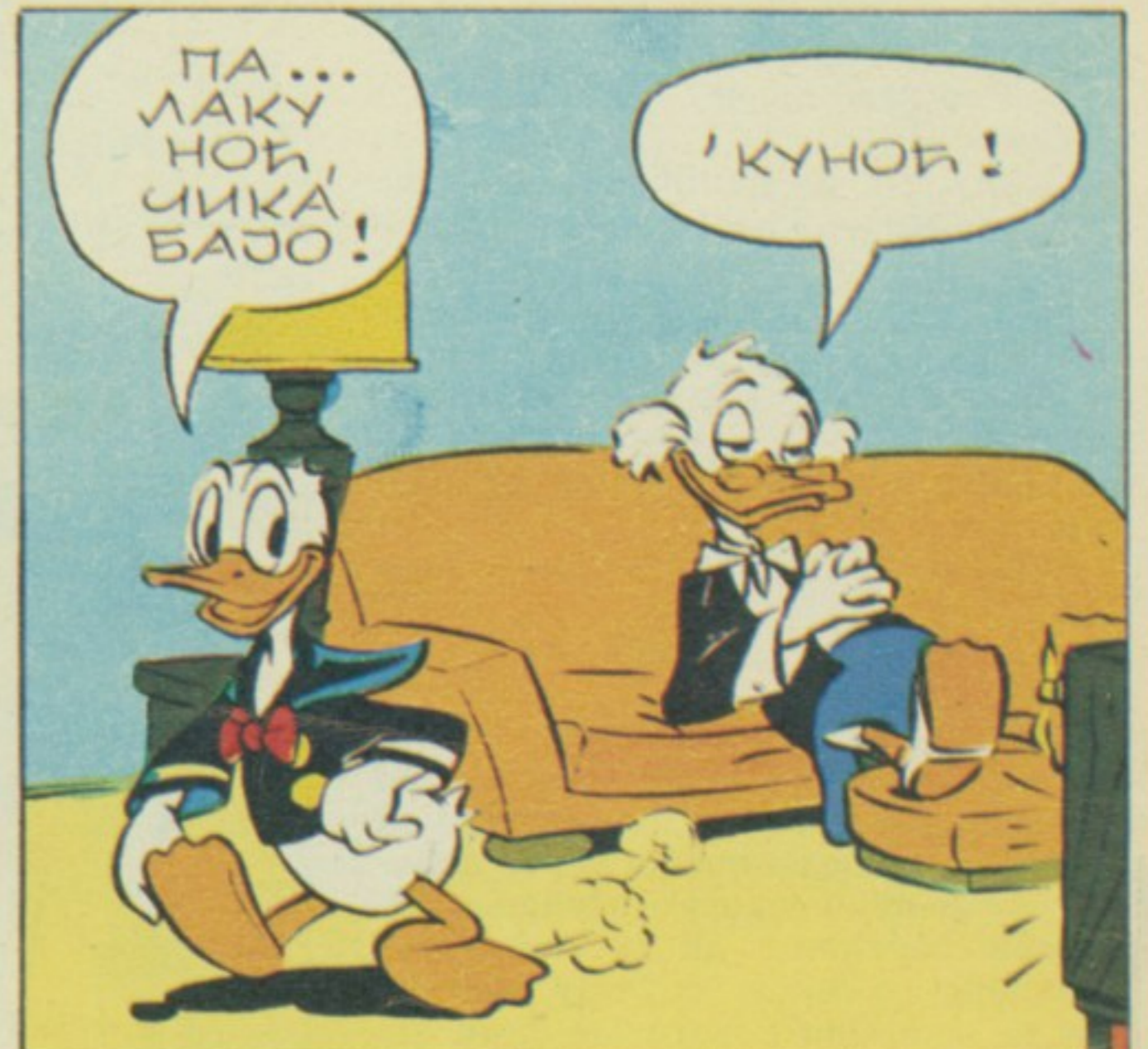
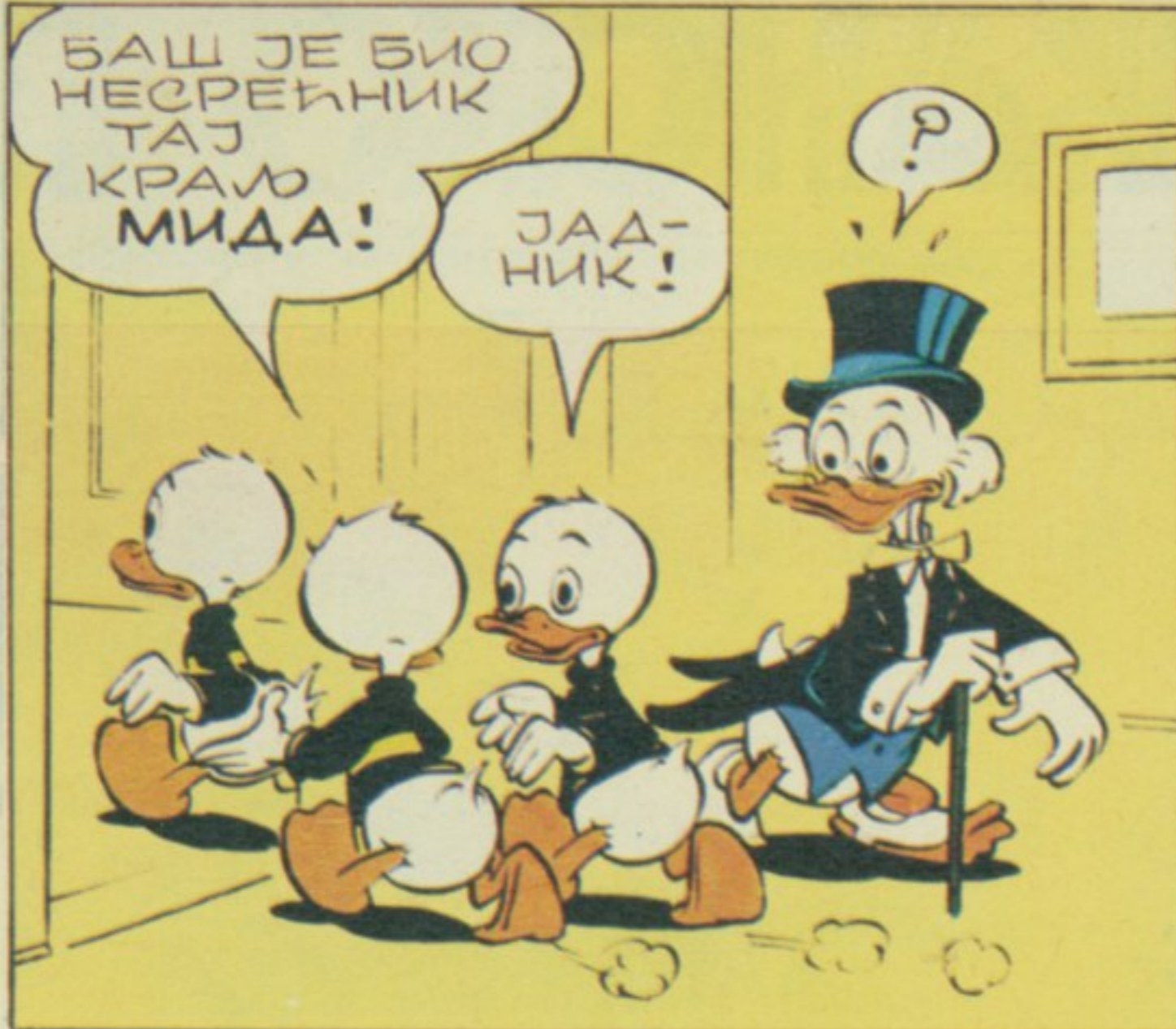
Управо кад је кривуља успеха Тома Џонса почела да иде низбрдо, популарни певач је снимио нову плочу којом обећава повратак на своје старо место. Мелодија „Минут твог времена“ је боља, али ипак ни другу „Поглед кроз мој прозор“ не треба потценити. Судећи по обема Том Џонс је озбиљно решио да поврати глас најпопуларнијег певача света. Плочу је издао „Југотон“, а цена је 7 нових динара.

TOM JONES
A MINUTE OF YOUR TIME
LOOKING OUT MY WINDOW

WALT
DISNEY

ПАЈА

ПАТАК

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉА

Имам 14 година. Ученик сам осмог разреда. Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама из земље и иностранства. Дописивање на српскохрватском и руском. Милинко Ломић, уч. VIII/2 раз. осн. школе „Сестре Павловић“, Белановица.

Идем у VII разред и жеља ми је да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Сакупљам разгледнице и навијам за „Партизан“. Имам 12 година. Драган Јаковљевић, Топличка Велика Плана код Прокупља.

У броју 872, од 14. IX 1963. појавила се моја адреса у рубрици „Тражимо пријатеља“. Ја сам изразила жељу да се дописујем и рекла сам да идем у VIII разред. Али ви сте написали да ја идем у 3. разред, па су ми се јавиле две девојчице. Једна иде у четврти а друга у пети разред. Љиљана Ацић, Ул. Ивана Цанкара бр. 33, Земун.

Имам 11 година и ученик сам V разреда осмогодишње школе „Јован Миодраговић“ у Београду. Желим да се дописујем са вршњацима широм наше земље. Учим енглески, пишем песме, бавим се сликарством, риболовом и сакупљам марке. Слободан Начевић, Симе Милошевића бр. 3 осми спрат, Београд.

Желео бих да се дописујем са омладином из целог света. Имам 13 година, идем у седми разред основне школе, а хоби ми је скупљање разгледница и марака. Ласло Копуновић, Крушедолска 55, Суботица.

Желела бих да се дописујем са другарицама и читатељкама „Забавника“. Гордана Прерадовић, VI школа „9 мај“, Призвор, Босна.

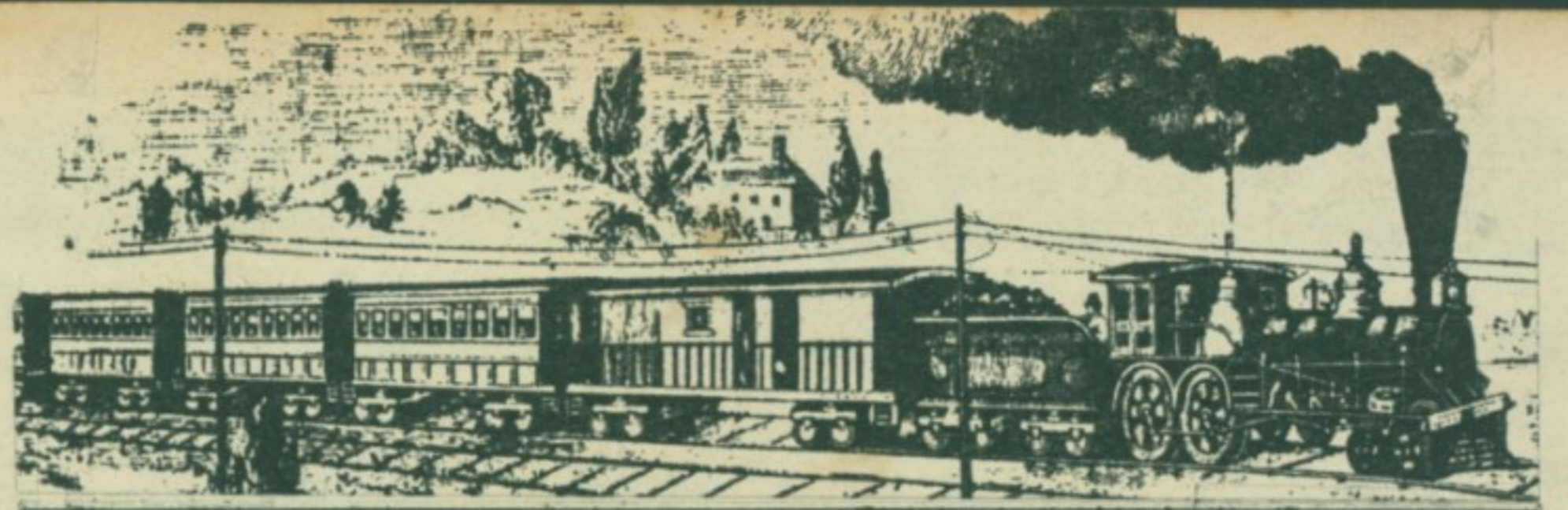
Желим да се дописујем са вашим читаоцима на српскохрватском и руском језику. Запослена сам, мој хоби је скупљање плоча и слика глумаца. Христова Маргарита, Софија Ц, Пост. бокс 605, Бугарија.

Имам 15 година и идем у осми разред основне школе „Фејес Клара“ у Кикинди. Бавим се рукометом и одбојком. Скупљам разгледнице и марке. Желим да се дописујем са вршњацима из Југославије. Језик дописивања, српскохрватски и мађарски. Елизабет Вера, Браће Суботички 60, Кикинда.

Желела бих да се дописујем са читаоцима „Политикиног забавника“, јер он је мој најбољи пријатељ. Њега читам од своје 10 године. Фобоха Ђајић, (потпис нечитак), Бос. Крупа, Терзића 60.

Ученица сам VI разреда у Рудом. Скупљам салвете, маркице „Кандит“ и маркице од писама. Милица Церовић, Рудо, ул. Прва пролетерска 19, други спрат.

Имам 11 година и идем у пети разред. Скупљам разгледнице, марке и страни новац. Навијам за „Црвену звезду“. Желео бих да се дописујем са друговима широм земље а може и из иностранства. Драган Драган, Лиман II Е 1, улаз IV, стан 158, Нови Сад.

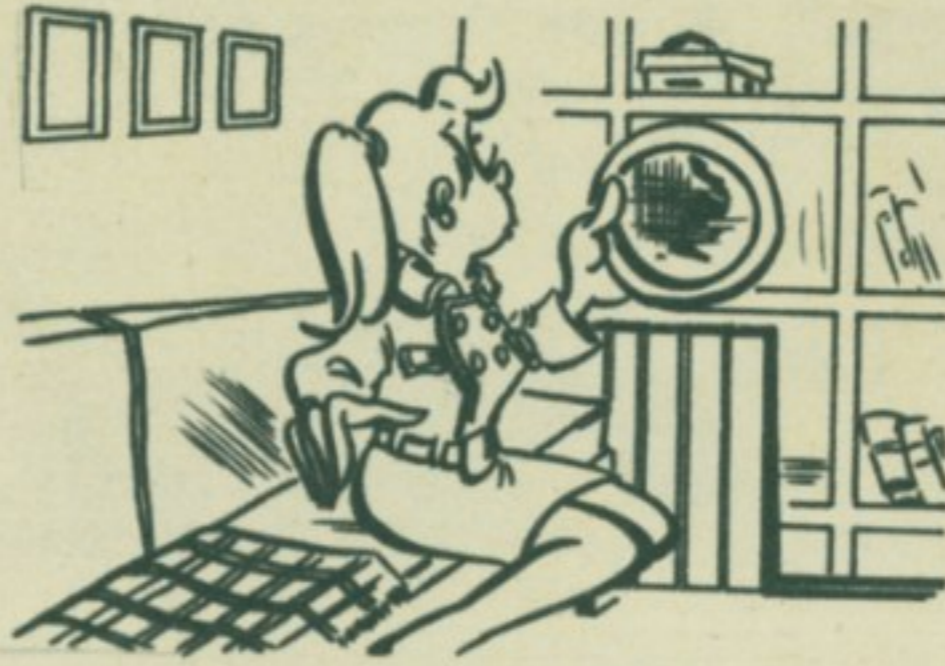

МАЛА ПОШТА

СТРАХ

Другарици из Кочана.

Ваш страх је вероватно оправдан и због тога вам саветујемо да се најхитније обратите некој медицинској сестри или лекарки. Учините то одмах јер не постоје никакве пилуле које би вам могле помоћи. Схватите наш савет озбиљно. Да сте нам послали пуну адресу, одговорили бисмо вам писмом опширније.

КАКО ДА НАБАВИМ ГОБЛЕН

Драга редакцијо,
Већ сам читала у вашем листу да сте писали о гоблену. И ја бих желела да везем гоблен, па вас молим саветујте ме где да га купим?

Ваша читатељка **Нада**,
Пожаревац

У нашој земљи у свим већим градовима могу се купити гоблени на крупно тканом платну. Пошто сте почетник, најбоље је да радите већ насликан гоблен, а касније можете прећи на гоблен са бројањем. Једна читатељка из Сарајева послала нам је адресу ове фирме из Немачке: »Gobelenbilder« Rudolf Wiehler, Buhtenhude, postfach No 215, Deutschland.

ДА КОСА РАСТЕ

Драги Забавниче,

Нас две бисмо желеле да нам коса брже расте, па вас молимо да нам кажете који је шампон најбољи за то. И још нешто: који крем треба употребљавати против младежа на лицу и где може да се купи.

Бекица и Нена из Новог Сада

Према мишљењу лекара младеж не сме да се дира нити да се маже и зато за њега и нема крема. Саветујемо вам да их не дирате јер то може да буде веома опасно.

Што се тиче шампона ту је тешко дати савет, јер од шампона коса не расте. Требало би да пре спавања добро ишчеткате косу како би се појачала циркулација крви у поткожном ткиву које храни косу. Ипак, неки препоручују копривни шампон као најбољи. Пробајте и ви.

КО ЈЕ БИО ПРВИ

Драги другови,

У броју 885. поткрала вам се једна грешка. У конкурс „Ко ће први на Месец“ стоји: 5. маја 1961. године лети у свемирски простор космонаут Шепард. То је први амерички космонаут.

Међутим, први амерички космонаут био је Џон Глен. Он је полетео у свемирско пространство 20. фебруара 1962. године.

Драгослав Младеновић, Скопље

Овако изгледа историја летова америчких космонаута:

5. маја 1961. године Алан Шепард у капсули ракете „Меркури“ прави вазисонски скок око 185 километара изнад површине Земље;

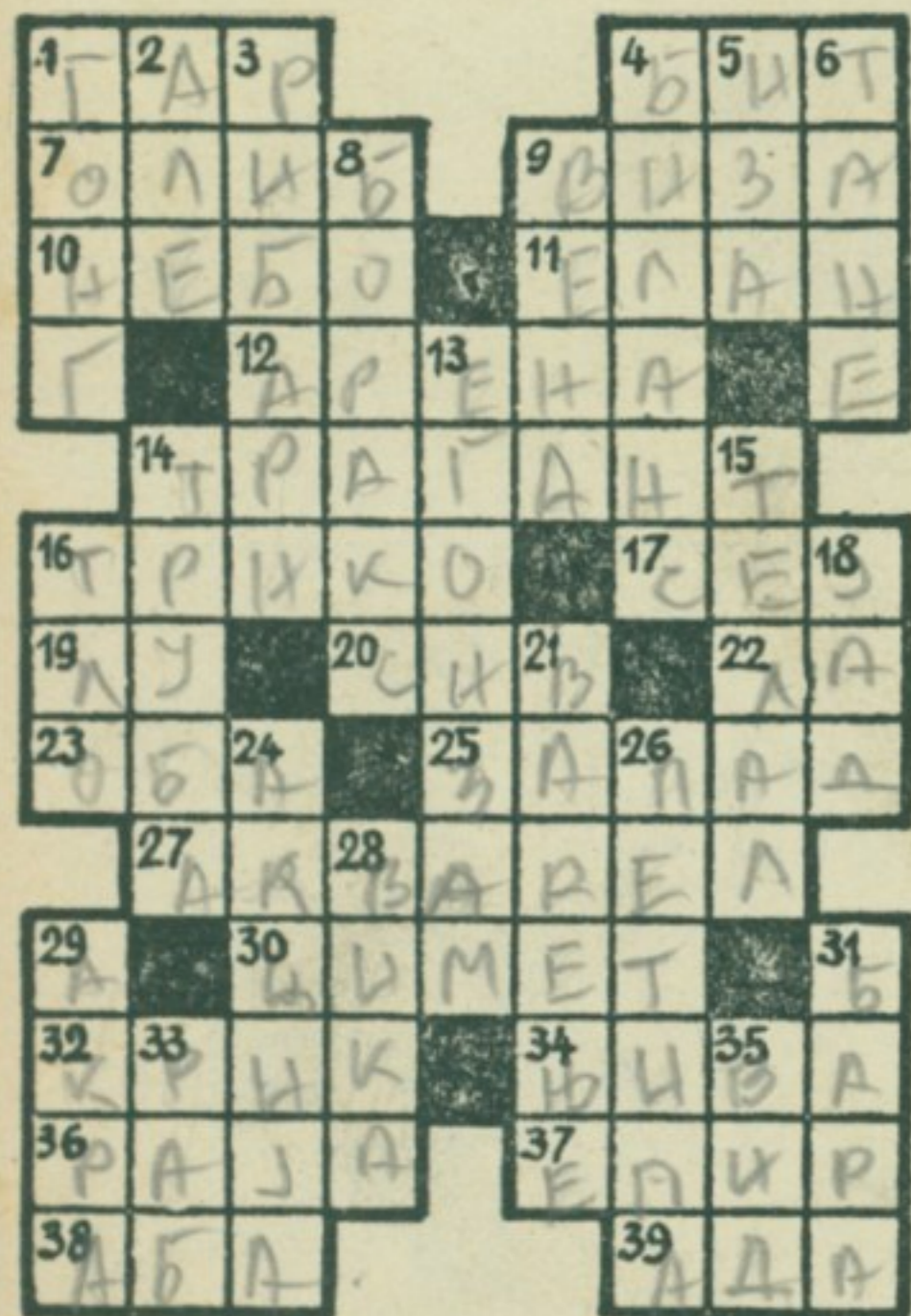
21. јула 1961. године Вирџил Грисом изводи лет сличан Шепардовом;

20. фебруара 1962. године Џон Глен први од америчких космонаута остварује лет на орбити око Земље и три пута је облеће у капсули „Френдшип-7“ ракете „Меркури“.

Дакле, ипак нисмо погрешили.

* укршћене речи *

Водоравно: 1) чађ, 4) суштина, 7) острво у Јадранском мору, 9) одобрење за прелаз преко границе, 10) небески свод, 11) полет, 12) борилиште, 14) гума ста смола, 16) плетена одећа, 17) француски економист (Жан Батист), 19) два слова, 20) пепељаст, 22) музичка нота, 23) и један и други, 25) страна света, 27) слика рађена воденим бојама, 30) врста зачина, 32) јаук, 34) ораница, 36) личност из Дизнијевих стрипова, 37) покрајина у Грчкој, 38) грубо вунено сукно, 39) речно острво.

Усправно: 1) сигнални инструмент, 2) аждаје 3) риболовци, 4) закључни рачун, 5) позади, 6) метак, 8) натријумова со борне киселине, 9) врста крвног суда, 13) себичност, 14) дувачки музички инструмент, 15) гласоноша (турц.), 16) земљиште, 18) несрећа, туга, 21) низ физичких и хемијских промена којима подлеже храна у организму, 24) дејство, 26) кореограф и играч руског балета (1822-1910), 28) галама, 29) главни град Гане, 31) мања стајаћа вода, 33) острво у Јадранском мору, 35) једно чуло.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

Водоравно: 1) Матис, 6) мараска, 8) Мини, 9) тело, 11) Охајо, 13) чек, 14) ро, 15) ара, 17) ко, 18) во, 20) олас, 22) Инд, 24) аба, 1, 25) Арл, ш, 26) Лир, 28) ага, 30) воз, j, 32) оно, 34) аг, 35 нар, 37) ту, 38) Тасо, 40) Ерин, 42) ров, 43) Пећ.

МЛАДИ ПЛАНИНАР

Драги Забавниче,

Желео бих да постанем планинар и зато ме интересује постоји ли код нас часопис о нашим планинарима. Ако можете, дајте ми и адресу неког планинарског друштва.

Саша, Београд

У издању Коларчевог народног универзитета постоји неколико мањих брошура о нашим планинама и њиховим лепотама, док се у Загребу издаје часопис „Наше планине“. Пошто живите у Београду, дајемо вам адресу Планинарског друштва „Победа“, Скадарска 23, које има свој планинарски подмлачак.

МЛАДИ ХЕМИЧАР

Наша хемијска секција желела би да се повеже с осталим младим хемичарима у земљи. Желели бисмо да сарађујемо и размењујемо стечена искуства.

Јавите нам се на адресу: „Млади хемичари“ Осн. школа „Соња Маринковић“, Зрењанин, Топличка 7.

Главни и одговорни уредник Никола Лекић, технички уредник Владимир Горбунов. Издаје и штампа »ПОЛИТИКА« Новинско издавачко предузеће Београд, Македонска 29. Текући рачун број 605-1-82-1. Поштански фах 124. Претплата за нашу земљу: годишња 44 динара, полугодишња 22 динара; за иностранство: годишња 88 динара, полугодишња 44 динара. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају.

WALT
DISNEY

МИКИ

